

اسلامي ښوونه او روزنه

اووم ټولگي

ملي سرود

داعزت دهرافغان دی هر بچی یې قهرمان دی د بلوڅو د ازبکو د برکمنو د تاجکو د ترکمنو د تاجکو پامیریان، نورستانیان هم ایماق، هم پشه یان لکه لمر پر شنه آسمان لکه زړه وي جاویدان وایوالله اکبر وایوالله اکبر وایوالله اکبر

دا وطن افغانستان دی کور د سولې کور د تورې دا وطن د ټولو کور دی د پښتون او هـزاره وو ورسره عرب، گوجر دي براهوي دي، قزلباش دي براهوي دي، قزلباش دي دا هېواد به تل ځليږي په سينه کې د آسيا به نوم د حق مو دی رهبر نوم د حق مو دی رهبر

اسلامي ښوونه او روزنه اووم ټولگي

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ ش.

د کتاب ځانگړتياوې

مضمون: اسلامی ښوونه او روزنه

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د اسلامي ښوونې او روزنې دیپارتمنت د درسي کتابونو مؤلفین اډیټ کوونکي: د پښتو ژبې د اډیټ دیپارتمنت غړي

ټولگی: اووم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکی: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست خپروونکی: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

<mark>د چاپ کال: ۱۳۹</mark>۸ هجري شمسي

د چاپ ځای: کابل

چاپخونه:

بربښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوريت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې يې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلندکيږي.

د پوهنې د وزير پيغام

اقرأ باسم ربك

د لوى او بښونكي خداى ﷺ شكر په ځاې كوو، چې موږ ته يې ژوند رابښلى، او د لوست او ليك له نعمت څخه يې برخمن كړي يو، او د الله تعالى پر وروستي پيغمبر محمد مصطفى ﷺ چې الهي لومړنى پيغام ورته (لوستل) و، درود وايو.

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د گران هېواد ښوونيز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکي، زده کوونکي، کتاب، ښوونځي، اداره او د والدينو شوراگانې د هېواد د پوهنيز نظام شپرگوني بنسټيز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختيا او پرمختيا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونيز نظام کې د ودې او پراختيا په لور بنسټيزو بدلونونو ته ژمن دي.

له همدې امله د ښوونيز نصاب اصلاح او پراختيا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړيتوبونو څخه دي. همدارنگه په ښوونځيو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونيزو تأسيساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کيفيت او توزېع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور يو، چې د باکيفيته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلي نشو.

پورتنيو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونيز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توگه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مديرانو څخه په درناوي هيله کوم، چې د هېواد بچيانو ته دې د درسي کتابونو په تدريس، او د محتوا په لېږدولو کې، هيڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د يوه فعال او په ديني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زيار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤوليت په درک سره، په دې نيت لوست پيل کړي، چې د نن ورځې گران زده کوونکي به سبا د يوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او گټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانگه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه گټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د ځيرکو او فعالو گډونوالو په توگه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدريس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونيز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په ليکلو او چمتو کولو کې يې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷺ له دربار څخه دوی ته په دې سپيڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بريا غواړم.

د معياري او پرمختللي ښوونيز نظام او د داسې ودان افغانستان په هيله چې وگړي ېې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

> د پوهنې وزير دکتور محمد ميرويس بلخي

مخ	عنوان	د درس شمېره
١	د حدیث شریف د علم پیژندنه	لومړي لوست
٤	د حديث شريف تدوين	دويم لوست
٦	نیت او اخلاص	دريم لوست
١٠	خير غوښتنه	څلورم لوست
۱۲	د مسلمان په وړاندې د مسلمان مسئووليت	پنځم لوست
١٦	نيك اخلاق	شپږم لوست
۱۸	شفقت او مهرباني	اووم لوست
۲٠	طهارت (پاکوالی)	اتم لوست
27	استنجا او نجاست	نهم لوست
7 £	اودس	لسم لوست
۲٧	تيمم	يوولسم لوست
٣.	صلاة (لمونځ)	دولسم لوست
٣٤	آذان او اقامت	ديارلسم لوست
٣٨	د لمانځه شرطونه	څوارلسم لوست
٤٠	د لمانځه واجبات او سنتونه	پنځلسم لوست
દદ	د لمانځه د ادا كولو طريقه	شپارسم لوست
٤٨	وتر او سنت لمونځونه	اوولسم لوست
٥٠	تراويح لمونځ او قضايي لمونځونه	اتلسم لوست
٥٢	د لمانځه مفسدات او مکروهات	نولسم لوست
٥٤	د لمانځه متفرقه مسايل	شلم لوست
٥٨	د ناروغ او مسافر لمونځ	يوويشتم لوست
٦,	د سيرت النبي ارزښت	دوه ويشتم لوست
٦٤	نبوي سيرت او تاريخ	درويشتم لوست
٦٨	له اسلام څخه وړاندې د جزيره العرب حالت	څلورويشتم لوست
٧٢	له اسلام څخه د مخه د عربو حالت	پنځه ويشتم لوست
٧٦	د پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) نسب	شپږويشتم لوست

مخ	عنوان	د درس شمېره
٨٢	د نبي كريم (صلى الله عليه وسلم) ميلاد	اووه ويشتم لوست
٨٥	محمد ﷺ د ځوانۍ په درشل کې	اته ويشتم لوست
٨٩	دكعبي شريفي جوړول	نهه ويشتم لوست
90	د نبوت او رسالت په سيوري کې	دېرشم لوست
1.1	د وحي د نزول ادامه	يودېرشم لوست
1.4	خديجه (رضي الله عنها)	دوه دېرشم لوست
1.0	پټه بلنه(سري دعوت)	دري دېرشم لوست
1.7	دارالارقم (د رهبرۍ مرکز)	څلور دېرشم لوست
١٠٩	ايمان او ثبات	پنځه دېرشم لوست
111	ديتيم پالنه	شپږ دېرشم لوست
117	مرسته او كومك	اووه دېرشم لوست
117	د مسلمان پېژندنه	اته دېرشم لوست
119	د اسلام پنځه بناوې	نهه دېرشم لوست
۱۲۳	حياء	څلوېښتم لوست
170	نېشه يي توکي	يوڅلوېښتم لوست
177	د جماعت لمونځ	دوه څلوېښتم لوست
١٢٩	د جمعې او اخترونو لمونځونه	دري څلوېښتم لوست
۱۳۳	دكسوف ، خسوف او استسقاء لمونځونه	څلور څلوېښتم لوست
180	د جنازې احکام	پنځه څلوېښتم لوست
۱۳۷	د ميت لمبول او ورباندې د جنازې لمونځ کول	شپږ څلوېښتم لوست
181	زكات	اووه څلوېښتم لوست
120	د څارويو زکات	اته څلوېښتم لوست
189	د فصلونو او مېوو زكات	نهه څلوېښتم لوست
104	حج	پنځوسم لوست
١٥٦	د حج فرایض او واجبات	يو پنځوسم لوست
١٦٠	د حج ډولونه	دوه پنځوسم لوست
١٦٢	د حج متفرقه مسايل	درې پنځوسم لوست

و حدیث شریف و علم پیژندنه

حدیث شریف چې د اسلامي شریعت دویم مصدر دی، نو پدې باید وپوهېږو چې کوم علم د پیغمبر سریف علم ویل کوم علم د پیغمبر سریف له سنتو څخه بحث کوي. هغې ته د حدیث شریف علم ویل کېږي.

د حدیثو د علم تعریف، موضوع او غرض

لومري لوست

د حديث د علم تعريف: (حديث) په لغت كې: خبرو او هر نوي منځ ته راغلي شي ته وايي. او په اصطلاح كې له هغه علم څخه عبارت دى چې د پيغمبر عَلِيليًه قول فعل، او تقرير د متن او سند له لحاظه څېړي.

د حديث د علم موضوع: د پيغمبر يَشْكُهُ وينا، كړنه او تقرير دى.

د حدیث د علم غرض: د پیغمبر علیه ریښتنې پیروي ده چې په دواړو جهانونو کې د انسان د سعادت او نیکمرغۍ لامل گرځي.

زده کوونکي دې په ډله ييزه توگه د ښوونکي په ملتيا د حديث د علم د موضوع او غرض تر منځ د توپير په اړه بحث او مباحثه وکړي.

د حديث د علم له حُينو اصطلاحاتو سره اشنايي:

1- تقرير: له تقرير څخه مطلب دا دى چې يو يا څو تنو اصحابو يوكار سرته رسولى وي او يا يې كومه خبره كړې وي او پيغمبر عياليه په هغه باندې له پوهيدلو وروسته د هغه په باره كې چوپتيا اختيار كړي وي.

۲- صحابي هغه څوک دی چې پيغمبر الله يې ليدلی، ايمان يې پرې راوړی او د ايمان په حالت کې وفات شوی وي.

۳- تابعي هغه څوک دی چې د اسلام په حالت کې يې له صحابي سره ملاقات شوی وي او په همدې حالت کې وفات شوی وي.

حديث شريف دوه برخي لري:

الف- متن: له هغو الفاظو څخه عبارت دی چې د پيغمبر عَيْكُمْ له ويناوو، كړنو او تقرير څخه حكايت كوي.

ب- سند: د حديث راويانو د نومونو له لرۍ څخه عبارت دی.

• زده کوونکي دې په ډله ييز ډول د لوست د اصطلاحاتو په باره کې له يو بل څخه وپوښتي.

د حديث شريف ډولونه

حديث د راويانو د شمير له مخې په درې ډوله دى:

متواتر، مشهور او آحاد.

١- متواتر حديث

هغه حدیث ته ویل کیږي چې د راویانو شمیر یې دومره زیات وي چې اتفاق کول یې په دروغو محال او غیر ممکن وي.

د متواتر حديث شرطونه:

الف: د راويانو شميريې زيات وي.

ب: د راويانو اتفاق كول يې په دروغو محال وي.

ج: د راویانو شمیر یې په ټولو طبقو کې د تواتر له اندازې کم نه وي.

٢-مشهور حديث

هغه حدیث ته ویل کیږي چې د پیغمبر الله په زمانه کې یې د راویانو شمېر کم وي خو د تابعینو په زمانه کې مشهور شوی وي او د راویانو شمیر یې په ټولو طبقو کې د تواتر اندازې ته نه وي رسیدلي.

٣- آحاد

له هغه حدیث څخه عبارت دی چې د راویانو شمیر یې د مشهور اندازې ته نه وي رسیدلی او یا دا چې د مشهور حدیث ټول شرطونه پکې پوره نه وي.

• زده کوونکي دې د متواتر حدیث فرق له مشهور او آحاد سره په ډلییز ډول بیان کړي.

- ۱- د حديث د علم تعريف، موضوع او غرض بيان كړئ.
 - ۲ متواتر حديث تعريف او شرطونه يي بيان كړئ.
 - ٣- مشهور او آحاد حديث بيان كرئ.

زده کوونکې دې د حدیث لغوي او اصطلاحي تعریف په خپلو کتابچو کې ولیکي او تکرار یې کړي او دا چې صحابي او تابعي څوک دي؟

دويم لوست

ه حديث شريف تدوين

په لومړي لوست کې مو د حديث د علم او د هغه د اقسامو په اړه معلومات ترلاسه کړل، په دې لوست کې به د احاديثو د راټولولو او ليکلو په هکله خبرې وکړو. آيا تاسو پوهيږئ چې څرنگه احاديث راټول شوي او ليکل شوي دي؟

لومړۍ مرحله

اصحابو کرامو به د پیغمبر الله په ژوند کی هغه ټولې خبرې، کړنې او تقریرونه زده کول، عمل او استدلال به یې ورباندې کاوه او ځینې اصحابو سربیره پر دې لیکل هم.

خو د پيغمبر عيالي له رحلت څخه وروسته ځينو اصحابو ته دا احساس پيدا شو چې نبوي احاديث بايد وليکل شي، تر څو د احاديثو حفاظت او ساتنه وشي، په همدې خاطر د احاديثو د ليکلو لړۍ پيل شوه. د احاديثو د تدوين لومړۍ مرحله د اصحابو په دور کې د پيغمبر عيالي له وفات څخه وروسته پيل شوه او همدا د احاديثو د ليکلو لومړي پړاو و.

فعالیت فعالیت

زده کونکي دې د تدوين د معنا او د احاديثو د تدوين د پيل په اړه په خپلو کې سره بحث وکړي.

په رسمي ډول د احاديثو د تدوين دويمه مرحله

کله چې حضرت عمر بن عبدالعزیز د هجرت په (۹۹)کال د مسلمانانو خلیفه شو؛ تصمیم یې ونیو ترڅو احادیث جمع او تدوین کړي او په دې کار کې یې دوه هدفونه په نظر کې وو چې په لاندې ډول دي:

۱. دا چې په نبوي احاديثوکې دروغ گډ نه شي

کله چې اسلامي فتوحات زيات شول او د مختلفو اديانو خلک د اسلام په دين مشرف شول د دې وېره پيدا شوه چې د اسلام دښمنې ډلې د پيغمبر سالله په احاديثو کې لاسوهنه

ونه کړي او له ځانه جوړ شوي احاديث د پيغمبر عَيْكُمْ په احاديثو کې ورگله نه کړي. ۲. **دا چې نبوي احاديث ضايع نه شي**

د وخت په تيريدو او د اصحابو د شهادت او وفات له کبله، د دې ويره وه چې نبوي احاديث به له منځه لاړ شي بناء د مسلمانانو خليفه عمر بن عبدالعزيز خپلو واليانو ته، چې د هغوی له جملې څخه محمد بن عمروبن الحزم ته چې د مدينې منورې والي و، دنده ورکړه چې د وخت مشهور عالم محمد بن شهاب الزهری په مرسته نبوي احاديث راټول او د کتاب په شکل کې وليکي. دغه کار يواځې په مدينه منوره کې نه، بلکې ډېرو علماوو په مکه، عراق، بصره او کوفه کې د دې کار په سرته رسولو کې برخه واخيسته. له دې وروسته د نبوي احاديثو د راټولولو او تدوين کار دوام وموند او ټول احاديث په خورا غټو کتابونو کې تاليف شول چې مشهور کتابونه يې په لاندې ډول دي:

د وفات نېټه	ټه	د ليكونكي نوم او د تولد نې	دكتاب نوم	شمېره
۲۵۲ هـ	1	محمدبن اسماعيل بخاري (رح) ١٩٤ه	صحيح البخاري	١
۱۳۲هـ	٤٠٢ هـ	مسلم بن حجاج نيشاپوري (رح)	صحيح مسلم	۲
۹۷۲هـ	۹۰۲ هـ	محمد بن عيسي ترمذي (رح)	جامع ترمذي	٣
۲۷٥ هـ	۲۰۲ هـ	سليمان بن اشعث سجستاني (رح)	سنن نسايي	٤
۲۷۳ هـ	۲۰۹ هـ	محمد بن يزيد قزويني (رح)	سنن ابن ماجه	0
۳۰۳ هـ	۲۱۵ هـ	احمدبن شعیب نسایی (رح)	سنن ابوداوود	۲
*دغه فقره اضافي معلومات دي، د زده كوونكو لپاره په امتحان كې شامل نه دي.				

١- آيا د احاديثو تدوين د پيغمبر عليه په زمانه کې موجود و؟

۲- د کوم خليفه په وخت کې د احاديثو تدوين پيل شو؟

۳- د احاديثو د مشهورو كتابونو نومونه وليكئ.

د احاديثو د تدوين او د هغو د سترو علماوو په اړه خپل معلومات وليکئ.

دريم لوست

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهَ (صَلَّى اللهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِلنَّيَا هِجْرَتُهُ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِلدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ». [متفق عليه]

د راوي پيژندنه

نوم مبارک يې عمر، د پلار نوم يې (خطّاب) کنيه يې (ابوحفص) او لقب يې (فاروق) دی. د مسلمانانو دويم خليفه دی. له بعثت څخه تقريباً (۳۰) کاله د مخه زيږيدلی، او د نبوت په شپږم کال په اسلام مشرف شوی او له برکته يې اسلام او مسلمانانو قوت وموند.

د ده د خلافت په دوران کې شام، مصر، فلسطين، بيت المقدس او عراق فتح شول، د هجرت په (۲۳)کال د يوه مجوسي غلام له خوا چې ابولؤلؤ نوميده، پداسې حال کې چې د سهار د لمانځه په امامت ولاړ و، په خنجر ووهل شو او د (۲۳)کلنۍ په عمر په شهادت ورسيد. وروسته د پيغمبر علي او ابوبکر صديق شه ترڅنگ خاورو ته وسيارل شو.

فعالیت فعالیت

• زده کونکي دې، د راشدو خلفاوو د نومونو او په ځانگړې توگه د حضرت عمر (رضی الله عنه) په باره کې، په ډله ييز ډول بحث او مباحثه وکړي.

د کلمو معنا

۱. النِّيَّاتِ: د (نيت) جمع ده، قصد او ارادې ته وايي.

۲. نَوَى: نيت يې وکړ.

٣. امْرَأَةٍ: ښځه.

٤. امرئ: كس (نر وي اوكه ښځه)

٥. يُصِيبُهَا: لاس ته يې راوړي.

٦. هَاجَرَ: هجرت يي وكر.

د حدیث شریف معنا

له حضرت عمر شه څخه روایت دی، فرمایي: ما له رسول الله عَلَیْ څخه واوریدل چې ویې فرمایل: ټول اعمال یواځې له نیت سره تړاو لري او بس.

هر چا ته به هغه څه وي چې نيت يې کړى وي. که يو چا د الله او د الله د رسول د رضا او خوښۍ لپاره هجرت وکړ؛ نو هجرت يې د الله تعالى او د الله د رسول لپاره دى، يعنى الله تعالى به ورته پرې اجر او ثواب ورکوي.

او که يې هجرت د دنيا د لاس ته راوړلو لپاره کړی وي چې هغه لاس ته راوړي او يا يې هجرت له ښځې سره د نکاح په خاطر کړی وي چې نکاح ورسره وکړي نو په حقيقت کې يې هجرت د هماغه څه لپاره دی چې نيت يې ورته کړی وي.

د نیت معنا او هدف

(نیت) په لغت کې د زړه قصد او ارادې ته وايي. په پورتني حدیث شریف کې له نیت څخه مقصد هغه هدف دی چې ورته د رسېدلو په خاطر انسان کار کوي او نیت عبادت له عادت څخه جلا کوي.

د حدیث شریف حکمت

په کومه ټولنه کې چې وگړي د نیکو کارونو په سرته رسولو کې ریاکاري کوي او په باطن کې د هغو خلاف نیت لري، په دې سره د خلکو په منځ کې دوکه، چل، دروغ ویل، بې اعتمادي او نفاق پیداکیږي.

خو د دې پر خلاف په كومه ټولنه كې چې وگړي د خداى گله د رضا په خاطر نيك كارونه سرته رسوي، ريښتينولي، سپېڅلتيا، مينه او اعتماد رامنځ ته كېږي، نو لازمه ده چې مسلمانان د خداى تعالى د رضا د لاس ته راوړلو لپاره په ټولو كارونو كې د نيت پاكوالي ته پام وكړي او وهڅول شي.

• زده کونکي دې، په ډله ييز ډول د ښوونکي په مرسته د ريا ضررونه او د اخلاص گټې بيان کړي.

د حديث شريف گټي:

۱- د نيت اهميت: الله تعالى ته يواځې هغه عمل قبول او د ارزښت وړ دى چې په ښه نيت يعنې يواځې د ده د رضا لپاره پيل شوى وي.

۲ - د ريا ضرر: هر کار چې د ريا په خاطر تر سره شوی وي نه يواځې دا چې الله تعالى ته قبول نه دی، بلکې گناه گڼل کېږي.

۳-هجرت: له مکې مکرمې څخه مدینې منورې ته هجرت کول ډېر خطرناک او گران کار و او د متعهد مسلمان یوه نښه وه، خو بیا هم ثواب او اجر یې په نیت پورې تړلی دی، که چېرې هجرت د الله تعالی د رضا د لاس ته راوړلو لپاره وي؛ ثواب لري او که چېرې د دنیوي کارونو په خاطر وي، اجر او ثواب نه لري.

۱- د اعمالو ثواب په څه پورې اړه لري؟

۲- د حديث معنا بيان كړئ.

٣- د ريا او ځان ښودنې زيانونه څه دي؟

۱- د دې لوست حديث له ژباړې سره وليکئ.

٢- د حُديث دغه عبارت (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئِ مَا نَوَى) ياد كرئ.

خلورم لوست

غير غوښتنه

عن أبي حَمزَةَ أنسِ بنِ مالك رضي الله تعالى عنه خادِم رسولِ الله صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لا يُؤمِنُ أحدُكُمْ حتَّى يُحِبَّ لأخيه ما يُحبُّ لنفسه». [متفق عليه]

د راوي پېژندنه

نوم يې انس بن مالک، د انصارو له جملې څخه يو جليل القدر صحابي دی، پوره لس کاله يې د رسول الله په خدمت کې تېر کړي دي او د فقهاوو صحابه وو له جملې څخه دی. پيغمبر عَيْكُ ورته داسې دعاکړې ده چې عمر دې اوږد، په مال او اولاد کې دې برکت شه او جنت دې نصيب شه. نوموړي صحابي د هجرت په (۹۳) کال وفات شوي دي.

د کلمو معنا

لا يُؤمِنُ أحدُكُمْ: نشي كېداى يو له تاسو پوره مؤمن حتَّى يُحِبَّ لأخيه: ترڅو خوښ كړي د خپل ورور لپاره. ما يُحِبُّ لنفسه: هغه څه چې ځان ته يې خوښوي.

د حُديث شريف معنا

له حضرت انس (رضي الله عنه) څخه روايت دی چې پيغمبر عَلِظَّهُ وفرمايل: هيڅوک د پوره ايمان خاوند کيدای نشي ترڅو خپل مسلمان ورور ته هغه څه خوښ کړي، کوم چې ځان ته يې خوښوي.

د حدیث شریف حکمت

د كومې ټولنې وگړي چې خير غوښتونكي او د خير رسونې په فكر كې وي او د داسې ژوند په هڅه كې وي چې يو له بل سره ښيگڼه وكړي، ټولنيزو گټو ته پكې پاملرنه وشي او هيڅكله ټولنيزې گټې د شخصي گټو قرباني نه شي، نو له هر اړخه به يوه قوي او پياوړې ټولنه وي.

خو که وگړي يې ځان غوښتونکي وي، ځان ته دگټې او نورو ته د ضرر رسولو په هڅه کې وي، په دې صورت کې به په دغه ټولنه کې دښمني، کينې او حسد ځاي نيسي. نو په کار ده چې په مسلمانانو کې، نورو ته د خير رسولو احساس را ژوندی او ټول دېته وهڅول شي. له منفعت طلبۍ، ځان غوښتنې او د شخصي گټو لپاره د عامه گټو له قرباني کولو څخه منعه کړای شي.

 زده کونکي دې په ډله ييز ډول د خير غوښتنې گټې او د ځان غوښتنې ضررونه بيان کړي.

د حديث شريف گټې:

- ۱. له ځان غوښتنې څخه ډډه کول: هغه ځان غوښتونکی انسان چې خپلې گټې د نورو په ضرر کې لټوي، کامل مسلمان نه دی.
- ۲. د ايمان کمال: د يو مسلمان ايمان هغه وخت پوره کيږي چې د نورو لپاره هم خيرغوښتونکی وي.
- ۳. مؤمن د مؤمن ورور دی: د يو مسلمان اړيکې له بل مسلمان سره له نسبي ورورگلوۍ څخه ډېرې پياوړې وي.
- ٤. په خير غوښتنې باندې ټينگار: پيغمبر علياله په دې حديث شريف کې مسلمانان خير غوښتنې ته رابللي او له ځان غوښتنې څخه يې منع کړي دي.

- ۱- د حدیث دگټو په اړه خپل معلومات ووایاست.
- ٢- نورو ته له خير غوښتنې څخه مقصد څه دی؟ له مثال سره يې بيان کړئ.
 - ٣- د حديث شريف معنا بيان كرئ.

۱- د خیر غوښتنې د اهمیت په باره کې، یوه مقاله ولیکئ چې له پنځو کرښو څخه کمه نه وي.۲- پورتنی حدیث شریف حفظ کړئ.

پنځم لوست

ه مسلمان په وړاندې د مسلمان مسؤوليت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﴿ قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمُ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَخْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا (وَ يُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) بِحَسْبِ امْرِئٍ مِن الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِم عَلَى الْمُسْلِم حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ». [رواه مسلم]

د راوي پيژندنه

نوم يې عبدالرحمن بن صخرالدوسي، لقب يې (ابوهريره) او د هجرت په اووم کال مسلمان شوی دی. ډېره موده يې د پيغمبر عَيْكُم خدمت کړی، له همدې امله يې له رسول الله عَيْكُم خخه گڼ شمير احاديث روايت کړي دي. دغه جليل القدر صحابي په تقوی او پرهيزگارۍ مشهور او د لوړ ذکاوت خاوند و او د هجرت په (۸٥) کال کې وفات شوی دی.

د کلمو معنا

پر هغه ظلم نه كوي.	١- لَا يَظْلِمُهُ:
ً او هغه یې ملاتړ نه پریږدي.	٢- وَلَا يَخْذُلُهُ:
ې او هغه نه سپکوي.	٣- وَلَا يَحْقِرُهُ:
پرهيزگاري.	۴- التَّقْوَى:
بس ده يو انسان ته	۵- بِحَسْبِ امْرئ:
ناموس، عزت، آبرو.	۶- عر°ض:

د حدیث شریف معنا

له ابوهريره الله خخه روايت دي چې پيغمبر عَبِيلية وفرمايل:

مسلمان د مسلمان ورور دی، نه په خپله ورباندې ظلم کوي او نه يې د مظلوميت پر مهال بې ملاتړه پرېږدي او نه هغه سپکوي. د حديث راوي ابوهريره هوايي چې په دې وخت کې پيغمبر عيال خپلې سينې ته اشاره وکړه او درې ځلې يې وفرمايل: تقوى په دې ځاى کې ده، د يو چا د بدوالي لپاره همداکافي ده چې خپل مسلمان ورور سپک کړي او د هر مسلمان وينه، مال او آبرو پر بل مسلمان باندې حرام دي.

• زده کوونکي دې د دې حديث شريف په اړه مباحثه وکړي.

د حدیث شریف حکمت

ورورگلوي، مرسته، يو بل ته درناوى د نورو خلكو پر نفس، مال او آبرو له ظلم او تيري څخه ځان ساتل، له مظلوم څخه دفاع او له الله تعالى څخه وېره، د يوې سالمې ټولنې له اساساتو څخه دي او له دې پرته په ټولنه كې د نظم راوستل اصلاً ممكن نه دي. ځكه خو پيغمبر عَيِّلُم په خپلو (جوامع الكلم) عبارتونو كې، پورتني پراخه مفاهيم او مطالب بيان كرى دي.

د حديث شريف گټي:

1- اسلامي ورور گلوي: يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی، البته نارينه د نورو وروڼه اوښځينه د نورو خويندې شول؛ نو لازمه او ښځينه د نورو خويندې شول؛ نو لازمه ده هغه حقوق او وجايب چې وروڼه او خويندې يې يو د بل په وړاندې لري، د خپل توان په اندازه رعايت کړي.

۲- د ظلم حراموالى: ظلم د حق پايمالولو ته وايي، هر ډول تيري او ناحقه لاس وهنې په کې شامليږي، ظلم که په هر رنگ او هره بهانه وي؛ حرام دى.

۳- له مظلوم څخه دفاع کول: مسلمان ته نه ښايي چې خپل مسلمان ورور د مظلوميت پر مهال يواځې پرېږدي، بلکې ملاتړ يې ورباندې لازم دى.

٤- له سپكاوي څخه منع: د نورو سپكاوى او ذليلول حرام دي.

٥-د نورو درناوى: مسلمان بايد د نورو درناوى وكړي ترڅو هغوى يې هم درناوى وكړي.

٦- اصلي تقوا باطني تقوا ده: ځکه چې که چېرې په باطن کې له الله تعالى څخه ويره
 نه وي؛ د انسان ټول کارونه په ريا او نفاق بدلېږي.

٧- تر ټولو لوي شر: د مسلمان ورور سپکاوي دي.

۸- د نورو پر نفس تېرى كول حرام دي: پر نفس باندې د تجاوز ټول ډولونه، لكه: وژل،
 تعذيبول، وهل او ټكول او له يو بل سره جنگ كول په اسلامي ټولنه كې حرام دي.

۹- د نورو پر مال تېري کول حرام دي: د نورو پر مال، حقونو او گټو باندې هر ډول تېري
 کول په اسلامي ټولنه کې حرام دي.

۱۰- د نورو خلکو پر آبرو او عزت تیری کول حرام دي: په اسلامي ټولنه کې د انسانانو آبرو، عزت او عفت خوندي وي او هر ډول تېری ورباندې حرام او ناروا دی.

ارزونه و کیکیات

۱- مسلمانان په خپلو کې يو د بل پر وړاندې څه مسؤوليتونه لري؟

۲ - لاندې عبارتونه تكميل كړئ:

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا..... وَلَا يَخْفِرُهُ».

«كُلُّ الْمُسْلِم عَلَى الْمُسْلِم حَرَامُ..... وَ عِرْضُهُ».

۱- د دې لوست حديث له معنا سره وليکئ.

۲- لاندې عبارتونه په يادو زده کړئ:

«الْلُسْلِمُ أَخُو الْلُسْلِم لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَغْذُلُهُ وَلَا يَعْقِرُهُ».

«كُلُّ الْمُسْلِم عَلَى الْمُسْلِم حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ».

عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانِ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولِ الله (صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنَ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ قَالَ: «الْبِرّ حُسْن الْخُلُق، وَالْإِثْم مَا حَاكَ في نَفْسكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطّلِع عَلَيْهِ النّاس» [رواه مسلم]

د راوی پیژندنه

نوم يې نواس د سمعان زوى او له شامي راويانو څخه دى چې په مدينه منوره كې اوسيده. اووه لس (١٧) حديثونه يې له پيغمبر عَيْكُ څخه روايت كړي او د هجرت په (٥٠) کال کې وفات شوي دي.

د کلمو معنا

نېكى. ١- الَّرِّ:

٢- حُسْن الْخُلُق: نبك اخلاق.

> ٣- الْإِثْم: گناه.

٤- مَا حَاكَ فِي نَفْسك: هغه څه چې په زړه کې دې شک پيدا کړي.

بد وگڼې. ٥- كَرِهْت: َ

خبر شي. ٦- يَطلِع:

د حدیث شریف معنا

حضرت نواس بن سمعان الله وايي چې ما له پيغمبر عَلِكَ څخه د نېك عمل او گناه په اره پوښتنه وکړه. حضرت محمد عَيْالله وفرمايل: نېک عمل ښه خوي دي او گناه هغه ده چې په زړه کې دې شک پيداکړي او دا نه خوښوې چې خلک پرې خبر شي.

زده کونکي دې د نېکو اخلاقو مثالونه په ډله ييز ډول بيان کړي.

د حدیث شریف حکمت

د اسلام د ستر پيغمبر عليه لارښوونې، د مسلمان تربيتي سطحه دومره لوړوي چې زړه يې كاملاً پاكېږي د هغه د ژوند هر حركت نېك اخلاق تمثيلوي او ورو ورو په مسلمان كې داسې يو قوت پيدا كوي چې پرته له بهرني فشار څخه په خپله له بدو اعمالو څخه ډډه كوي او هېڅكله پدې هڅه كې نه وي چې څرنگه د قانون او نظام له منگولو څخه ځان وژغوري.

زده کوونکي دې د ښو اخلاقو گټې او د بدو اخلاقو د ضررونو په هکله بحث او خبرې وکړي.

. د حدیث شریف گټې:

۱- ښه اخلاق د ټولو نيکيو بنسټ دى، ځکه چې ښه اخلاق انسان نيکۍ او دوستۍ ته رابولي او له بديو څخه يې منع کوي او بد اخلاق يې دښمنۍ او اختلاف ته رابولي.

۲ - گناه څه شي ده؟ هر هغه کار چې پاک نفس يې په کولو شرمېږي او نه غواړي چې خلک ورباندې خبر شي، گناه بلل کېږي.

٣- گناه فطرتاً مبغوض عمل دى: گناه هغه ناوړه عمل دى چې حتى مرتكب يې هم نه غواړي چې خلك ورباندې خبر شي.

ارزونه ارزونه

۱- د پورتني حديث شريف معنا او د راوي پيژندنه بيان کړئ.

٢- لاندې كلمي معناكړئ:

الْبِرِّ:.....حُسْن الْخُلُق:....الاثْم:.....الاثْم:

٣- د ټولنې په اصلاح کولو کې نېک اخلاق څه رول لري؟

د دې لوست حديث شريف له معنا سره وليکئ.

اووم لوست

شفقت اومهرباني

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهَ عَلَيْهُ قَالَ: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَٰنُ، اَرْحَمُوا مَنْ فِي الأَرْضِ، يَرْحَمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ». [رواه ابوداود والترمذي]

دراوي پيژندنه

نوم يې عبدالله د پلار نوم يې عمرو و، زوى او پلار دواړه صحابه وو، خورا عالم او فاضل و، د قرآن عظيم الشان له مشهورو قاريانو څخه و، ډېر احاديث يې له پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) څخه روايت كړي دي او د هجرت په (٦٥) كال وفات شوى دى.

د کلمو معنا

١- الرَّاحِمُونَ: رحم كوونكي.

٢- ارْخَمُوا: رحم وكړئ.

٣- يَرْحَمْكُمْ: پرتاسوبه رحم وكړي.

٤- مَنْ فِي الأرْض: خوك چې په ځمكه كې دي.

٥- مَنْ فِي السَّمَاءِ: ﴿ هَغُهُ ذَاتٌ چِي لَهُ تَاسُو بَرْدَى.

د حدیث شریف معنا

له حضرت عبدالله بن عمرو څخه روایت دی چې پیغمبر ﷺ وفرمایل: رحم کوونکو باندې الله تعالی رحم کوي، نو تاسې په ټولو هغو ژوندیو چې پر ځمکه ژوند کوي، رحم وکړئ ترڅو هغه ذات چې بر دی، پر تاسو رحم وکړي.

د حدیث شریف حکمت

مهرباني او زړه سوی چې د اخلاقو يوه مهمه ستن ده، يوه داسې رسۍ ده چې ټول موجودات يې سره تړلي او يو له بل سره يې مرستې او غمخوارۍ ته اړ کړي دي، د زړه له سختۍ، بې رحمۍ او د نورو په حق کې له تېري کولو څخه يې لرې ساتي. له بل پلوه پر مخلوقاتو باندې په شفقت او ترحم سره، بنده د الله کا له قهر او غضب څخه په امان کې وي چې په نتيجه کې ټول مخلوقات د آرامۍ او اطمينان په فضاء

کې خپل ژوند تېروي، بناءً که د يوې ټولنې وگړي يو پر بل مهربانه وي، کارونه به يې په آسانۍ سره مخ پر وړاندې ځي، ستونزې به يې حل وي او دښمني، د زړه بدوالی او کېنې به يې په محبت او مينه بدلېږي.

د حديث شريف گټي:

1- رحمت او مهرباني: مهرباني د الله تعالى له خاصو صفتونو څخه يو صفت دى. هر څومره چې دا صفت د انسان په وجود کې وي؛ په همغه اندازه د الله تعالى د رحمت او مهربانۍ مستحق گرځي.

۲- د ترحم د دايرې پراخوالی: د پيغمبر عليه په لارښوونو کې ترحم او زړه سوی دومره پراخه مفهوم لري چې ټول موجودات رانغاړي.

۳- ترحم او مهربانۍ ته هڅول: الله تعالى خپله مهرباني او ترحم، پر مخلوقاتو باندې د ترحم او مهربانۍ كولو پورې تړلې ده.

• زده کونکي دې پرمخلوقاتو باندې د ترحم بیلگې ووایي په دې اړه دې بحث وکړي.

۱- د دې لوست حديث شريف معنا کړئ.

٢- لاندې كلمې معناكړئ.

١- الرَّاجِمُونَ: بَ ٢٠٠٠ وَارْحَمُوا: ٢٠٠٠ وَرْحَمْكُمْ: ٤٠٠٠ مَنْ فِي الأَرْض: ١٠٠٠

کورنۍ دنده

- ١- د ترحم او مهربانۍ په هکله يوه لناډه مقاله وليکئ.
 - ٢- لاندې عبارات حفظ كړئ:
- «الرَّاحِمُونَ، يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ،ارْحَمُوا مَنْ فِي الأَرْضِ، يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ.»

اتم لوست

طهارت رپاکوالی

نن په نړۍ کې پاکوالي ته ځانگړې پاملرنه کېږي، پوهان تل خلکو ته دا سپارښتنه کوي چې خپل ځان او چاپيريال پاک وساتي.

نوطهارت او پاكي په اسلام كې څنگه ده ؟ او څه اهميت لري؟

۱. د طهارت تعریف

(طهارت) په لغت کې: پاکوالي ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح کې: د بې اودسۍ او نجاست لرې کول، طهارت بلل کېږي.

فعالیت فعالیت

- یو زده کوونکی دې د لمانځه د شرطونو نومونه واخلی.
- بل زده کوونکي دې د دې جملې نه هغه شرطونه په گوته کړي چې له طهارت سره ارتباط لري.
 - ٢. د طهارت مشروعيت: پيغمبر اكرم عَيْكَ وايي: (اَلطَّهُورُ شَطرُ الاِيمَانِ)[مسلم] ژباړه: نظافت د ايمان جز دى.
- د حديث شريف مفهوم دا دى چې طهارت په اسلام كې دومره اهميت لري چې مستقيما له ايمان سره رابطه لري، نو كه څوك غواړي چې ايمان يې كامل شي بايد د خپل ځان او چاپيريال نظافت ته ډېر پام وكړي.

٣. د طهارت يا ياكوالي ډولونه

طهارت يا پاکوالي په دوه ډوله دي:

الف - حكمي پاكوالى: له جنابت او وړې بې اودسۍ څخه پاكوالي ته، حكمي پاكوالى وايي. ب - حقيقي پاكوالى:له نجاست څخه پاكوالي ته، حقيقي پاكوالى وايي.

۴. د پاکوالي طریقه: له حکمي نجاست څخه پاکوالی په غسل، اودس او تیمم سره راځي، خو له حقیقي نجاست څخه پاکوالی په پاکو او سوچه اوبو د هغه نجس ځای په مینځلو سره راځی.

فعالیت المحکومات

- زده کوونکي دې، پورتني مطالب په گروپي شکل په سوال او ځواب سره تکرار کړي.
 بیت الخلا ته د تللو آداب: هغه څوک چې بیت الخلا یا قضای حاجت ته ځي، باید لاندې آداب مراعات کړي:
 - ١- بايد د خلكو له ستركو پناه شي.
- ۲- بايد داسې ځای غوره کړي چې د بولو (متيازو) څاڅکي ور وانه لوزي او ځان او لباس يې ککړ نه شي.
- ٣- بيت الخُلاء ته له ننوتلو څخه د مخه بايد «اللَّهُمَّ إنِّي اَعُوذُ بِکَ مِنَ الخُبُثِ وَ الْخَبَائِثِ» ووايي.
 - ۴- د حشراتو په سوړو کې بايد بولې ونه کړي.
 - ٥- بايد په لاره، هديره، سيوري او د خلكو د ناستې په ځايونو كې قضاي حاجت ونه شي.
 - ٦- بايد د قضاى حاجت په وخت كې خبرې ونه شي.
 - ٧- بايد قضاى حاجت د قبلې په لوري ونه شي.
 - ۸- په ولاړو اوبو کې قضاي حاجت ونه کړي.
 - ٩- استنجاء (اودس وچول) بايد په كين لاس وشي.

فعالیت فعالیت

هر زده کوونکی دې، د یوه ادب دحکمت یاگټې په هکله خپل نظر ووايي.

لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

- ١. طهارت تعريف كرئ.
- ۲. د طهارت د مشروعیت دلیل ووایئ.
 - ٣. طهارت په څو ډوله دی؟
 - ۴. دبیت الخلا آداب بیان کرئ.

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

نهم لوست

استنجاء او نجاست

۱. د استنجاء تعریف

استنجاء: له خپل مخصوص ځای څخه د نجاست پاکول، استنجاء بلل کېږي.

۲. د استنجاء وسایل

اوبه، لوټه، تیږه، د تشناب کاغذ (او هر هغه شي چې د دې ځای نیولی شي)، د استنجاء له وسایلو څخه شمېرل کېږي.

استنجاء په هلړوکي، خوشايي، طعام، سکاره، شيشه، د ليکلو کاغذ، ويښتان، پنبه، ټوټه او د څارويو په وېښتو باندې مکروه ده.

۳. د استنجاء حکم:

 استنجاء په عادي حالاتو کې (هغه وخت چې نجاست له خپل ځای څخه تجاوز نه وي کړی) سنت مؤکد ده.

٢. خو كله چې نجاست له خپل ځاى څخه لږ تجاوز وكړي؛ استنجاء واجبه ده او
 كه شا او خوا ځايونه ككړ شوي وي؛ نو بيا يې وينځل فرض دي.

۴ د نجاست معنا

نجاست په لغت کې: پليتۍ او ناپاکۍ ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح: هر هغه شي چې شريعت پليت بللي وي، نجاست گڼل کېږي.

۵. د نجاست ډولونه

نجاست په دوه ډوله دى:

الف - حقيقي نجاست: هغه گندگي ده چې لمونځ ورسره نه صحيح کېږي.

ب - حکمي نجاست: هغه دی چې د نجاست اثر او وجود څرگند نه وي، خو په حکمي او اعتباري ډول سره شریعت نجس گڼلی وي.

۲. د حکمي نجاست ډولونه

حکمي نجاست په دوه ډوله دي:

۱- لويه بې اودسي: هغه حالت ته وايي چې په انسان باندې غسل واجب وي او لمونځ ورسره نه کېږي.

۲ - كوچنۍ بې اودسي: هغه حالت ته وايي چې په انسان باندې يواځې اودس كول لازم وي.

۷- د حقیقی نجاست ډولونه:

۱- غلیظ نجاست: هغه نجاست دی چې په قطعي دلیل سره ثابت شوی وي، لکه:
 وینه، خنزیر، د انسان بولې اوغایطه مواد، د مردارشوي حیوان غوښه او شراب.
 ۲- سپک (خفیف) نجاست: هغه دی چې نجاست یې په غیر قطعي دلیل سره

زده کوونکې دې هغه شيان چې استنجاء کول پرې مکروه دي، وليکي.

۸- د نجاست بښل شوې اندازه

- كله چې غليظ يا جامد نجاست د يوې شرعي روپۍ له مقدار څخه لږه اندازه (١٢٥، ٣ گرامه) جامو ته ورسېږي، لمونځ ورسره كېږي او كه مايع وي له ورغوي څخه كمه اندازه (٦ سانتي) معاف ده.
- په خفيف (سپک) نجاست کې بښل شوی مقدار، په جامو کې له څلورمې برخې نه کم باک نه لري او په بدن کې د غړي له څلورمې اندازې څخه کم معاف دی.
- خومسلمان بايد تل كوښښ وكړي چې ځان أو جامې يې پاكې وي، ځكه چې نظافت د ايمان جز دى. همدارنگه بې نظافتي انسان ته مختلفې صحي ستونزې پيدا كوي او په ټولنه كې خلك ورڅخه نفرت كوي.

• زده کوونکي دې، پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

١. لاندې اصطلاحات تعريف كرئ:

استنجاء، غليظ نجاست، خفيف نجاست.

٢. لاندې شيانو ته مثال وواياست:

غليظ نجاست، خفيف نجاست.

تورنی دنده کورنی کانده

د ارزونې د برخې پوښتنې په خپلو کتابچو کې له ځوابونو سره يو ځاي وليکئ.

لسم لوست

اودس

۱ - د اوداسه تعریف

د معينو اندامونو وينځلو او مسح كولو ته، اودس وايي.

فعالیت فعالیت

- زده کوونکي دې د اودس دگټو په هکله په ډله ييزه توگه بحث وکړئ.
 - ۲- د اوداسه حکم

اودس کول د لمونځونو د ادا کولو لپاره فرض دی.

۳- د اوداسه فرایض

د اوداسه فرایض څلور دی:

- ۱- د مخ وينځل: د سر له ويښتو نه د زنې تر لاندېنۍ برخې پورې او د يو غوږ له نرمۍ څخه د بل غوږ تر نرمۍ پورې.
 - ۲- د لاسونو پرېمينځل له څنگلو سره.
 - ۳- د سر دڅلورمې برخې مسحه کول.
 - ٤- د پښو مينځل له ښنگرو سره.

۴- د اوداسه سنتونه:

- ١- نيت كول.
- ٢- د اوداسه په پيل كې د "بسم الله الرحمن الرحيم" ويل.
 - ٣- درې ځله د لاسونو مينځل تر مړوندونو پورې.
 - ٤- درې ځلې د خولې پرېمينځل (مضمضه).
 - ٥- درې ځلې د پوزې پرېمينځل(استنشاق).

- ٦- مسواك وهل.
- ٧- د ږيرې خلالول.
- ۸- دگوتو خلالول.
- ٩- د مخ، لاسونو او پښو درې ځلې پرېمينځل.
 - ۱۰- په ټول سر باندې مسحه کول.
- ۱۱- د غوږونو شا او مخ په نويو اوبو مسحه کول.
 - ۱۲- (تَيَمّن) لومړي د ښي غړو مينځل.
 - ۱۳- اوداسه كي ترتيب مراعتول.
 - ۱٤- پرله پسې د اندامونو مينځل.
 - ١٥- د مينځلو په وخت کې د اندامونو مښل.

۵- د اوداسه آداب (مستحبات)

د اوداسه آداب په لاندې ډول دي:

- ۱. د اوداسه په وخت کې نسبتاً په جگ ځاي کېناستل چې جامې لمدې نشي.
 - ۲. د اوداسه په وخت له خلکو سره خبرې نه کول.
 - ٣. په اوداسه کې له بل چا نه مرسته نه غوښتل (مگردا چې عذر ولري).
- که گوتمه یې په گوته کړې وي، د هغې خوځول چې ورلاندې ځای یې ښه پاک شي.
 - ٥. په ښي لاس دخولې پرېمينځل او په چپ لاس د پوزې پرېمينځل.

• ستاسو له ټولگيوالو څخه دې، درې تنه په خپل وار سره داسې اودس وکړي چې فرضونه، سنتونه او آداب زده کوونکو ته پکې عملاً وښايي.

۲- د اوداسه مکروهات

د اوداسه د سنتو او يا د آدابو ترک کول.

۷- د اوداسه ماتوونکي

اودس په لاندې شيانو ماتېږي:

- ١. له بدن نه د بولو، باد او غايطه موادو په خارجبدلو سره.
 - ۲. له بدن نه د وينې او زوې خارجېدل.
 - ٣. په ډکه خوله قي کول.
 - ٤. بې هوشي.
 - ٥. لبونتوب.
 - ٦. نيشه كېدل (د نيشه يي موادو استعمال).
 - ٧. په لمانځه کې په زوره (قهقهه) خندل.
- ۸. په اړخ او يا ډډه خوب کول (هغه خوب چې د اودس د ماتېدو امکان په کې وي).

 د اوداسه د ماتوونکو په هکله دې، زده کوونکي يو له بل نه په گروپي توگه پوښتنې وکړي.

- ١. د اوداسه فرايض بيان كرئ.
- ۲. د اوداسه سنتونه بیان کرئ.
- ٣. د اوداسه آداب په لنډ ډول بيان کرئ.
- ٤. د اوداسه مكروهات په لنډه توگه وواياست.
 - ٥. د اوداسه ماتوونکي بيان کړئ.

هر زده کوونکی دې د پورتنيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه وليکي.

يوولسم لوست

۱- د تيمم تعريف

(تيمم) په لغت کې: قصد، عزم او ارادې ته وايي.

او په اصطلاح کې په مخصوصه طريقه په پاکو خاورو باندې (د طهارت په نيت) د مخ او لاسونو مسحه کولو ته، تيمم وايي.

۲- د تيمم د روا کېدو عذرونه

په لاندې عذرونو سره تيمم رواکېږي:

الف - د اوبو نشتوالي يا كم والي: كله چې اوبه نه وي او يا دومره كمې وي كه په هغې اودس وشي، نو د څكلو او پخلي لپاره بيا كفايت نه كوي، نو په داسې حالت كې تيمم روا دى.

ب - د اوبو لرې والي: د يوه ميل په اندازه لرې والي، ځکه چې په يو ميل تک کې تکليف دي، خو که د ده هماغه لاره وي؛ نو بيا دې لمونځ لږ وروسته کړي او هلته دې اودس وکړي.

ج - مريضي: داسې مريضي چې اودس ورته زيان رسوي.

د - دار او خوف: له دښمن او يا له وحشي حيواناتو څخه.

ه - بند:که څوک داسې ځای کې بندي وي چې د اوداسه اجازه ورته نه ورکول کېږي.

ط- د اوبو د اخيستلو توان نه درلودل: که آوبه يواځې په اخيستلو(پيرودلو) پيداکېدلې؛ خو له انسان سره مالي توان موجود نه وي.

ر- د جنازې د لمانځه د ادا کولو لپاره (د هغه چا لپاره چې نا څاپه راپيښ شي او جنازه تياره وي).

ز- د اوبو داستعمال توان ونه لري:لکه هغه څوک چې له څاه سره ولاړ وي؛ خو رسۍ نه وي چې اوبه ورباندې راوباسي.

٣- د تيمم كولو طريقه

په پاکو خاورو باندې دوه ځلې د لاسونو وهل چې لومړي ځل به وروسته له څنډ وهلو په مخ او دويم ځل به تر څنگلو پورې په لاسونو باندې راکاږي.

۴- د تیمم شرطونه:

الف - د تيمم لپاره نيت كول

ب - د تيمم لپاره له رواكوونكو عذرونو څخه، د يو عذر موجوديت

ج - تيمم بايد په پاكه خاوره باندې وشيي.

د - په ټول مخ او لاسونو باندې تر څنگلو پورې د مسحې لاس راکشول.

ه - ټوله پنجه او يا د پنجې اکثره برخه، دوه ځلې په ځمکه وهل.

۵- د تيمم ماتوونکي:

الف - هر شي چې اودس او غسل ماتوي، هغه تيمم هم ماتوي.

ب - كله چې هغه عذرونه له منځه لاړ شي چې تيمم يې رواكړى و، لكه: د اوبو پيداكېدل.

۲- په موزو باندې مسحه کول:

د مسحي كولو معناً:

(مسحه) په لغت کې: په يو شي باندې لاس راکښلو ته وايي.

او په اصطلاح کې: په خاصو موزو په خاصه توگه د لمدو لاسونو راښکل مسحه بلل کېږي.

۷- په موزو باندې د مسحې د جواز شرطونه:

الف - د موزو أغوستل په اوداسه سره.

ب - موزې بايد دگرځيدلو قابليت ولري.

ج - ښنگري بايد په موزو کې پټ وي.

د - موزې بايد روغې وي او له درې گوتو نه زياتې څيرې نه وي.

۸- په موزې باندې د مسحې موده:

الف - د مقيم لپاره د مسحې کولو موده يوه شپه او ورځ ده.

ب - د مسافر لپاره د مسحې موده درې ورځې او درې شپې ده.

۹- د موزې د مسحې ماتوونکي:

الف - هر هغه شي چې اودس ماتوي؛ هغه د موزو مسحه هم ماتوي.

ب - جنابت، حيض أو نفاس (بيا به پښې مينځي).

ج - د يوې او يا دواړو موزو ويستل.

د - د پښې اکثره برخه لمديدل.

ر - د مسحې ټاکل شوې موده تېريدل.

ز - د درې گوتو په اندازه د موزې شکېدل.

• يو زده كوونكى دې په عملي ډول تيمم او په موزو باندې مسحه وكړي.

۱۰- په پټيو باندې مسحه کول:

د پټۍ معنا: هر هغه شي چې پر مات او زخمي غړي د رغولو لپاره ايښودل کېږي؛ پټۍ ورته وايي.

۱۱- په پټۍ باندې د مسحې حکم:

په پټۍ باندې مسحه کول واجب دي.

۱۲- په پټۍ باندې د مسحې شرطونه

په پټۍ باندې د مسحې کولو لپاره علماوو لاندې شرطونه ايښي دي:

الف - كله چې د زخمي او يا ژوبل شوي ځاى وينځل ناشوني وي.

ب - ژوبل شوي ځاى ته به اوبه رسېدل او مينځل ضرر رسوي.

ج - له اړتيا نه په زياتې اندازې ځاى باندې پټۍ نه لگول.

۱۳ د پټۍ د مسحې ماتوونکي

د پټۍ مسحه په دوو حالتونو کې ماتېږي:

الف- د پټۍ غورځېدل يا لرې کول.

ب - د اودس ماتېدل (بيا به هغه ځاي مسح كوي).

فعالیت هعالیت

 زده کوونکي دې، پورتني مطالب په گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

ارزونه محکمی

١- د تيمم لغوي او اصطلاحي معنا بيان كرئ.

٢- په موزو باندې مسحه كول تعريف كړئ او مسحه په لغت كې څه ته وايي؟

۳- د پټۍ مسحه کولو حکم څه دی؟

٤- د موزو د مسحې موده، د مقيم او مسافر لپاره څومره ده، بيان يې کړئ.

٥- د تيمم د رواوالي سببونه كوم دي؟ بيان يي كړئ.

٦- د تيمم د صحت شرطونه ذکر کړئ.

کورنۍ دنده کې کا

هر زده کوونکي دې د پورتنيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه وليکي.

دولسم لوست

صلاة المونئ

۱- د صلاة (لمانحه) تعریف:

(صلاة) په لغت کې: دعا ته ويل کېږي.

او په اصطلاح کې: له مخصوصو اقوالو او افعالو عبارت دي چې په تکبير سره شروع کېږي او په سلام باندې ختمېږي.

۲- د لمانځه ځينې ځانګړتياوي: 🗥

- ١- لمونځ پاکي ده.
- ۲- لمونځ د انسان د دعا د قبليدلو ښه وخت دي.
 - ٣- لمونځ له خدای سره د انسان راز او نیاز دی.
- ٤- لمونځ له فحشاوو او منكراتو څخه انسان ژغوري.
 - ٥- لمونځ تقوا ده.
- ٦- لمونځ له نورو مسلمانانو سره د ورورگلوۍ ښه رابطه ده.
 - ٧- لمونځ د انسان په مخ کې نور او رڼا پيدا کوي.
 - ٨- لمونځ انسان ته تسكين او اطمينان وركوي.
 - ٩- لمونځ د انسان صحت ساتي.
 - ١٠- لمونځ د انسان مشكلات آسانه كوي.
 - ١١- لمونځ انسان د ښه فاميل خاوند كوي.
- ۱۲- لمونځ له خداي سره د انسان وعده ده چې ښه به کوي او بد به نه کوي.
 - ۱۳- لمونځ تواضع ده.

⁽١) د لمانځه ځانگړتياوې اضافي معلومات دي او په امتحان کې شامل نه دي.

١٤- لمونځ انسان ته وقار، درنښت او د خلكو احترام ورپه برخه كوي.

١٥- لمونځ انسان د وخت ارزښت ته متوجه كوي.

۱٦- لمونځ د توبي او خداى ته د مراجعي ښه وخت دى.

۱۷- لمونځ د خدای کاله د ذکر ښه طريقه ده.

۱۸- لمونځ د خداي مرسته انسان ته ورپه برخه كوي.

۱۹- لمونځ د مخلوق او خالق تر منځ د اړيکو يو ښکلی او په زړه پورې انځور جوړوي.

٣- د لمانځه د يرېښودو حکم:

الف - د لمانځه له فرضيت نه انکار کفر دی.

ب - د سستۍ او لټۍ له امله د لمونځ نه کول، فسق دی.

۴- د لمانځه وختونه

په احادیثو کې د لمانځه وختونه معلوم او ټاکل شوي چې تفصیل یې په لاندې ډول دی:

الف - د سهار د لمانځه وخت: د رښتيني سبا راختلو څخه پيل او په لمر ختلو سره پاى ته رسېږي.

ريښتوني سبا: کله چې سپينوالي عرضاً د آسمان په کنارو کې خپور شي؛ ريښتوني سبا بلل کېږي.

ب - د ماسپښين وخت: پيل يې د لمر له زوال څخه او کله چې د هر شي سيوري د خپلې اندازې دوه برابره شي (پرته د زوال له سيوري څخه)، د ماسپښين وخت پاي ته رسېږي.

ج - د مازيگر د لمانځه وخت: پيل يې د ماسپښين وخت له پاي څخه او کله چې لمر ډوب شي، د مازديگر وخت ختمېږي.

د - د ماښام د لمانځه وخت: کله چې لمر ډوب شي د ماښام وخت پيلېږي او چې شفق (هغه سره رڼا چې د ورځې په پای کې په افق کې ښکاري) ورک شي د ماښام وخت پای ته رسېږي.

ه - د ماسخوتن د لمانځه وخت: د ماسخوتن د لمانځه وخت د شفق له ډوبېدو څخه پيل او د سبا په ختلو باندې پاى ته رسېږي.

۵- مکروه وختونه

په لاندې درو وختونو کې لمونځ کول منعه شوي دي:

الف - د لمر ختلو په وخت کې لمونځ کول روا نه دي .

ب - د زوال په وخت کې لمونځ کول روا نه دي.

ج - د لمر سترگه چې کله زېړه شي، د لمر تر ډوبيدو پورې، د همهغې ورځې د مازديگر د لمانځه نه پرته بل لمونځ روا نه دي.

مسأله

د سهار لمانځه نه وروسته تر لمر ختلو پورې او د مازديگر له لمانځه څخه تر لمر پريوتلو پورې، نفل لمونځ مکروه دی، خو قضايي لمونځونه، د تلاوت سجده او د جنازې لمونځ کول (چې په همدې وخت کې حاضره شي) مکروه نه دي.

۲- په لاندې وختونو کې د نفلونو کول مکروه دي:

الف - د سبا ختلو نه وروسته د سهار له سنتو پرته نور نفلونه كول مكروه دي.

ب - د ماښام له لمانځه څخه مخکې د نفلونو کول مکروه دي.

ج - کله چې خطيب د جمعې يا اختر خطبه وايي، د نفلونو کول مکروه دي.

د - د اخترونو له لمونځ څخه وړاندې او وروسته نفل کول مکروه دي.

ه - كله چې د جماعت لمونځ ولاړ وي د نفلونو كول مكروه دي.

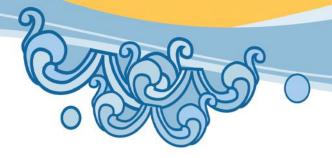
• زده کوونکي دې، پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کري.

- ١- لمونځ تعريف كړئ.
- ٢- د لمانځه لس ځانگړتياوې بيان کړئ.
 - ٣- د لمانځه وختونه کوم دي؟
- ٤- د لمانځه مكروه وختونه كوم دي؟ په مختصره توگه يې بيان كړئ.
 - ٥- په كومو وختونو كې نفل كول مكروه دي؟

پورتني سوالونه په خپلو کورونو کې حل او په خپلو کتابچو کې يې وليکئ.

ديارلسم لوست

اذان او اقامت

۱ - د اذان تعریف

(اذان) په لغت کې: اعلان ته وايي.

او د فقهاوو په اصطلاح کې: د لمانځه لپاره په مخصوصو الفاظو سره اعلان کول اذان بلل کېږي.

۲- د اذان حکم

اذان د پنځه وخته لمونځونو او د جمعې لمانځه لپاره مؤکد سنت دی او د نورو لمونځونو، لکه: د اخترونو، سنتو، نفلونو، استسقاء، خسوف او کسوف لپاره جواز نه لری.

٣- په اذان او اقامت کې بايد لاندې شيان په نظر کې ونيول شي

الف - بايد اذان او اقامت د وخت له داخليدلو نه وروسته وي.

ب - اذان او اقامت بايد په عربي ژبه وشي.

ج - د اذان او اقامت الفاظ او كلمات بايد پرله پسې او په ترتيب سره وويل شي.

د - اذان بايد په لوړ آواز سره وشي، تر څو يې نور خلک واوري.

ه - مؤذن بايد مسلمان او عاقل وي.

۴- د اذان الفاظ:

اللهُ اَكبَرُ اللهُ اَكبَرُ أَشهَدُ أَن لَا إِلَه إِلَّا اللهُ أَشهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَّسُولُ اللهِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الضَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ اللهُ اَكبَرُ

اللهُ اَكِبَرُ اللهُ اَكِبَرُ أَشهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ أَشهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَّسُولُ اللهِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الضَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الفَلاحِ اللهُ اَكِبَرُ

لَا إِلَّهُ إِلَّا اللهُ

يادونه

- د سهار د لمانځه لپاره د «حَيَّ عَلَى الفَلاحِ» تر جملې وروسته د «الصَّلاةُ خَيرٌ مِنَ النَّوم» عبارت دوه ځله ويل كېږي.
- د اقامت په وخت كې همدغه كلمات ويل كېږي؛ يوازې د «حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ» له كلمې نه وروسته دوه ځلې «قَد قَامَتِ الصَّلَاةُ» ويل كېږي.

• يو زده كوونكى دې په ټولگې كې اذان او بل زده كوونكى دې اقامت په داسې آواز سره ووايي چې د نورو ټولگيو مزاحمت پرې ونه شي، بيا دې ښوونكى او نور زده كوونكي خپلې ملاحظې ووايي.

۵- د اذان او اقامت سنتونه

په اذان کې اووه شيان سنت دي:

الف - مؤذن بايد صالح، امين او د لمانځه وختونه وپېژني.

ب - مؤذن ته ښايي د اذان كولو پر مهال اودس لرونكي وي.

ج - مؤذن به اذان په ولاړه وايي.

د - د اذان په وخت کې به د مؤذن مخ قبلې لور ته وي او د «حَیَّ عَلَی الصَّلَاةِ» ویلو په وخت کې به کیڼ لوري ته مخ اړوي. مخ اړوي.

ه - د اذان په وخت کې مؤذن بايد خپلې گوتې په غوږونو کې کېږدي.

ط - مؤذن بايد د ښه آواز لرونكي وي.

ر- مؤذن بايد د اذان او اقامت ترمنځ فاصله راولي، يعنې له اذان څخه به څه وخت وروسته اقامت کوي.

۲- د اذان مکروهات

الف - په اذان کې تلحين (د اذان کلمې يا حرکات بدلول، کمول يا زياتول) مکروه دي. ب - د جنابت په حال کې د اذان او اقامت کول مکروه تحريمي دى.

ج - د فاسق اذان مكروه دى.

د - د غير عاقل ماشوم له پاره اذان مكروه دي.

ه - د ښځې اذان مکروه دی.

ر - د اذان په وخت کې خبرې کول مکروه دي.

ز - له اذان نه وروسته د مؤذن وتل له جومات نه مكروه دي.

٧- د اقامت حکم

اقامت د ټولو وختي، فرضي او فوتي لمونځونو لپاره سنت دی. د اقامت الفاظ کټ مټ د اذان الفاظ دي مگر د (حيّ على الفلاح) له ويلو څخه به وروسته (قد قامت الصلاة) زياتوي او همدا راز د اذان احکام د اقامت لپاره هم دي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

الف ـ اذان او اقامت تعريف كرئ.

ب ـ د اذان او اقامت حكم بيان كړئ او شرطونه يې كوم دي؟

ج ـ د اذان او اقامت سنتونه خو دي؟ بيان يې كړئ.

د ـ د اذان مكروهات كوم دي؟ په لناډه توگه يې بيان كړئ.

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

څوارلسم لوست

د لمانځه شرطونه

۱ - د لمانځه شرطونه په لاندې ډول دي:

الف ـ له حقيقي او حكمي نجاست څخه د ځان پاكوالي.

ب ـ له نجاست څخه د جامو پاکوالي.

ج ـ په پاکو جامو باندې د عورت پټول.

د ـ قبلې ته مخ کول.

ه ـ د وخت داخلېدل.

و ـ لمانځه ته د داخلېدو نيت کول، په داسې ډول چې له تحريمې تکبير سره هېڅ فاصله ونه لري.

ز ـ د لمانځه د ځای پاکوالي.

مسأله

د هغه عورت اندازه چې پټول يې د لمانځه لپاره ضروري دي عبارت دي له:

الف: د سړي عورت: د نامه له غوټۍ څخه تر زنگنونو پورې، خو د زنگنونو سترگه عورت ده او د نامه غوټۍ عورت نه ده.

ب: د ښځې عورت: په لمانځه کې د ښځې ټول بدن عورت دی، مگر يوازې مخ، پنجه او قدمونه يې عورت نه دي، يعنې د لمانځه په وخت کې به ټول بدن پټوي پرته له ذکر شويو ځايونو څخه.

مسأله

که چېرې څوک د قبلې په لوري شکمن شي او نه پوهېږي چې کومې خواته ده، نه څوک داسې پيداکړي چې پوښتنه ورنه وکړي، فکر دې وکړي، وروسته له دې چې په هر لوري يې غالب گومان کې راغی هغه لوري ته دې لمونځ وکړي، همدا لوری د ده لياره قبله ده.

۲- د لمانځه ارکان او فرضونه

الف ـ د تكبير تحريمه ويل.

ب ـ په لمانځه کې دريدل.

ج ـ د قرائت لوستل كه يو آيت هم وي.

د ـ ركوع كول.

ه ـ سجده كول.

ط ـ د تشهد په اندازه وروستۍ قعده.

۳- د لمانځه د فرضونو حکم

د فرایضو اداکول په لمانځه کې حتمي او ضروري دي، که چېرې یې څوک قصداً یا سهواً پرېږدي لمونځ یې نه صحیح کېږي او بېرته به خپل لمونځ راگرځوي، همدا راز د فرضو پریښودل د سهوې د سجدې په کولو نه جبیره کېږي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

- ١. د لمانځه شرطونه څو دي؟ بيان يې کړئ.
 - ٢. د لمانځه اركان څو دي؟ بيان يې كړئ.
- ٣. كه څوك يو فرض له فرائضو څخه په لمانځه كې پريږدي، نو حكم يې څه دى؟

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ځوابونه وليکئ.

بنخلسم لوست

ه لمانځه واجبات او سنتونه

١- د لمانځه واجبات:

- ١. د فاتحې يعنې (الحمد لله) لوستل،
- ۲. په ډکو رکعتونو کې د فاتحې له سورت سره، د يو بل سورت او يا درو آيتونو يو ځاى کول،
- ۳. په جهري لمونځونو کې (د امام لپاره) په جهر سره قرائت او په خفيه لمونځونو کې په خفيه قرائت،
 - ٤. د (الحمد لله) لوستل د سورت له لوستلو څخه مخکې،
 - ٥. د هر ركن اداء كول په آرام او اطمينان سره،
 - ٦. له دوو رکعتونو نه وروسته کېناستل (لومړۍ قعده)،
 - ٧. په اوله او دويمه قعده کې د تشهد لوستل،
 - ۸. په ارکانو کې د ترتیب مراعاتول،
 - ۹. په وتر لمانځه کې د قنوت دعاء لوستل،
- ۱۰. د دوو لومړيو رکعتونو تعينول د قرائت لپاره (په څلور رکعتي اودرې رکعتي فرضي لمونځونو کې)،
 - ۱۱. د اختر په لمانځه کې د زوايدو (اضافي) تکبيرونو ويل.

۲. د واجباتو د پرېښودلو حکم

كه په لمانځه كې يو واجب قصداً پريښودل شي، لمونځ به بېرته راگرځوي او كه سهواً ترك شي، سجده سهوه لازمېږي.

د لمانځه سنتونه

- په لمانځه کې لاندې شيان سنت دي:
- ۱- د نارينه لپاره په تکبير تحريمه کې د غوږونو تر برابرۍ او د ښځو له پاره د اوږو تر برابرۍ، د لاسونو پورته کول،
 - ۲- له تكبير تحريمه څخه وروسته د ثناء ويل،
 - ۳- په لومړي رکعت کې د «اعوذ بالله من الشيطان الرجيم» ويل،
 - ٤- د (بسم الله الرحمن الرحيم) ويل،
 - ٥- له فاتحې نه وروسته د (آمين) ويل،
 - ٦- له ركوع نه وروسته د (سمع الله لمن حمده) ويل،
 - ٧- له (سمع الله لمن حمده) څخه وروسته د (ربنا ولک الحمد) ويل،
 - ٨- هر ركن ته د انتقاليدو لپاره د تكبير (الله اكبر) ويل،
- ۹- په رکوع کې د (سبحان ربي العظیم) او په سجده کې د (سبحان ربی الأعلی)ویل،
- ۱۰- په رکوع کې د زنگنونو د سترگو په سر، د لاسونو ایښودل چې گوتې یې پراخه نېولي وي، یعني په عادي حالت د لاسونو اېښودل،
- ۱۱- د ښۍ پښې ودرول او د چپې پښې غوړول په دواړو قعدو او د دواړو سجدو په منځ ناسته (جلسه) کې ورباندې کېناستل،
- ۱۲- د (أشهد أن لا إله) په وخت كې د شهادت گوته پورته كول او د (الا الله) په ويلو سره ښكته كول،
 - ۱۳- د کېناستلو په وخت کې لاسونه په زنگنونو باندې ايښودل،
 - ١٤- د فرضو په دوو وروستيو رکعتونو کې د (الحمدالله...) لوستل سنت دي.
- ١٥- د امام له لوري د انتقاليدو تكبيرونه، (سمع الله لمن حمده) او سلام لفظ په لوړ آواز سره ويل سنت دي.

۱٦- په وروستۍ ناسته (قعده) کې درود ويل،

۱۷- له درود نه وروسته د ماثورې (قرآني او مسنونه) دعاء لوستل، لکه: (ربنا آتنا في الدنيا حسنة و في الاخرة حسنة وقنا عذاب النار)،

۱۸- د سلام گرځولو په وخت کې ښې او کيڼ لور ته د مخ گرځول،

۱۹- کله چې امام سلام اړوي، بايد مقتديان په نيت کې ونيسي چې زما سلام په دوی، ساتونکو (حفظه) ملايکو او د جنياتو په صالحو بندگانو باندې دی.

۲۰- کله چې مقتدي سلام گرځوي؛ په نیت کې به هغه خلک نیسي چې کوم د سلام لور ته وي.

۲۱- مقتدي به د سلام گرځولو په وخت کې، په امام باندې چې کوم لور ته واقع وي هم د سلام اچولو نيت کوي او که په امام پسې ولاړ وي په دواړو سلامونو کې به په امام د سلام اچولو نيت کوي.

۲۲- که چېرې يو څوک يوازې لمونځ کوي؛ د سلام اچولو په وخت به په ساتونکو (حفظه) ملايکو د سلام اچولو نيت کوي.

فعالیت فعالیت

• يو زده كوونكى دې د لمانځه واجبات د نورو زده كوونكو په وړاندې بيان كړي.

- الف: لاندې پوښتنې ځواب کړئ:
- ۱- د لمانځه له واجباتو څخه د يو واجب پاتې کېدل څه حکم لري؟
 - ٢- د لمانځه سنتونه څو دي؟ پنځه يې بيان کړئ.
 - ٣- د لمانځه واجبات بيان کرئ.

• ب: د لاندې صحيحو جملو مخې ته (ص) او د غلطو مخې ته د (غ) توري وليکئ:

۱- په وترو کې د قنوت دعاء لوستل فرض ده ().

٢- د آمين، أعوذ بالله، بسم الله او سمع الله لمن حمده ويل د لمانځه سنتونه دي. ()

هر زده کوونکي دې د پورتنيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکي.

شپارسم لوست

د لمانځه د ادا کولو طریقه

۱. د لمانځه د ادا کولو طريقه په لاندې ډول ده:

۱- لمونځ کوونکی باید د لمانځه د پیل پر مهال، لاسونه د غوږونو له لاندنیو نرمیو سره برابر کړي او هم مهاله دې (الله اکبر) ووایي.

٢- بيا دې خپل ښى لاس په چپ لاس له نامه لاندې كېږدي، بيا دې ثناء (سُبْحَانَكَ اللهُمْ وَ بِحَمْدِكَ وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَ تَعَالَى جَدّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ) ووايي.

٣- د ثناء ويلو نه وروسته دې (أَعُوذُ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيَطُانِ ٱلرَّحِيمِ بِنَـــمِ ٱللَهِ ٱلرَّغْنِ ٱلرَّحِيمِ) ووايي. (د ثناء، أعوذ بالله او بسم الله او بسم الله او بسم الله نه وايي كه چيرې لمونځ په جماعت سره و).

3- (ٱلْحَمْدُ لِلَهِ رَبِ ٱلْعَلَمِينَ ﴿ ٱلرَّحْمَنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿ مَالِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿ إِيَاكَ نَعْبُدُ
 وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَاطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿ صِرَاطَ ٱلَّذِينَ أَنَعْمَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّالِينَ ﴿ اللهِ ووايي.

٥- بيا دې په پټه سره (آمين) ووايي.

٦ - وروسته دې د قرآن کريم يو سورت او يا درې آيتونه تلاوت کړي.

۷- د سورت تلاوت کولو نه وروسته دې، په تکبير (الله اکبر) ويلو سره رکوع ته ټيټ شي.

۸- په رکوع کې به په پنډيو باندې، په ولاړ حالت کې لاسونه د زنگنونو په سترگو په داسې حال کې کېږدي چې گوتو يې گونډې محکمې نيولې، شا يې غوړولې او سر به يې نه ښکته وي نه پورته، رکوع به وکړي.

۹- په رکوع کې دې درې ځله تسبيح (سبحان ربي العظيم) ووايي.

۱۰- كله چې له ركوع څخه سر را اوچت كړي، نو لومړى دې (سمع الله لمن حمده) ووايي، او بيا دې (ربنا ولك الحمد) ووايي.

مسأله

د جماعت په لمانځه کې به امام (سمع الله لمن حمده) ووايي او مقتدي يوازې (ربنا ولک الحمد) وايي.

11- د (ربنا ولک الحمد) له ویلو نه وروسته، لمونځ کوونکی لږه شېبه په مطمئن ډول نېغ درېږي، بيا سجدې ته د ټيټيدو پرمهال د تکبير (الله اکبر) په ويلو سره ټيټېږي، لومړی به زنگنونه، بيا لاسونه په داسې حال کې چې گوتې يې مخامخ قبلې ته وي، بيا پوزه او ورپسې تندی په ځمکه کېږدي او په هره سجده کې به درې ځله (سبحان ربي الاعلی) ووايي. د سجدې پر مهال بايد څنگلې له زنگنونو او ورنونه له گېډې نه لرې کړي او د پښو د گوتو سرونه به د قبلې لور ته کوي، داسې چې له ځمکې څخه به پورته نه وي.

۱۲- بيا دې په تکبير ويلو سره سم، له سجدې څخه سر راپورته کړي او په مطمئن ډول سره دې لاسونه د زنگنونو سترگو سره برابر کېږدي، په داسې حال کې چې ښۍ پښه يې ولاړه او کيڼه پښه يې څملولې وي، کېني.

۱۳- د لږې شېبې دمې نه وروسته دې دويمې سجدې ته لاړ شي او درې ځله دې تسبيح (سبحان ربي الاعلى) ووايي.

16- له دويمې سجدې نه وروسته دې په تکبير (الله اکبر) ويلو سره په داسې حال ودرېږي چې لومړی خپل سر، بيا لاسونه ورپسې زنگنونه را اوچت کړي. لمونځ کونکی دې لاسونه په ځمکه نه لگوي او په مستقيم ډول دې دوهم رکعت ته پورته شي.

10- دويم ركعت دې هم د لومړي ركعت په څېر اداء كړي، (لاسونه دې غوږونو ته نه پورته كوي، ثناء او أعوذ بالله به هم نه وايي، نور پاتې ركعتونه يوازې په بسم الله الرحمن الرحيم سره پيلېږي).

۱٦- کله چې لمونځ کونکی د دويم رکعت له سجدې څخه خلاص شي؛ نو بيا دې د لاسونو گوتې خپرې د زنگنونو له سترگو سره برابرې کېږدي، داسې چې ښی

لاس يې په ښي زنگون او كيڼ لاس يې په كيڼ زنگون كېښودل شوى وي، له بلې خوا ښى پښه ولاړه او كيڼه پښه يې څملولې وي او پرې ناست وي او بيا دې (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلْيُنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَد أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) ووايى.

10- كه چېرې لمونځ دوه ركعته وي بيا دې درود شريف (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ جَّجِيدٌ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ جَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى عُلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ بَجِيدٌ، او د ماثورې دعا (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّالِ) ترويلو وروسته، سلام وگرځوي.

۱۸- که چېرې لمونځ درې رکعتیزه وي؛ بیا د دریم رکعت له دویمې سجدې وروسته تشهد، درود او دعا ووایي او سلام دې وگرځوي.

۱۹- که څلور رکعتیز وي؛ بیا دې د څلورم رکعت له دویمې سجدې وروسته همدا پورتني عمل ترسره کړي.

۲. د سړي او ښځې د لمانځه ترمنځ توپيرونه

د ښځې لمونځ د سړي له لمانځه نه په لاندنيو شيانو کې توپير لري:

۱_ ښځه به د تکبير تحريمه په وخت کې لاسونه تر اوږو پورته کوي او سړی د غوږو تر نرميو پورې.

٢_ ښځه د قيام پر مهال لاسونه پر سېنه او سړي يې تر نامه لاندې ږدي.

٣- پەسجدەكې بەښځە څنگلې لە زنگنونو سرە نښلوي، نارينەبەيى جلاكوي.

٤- په سجده کې به ښځه خېټه له ورنونو سره نښلوي او سړي يې جلا کوي.

٥- د لمانځه په ټولو ناستو کې ښځه دواړه پښې ښي طرف ته باسي او پر ځمکه
 کېني.

٦- ښځه به د سجدې په وخت کې څنگلې له ځمکې سره لگوي.

• يو زده کوونکی دې، عملاً دوه رکعتيز لمونځ د خپلو ملگرو په وړاندې اداکړي. ښوونکی او نور زده کوونکي دې خپلې ملاحظې په آخر کې وړاندې کړي.

ارزونه مرکونه

- ١. د ثنا دعاكومه ده او له دې څخه وروسته به لمونځ كوونكى څه وايى؟
 - ۲. د (ولا الضآلين) نه وروسته كومه كلمه پټه تكراريري؟
- ٣. (سمع الله لمن حمده) او (ربنا ولك الحمد) په كوم ځاى كې ويل كېږي؟
 - ٤. د ښځې او سړي د لمانځه تر منځ مهم توپيرونه وواياست.

کورنۍ دنده

د لمانځه د اداکولو طريقه، په لنده توگه خپلوکتابچوکي وليکئ.

اوولسم لوست

وتراوسنت لمونځونه

۱. د وترو د لمانځه حکم

د وترو لمونځ د امام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) په نظر واجب دي، لکه څرنگه چي د اخترونو لمونځونه دي او د يارانو په نظر مؤكد سنت دى.

۲. د وترو د لمانځه مقدار

د وترو لمونځ درې رکعته دی.

۳. د وترو د لمانځه وخت

د وترو لمونځ د ماسخوتن له لمانځه څخه وروسته اداکېږي.

۴. د وترو لمونځ کې قرائت

د وترو په ټولو رکعتونو کې د قرائت لوستل لازم دي.

۵. د قنوت ویل

له رکوع څخه مخکې د وترو په دريم رکعت کې د قنوت دعا ويل کېږي:

د قنوت دعا

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُك وَنَسْتَغْفِرُك وَنُؤْمِنُ بِك وَنَتَوَكَّلُ عَلَيك وَنُثْنِي عَلَيك الْخَيرَ. ونَشْكُرُك وَلا نَكْفُرُك وَخَنْلَعُ وَنَتْرُكُ مَن يفْجِرُك اللَّهُمَّ إياكَ نَعْبُدُ وَلَك نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيك نَسْعَى وَخُفِدُ ونَرْجُو رَحْمَتَك وَنَخْشَى عَذَابَك إِنَّ عَذَابَك بِالْكُفَّارِ مُلْحِقُ.

۲. د سنت ډولونه

سنت په دوه ډوله دي، يو ته يې مؤكد او بل ته يې غير مؤكد سنت يعنې مندوب وايي. الف ـ مؤكد سنت

هغه دي چې رسول الله ﷺ پرې هميشه والي کړي، خو کله کله يې د دې لپاره پرېښي چې د فرضو گومان پرې ونه شي.

ب غير مؤكد سنت (مندوب)

هغه سنت دي چې رسول الله عَلَيْكُ كله كړي او كله يې پرېښي وي.

د مؤكدو سنتونو وختونه

د مؤكدو سنتونو د وختونو ترتيب په لاندې ډول دى:

۱-د سهار له فرضو څخه مخکې دوه رکعته او په کولو يې ډېر تاکيد شوي دي.

 ۲- د ماسپښين له فرضو څخه مخکې څلور رکعته لمونځ په يو سلام سره (او يا هم د جمعې لمانځه څخه مخکې).

٣-د ماسيښين له فرضو څخه وروسته دوه رکعته.

٤- د ماښام له فرضو څخه وروسته دوه رکعته.

٥-د ماخوستن له فرضو څخه وروسته او له وترو څخه مخکې دوه رکعته.

٦- د جمعي له لمانځه څخه وروسته څلور رکعته په يو سلام اداء کول.

۹ د غير مؤكدو سنتونو وختونه

د غير مؤكد سنتونو وختونه په لاندې ډول دي:

۱- د ماسپښين له دوه رکعته سنتو سره نور دوه رکعته يو ځای کول.

۲- د مازديگر له فرضو څخه مخکې څلور رکعته.

۳- د ماخوستن له فرضو څخه وروسته څلور رکعته، علاوه له هغو مؤکدو سنتو څخه.

٤- د ماښام له فرضو څخه وروسته شپږ ركعته.

ارزونه و کیکیسی

۱- د وترو د لمانځه حکم څه دی؟

٢- د وترو لمونځ څه وخت اداء کېږي؟

۳- د قنوت دعاً وواياست.

٤- غيرمؤكد سنتونه كوم دى؟

د مؤكدو او غير مؤكدو سنتو وختونه په خپلو كتابچو كې وليكئ.

اتلسم لوست

ه تراویح لمونځ او قضایي لمونځونه

۱. د تراویح د لمانځه حکم: د تراویح لمونځ د ښځو او سړو لپاره د روژې په میاشت کې مؤکد سنت دی، ځکه چې نبي اکرم (صلی الله علیه وسلم) او راشدو خلفاوو پرې همیشه والی کړی. په جماعت سره اداء کول یې هم سنت دي.

هسأله: نفل په پيل باندې لازمېږي، بناءً کله چې چا پرې پيل وکړ او بيا يې پريښود يعنې فاسد يې کړ وروسته به يې قضاء راوړي.

٢. د تراويح د لمانځه وخت: د تراويح لمونځ له ماخوستن لمانځه څخه وروسته او له وترو څخه وړاندې اداء کېږي.

۳. د تراویحو د رکعتونو شمېر: تراویح شل رکعته دي، دوه دوه رکعته په یو نیت او سلام اداء کېږي او بیا د هرو څلورو رکعتو وروسته یو څه ناسته کېږي، یعني په لسو سلامو شل رکعته تراویح پوره کېږي، بیا له دې څخه وروسته د وترو لمونځ هم په جماعت سره اداء کېږي. یاده دې وي چې د روژې له میاشتې څخه په پرته نورو میاشتو کې وتر په جماعت سره نه اداء کېږي.

۴. د قضايي لمونځونه وختونه: کله چې له چا څخه لمونځ قضاء شي، هر وخت چې فرصت ومومي بايد قضايي يې راوړي مگر په هغو درو وختونو کې دې نه کوي په کومو کې چې د لمانځه له کولو څخه منعه راغلې ده.

4. د قضايي لمونځونو د ادا كولو كيفيت: په قضايي لمونځونو كې ترتيب واجب دى. كله چې له چا څخه له شپږو لمونځونو څخه لږ لمونځونه قضاء شوي وي، دا سړى د ترتيب خاوند دى، فقهاء كرام وايي: د ترتيب په خاوند د ترتيب مراعتول واجب دي، د ترتيب معنا دا ده چې قضايي لمونځونه به له حاضر لمونځ نه مخكې كوي او بيا به د قضايي ترمنځ هم ترتيب مراعتوي يعنې كوم لمونځ چې ترې مخكې قضاء شوى وي هغه به وړاندې كوي.

٢. هغه شيان چې د ترتيب وجوب پرې ساقطېږي:

١-كله چې قضايي لمونځونه پرته له وترو څخه شپږو ته ورسېږي.

٢-كله چې له سړي څخه قضايي لمونځونه هېر شي.

٣- كله چې وخت تنگ وي او دواړه (وختي او قضايي لمونځونه) نه اداكېږي.

زده كوونكي دې پورتني مطالب په گروپي شكل د سوال او ځواب په ميتود سره تكرار كړي.

١- لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

أ. د وترو او تراويحو لمونځونه څه حکم لري؟

ب دوترو او تراويحو لمونځونه څنگه اداء کېږي؟

۲ - لاندې صحيحو جملوته د (ص) او غلطوته د (غ) نښه کېږدئ:

أ. د تراويحو لمونځ د ماخوستن له وترو څخه وروسته اداء کېږي. ()

ب. له چا څخه چې د پنځو لمونځونو څخه زيات لمونځونه قضاء شي، د ترتيب خاوند

دى.

ە. شلركعتەتراويح پەلسو سلامونو سرەسرتەرسې<u>ږي</u>. ()

کورنۍ دنده

پورتنيو سوالونو ته په خپلوكتابچوكې ځوابونه وواياست.

نولسم لوست

د لمانځه منسدات او مکروهات

۱. د لمانځه مفسدات

(فساد) په لغت کې د صلاح ضد ته وايي او د فقهاوو په اصطلاح کې په عبادت کې ناسم وصف فساد بلل کېږي. په عباداتو کې د فساد معنا بطلان دی او په معاملاتو كبي فساد بېله معنا او بطلان بيله معنا لري، هدف دا چې معاملات له فساد څخه وروسته صحيح كيداي هم شي خو عبادات داسي نه دي.

۲. د لمانځه مفسدات:

- ١- خبري كول،
- ۲- خوراك او څښاك كول كه څه هم په هېره وي.
- ٣- داسې كاركول چې له لمانځه څخه بيرون كس پرې د لمونځ كوونكي گومان ونه كړي.
 - ٤- له ڤبلې څخه د سينې گرځول،
 - ٥- د لمانځه په منځ کې درې پرله پسې قدمونه اخيستل،
- ٦- ليونتوب او بې هوشي، ٧- د پوره يو رکن اداء کول په داسې ډول سره چې عورت يې څرگند او يا ورسره دومره نجاست وي چې لمونځ ورسره نه کېږي.
 - ٨- داسې خندا چې خپله يې واوري.
 - ٩- په خوله د سلام اچول يا ځوابول،
- ۱۰- د نيوي امورو لپاره ژړل، خو که چېرې د خدای له ويرې وي بيا يې لمونځ نه فاسدېږي.
- ١١- هغه الفاظ ويل چې له لمانځه څخه نه دي لكه: (انا لله و أنا اليه راجعون) أو يا (الحمد لله) ويل.
 - ١٢- په داسې شکل سره قرائت کول چې د کلمې معنا غلطوي.
 - ١٣٠ له امام نه پرته بل چاته فتحه وركول.

۳ د کراهیت معنا

(كراهيت) په لغت كې د محبت ضد ته وايي او د فقهاوو په اصطلاح كې هر هغه شى چې پرېښودل يې له كولو څخه غوره وي، تنزيهي مكروه بلل كېږي او كه چېرې منعه والى يې په ظني دليل ثابت وي تحريمي مكروه بلل كېږي. كله چې لمونځ له تحريمي كراهيت سره اداء شي؛ راگرځول يې واجب دي او كه

له تنزيهي كراهيت سره شوى وي، بېرته يې راگرځول مستحب دي.

۴. د لمانځه مکروهات

لاندې شيان په لمانځه کې مکروه دي:

- ١_ د سنتو او واجباتو پرېښودل، لکه: د امام متابعت چې په لمانځه کې پريښودل شي.
 - ٢_ په لمانځه کې په نورو کارونو باندې د لاسونو مصروفول، لکه:
 - دگوتو قاتول راقاتول، • له گوتو څخه ټکونه ويستل،
- د كاڼو او گټو لرې كول، ويښتان ويستل، • د لمانځه ير مهال ټنډه ياکول،
 - له خپلو جامو او لاسو سره لوبي كول، په اشاره باندې د سلام ځوابول.
 - ٣_ په لمانځه کې په نورو شيانو باندې د سترگو مصروفول، لکه:
 - د آسمان لور ته کتل. و د سترگو پټول. ښي او کيڼ لوړ ته کتل.
- ٤_ مخصوص اذكار او دعاگانې نه لوستل، لكه: د ركوع په حالت كې چې د قرائت لوستل.
 ٥_ په مسنونه طريقه د اركانو نه ادا كول، لكه:
- غيرمنظم دريدل . نا سمه ركوع . نا سمه سجده لكه د پگرۍ په ول سجده كول. ٦_ بې ضرورته ټوخي او اوسيلي کول.

فعاليت

زده کوونکي دې نور هغه کارونه چې د لمانځه د روحيې خلاف دي او بعضې اشخاص هغه كوي، په گوته كړي.

- ١- لاندې پوښتنې ځواب کړئ:
- ا كراهيت او فساد خه معنا لري؟ په لنا ډول يې تعريف كړئ.
 - ب- د لمانځه له مکروهاتو څخه پنځه وواياست.
 - ج- د لمانځه ينځه مفسدات بيان کرئ.
- ٢- لاندې صحيح جملوته (ص) او غلطو جملو ته (×) نښه کېږدئ:
- أ- په لمانځه کې له گوتو څخه ټکونه ويستل مکروه دي.
- ب- د رکوع په حالت کې د قرائت لوستل لمونځ فاسدوي.
- ج- په لمانځه کې خبرې کول مکروه دي.

زده کوونکي دې د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکي.

شلم لوست

د لمانځه متغرقه مسايل

١ ـ په لمانځه کې بې اودسه کېدل

کله چې څوک پرته له ارادې، په لمانځه کې بې اودسه شي:

۱- لمونځ دې پرېږدي، اودس ته دې لاړ شي او پس له اوداسه دې خپل لمونځ له هغه ځای څخه پیل کړي چې په کوم ځای کې بې اودسه شوی دی. خو له سره راگرځول يې غوره دي.

۲-که چېرې بې اودسه شوی شخص امام وي، يو له خپلو مقتديانو څخه دې امام کړي او پاتې لمونځ به په خپل امامت مقتديانو ته پوره کوي.

٣- كه چېرې يو لمونځ كونكي ته له وروستۍ ناستې څخه وروسته بې اودسي پېښه شي، له لمانځه څخه دې وگرځي، اودس دې وكړي او بيا دې سلام واړوي، پورتني درې واړه هغه صورتونه دي چې خبرې يې نه وي كړې، خو كه خبرې يې كړې وي، بيا يې لمونځ فاسدېږي برابره ده قصداً، سهوا او يا خطأ يې له خولې وتلي وي.

٤- که چېرې کوم لمونځ کوونکی له بې اودسۍ څخه وروسته د اودس لپاره قدمونو اخيستلو او يا له قبلې څخه مخ گرځولو ته اړ و او دا کار يې وکړ، لمونځ يې نه فاسدېږي که څه هم له درو قدمونو څخه زيات هم تللی وي.

۲- د سهوې سجده

الف ـ (سهوه) غفلت او بې پروايۍ ته وايي. د سهوې سجده هغو دوو سجدو ته ويل کېږي چې د لمانځه زيادت يا نيمگړتيا پوره کوي.

ب ـ د سهوې د سجدې حکم: د سهوې سجده واجب ده.

ج ـ د سهوې د سجدې سببونه: د سهوې سجده په لاندې شيانو واجِبېږي:

- کله چې له واجباتو څخه يو يې له خپل ځاى نه وړاندې يا وروسته، سهوا زيات او يا پرېښودل شي.

- كله چې لمونځ كوونكى فرض له خپل ځاى څخه سهواً مخكې يا وروسته كړي.

• مسأله

د سنتو په پرېښودلو باندې د سهوې سجده نه لازمېږي، ځکه چې د سنتو په پرېښودلو باندې لمونځ نه نيمگري کېږي.

• مسأله

د فرضو پرېښودل په سجده سهوه باندې نه جبيره کېږي، ځکه چې د فرضو پرېښودل لمونځ باطلوي، خو که چېرې څوک د لمانځه په کوم رکن کې سهوه شو بېرته به يې راگرځوي او که چېرې يې له خپل ځای څخه وروسته کړ، بيا به د سهوې سجده کوي.

۳- د سهوې د سجدې وخت

د سهوې د سجدې وخت د اخري قعدې له تشهد او يو سلام گرځولو څخه وروسته دي.

۴- د سهوې د سجدې طريقه

د وروستۍ قعدې له تشهد څخه وروسته يو سلام اړول کېږي او بيا له دې څخه وروسته دوه د سهوې سجدې کېږي، له دې څخه وروسته تشهد (التحيات...) د دويم ځل لپاره په همدې ناسته کې بيا به درود (اللهم صل...) او دعاء چې مخکې ندي ويل شوي، ولولي او بيا به ښي او کيڼ لور ته سلام واړوي.

٥- په لمانځه او يا اوداسه کې شک کول

۱- که چېرې يو چاته دا شک پيدا شو چې لمونځ يې کړی او که يې نه دی کړی، دې سړي لمونځ نه دی کړی، ځکه نه کول يې يقيني او په کولو کې يې شک دی.

۲ ° که چېرې يو چا ته له سلام گرځولو او يا د آخري قعدې له تشهد نه وروسته شک پيدا شو، دا شک هيڅ باوري نه دي او اعتبار ورته نشته.

٣-كه چېرې څوك ډېر شكي وي او هر وخت ورته شك پيداكېږي، دا به په غالب گمان عمل كوي.

٤- که چېرې څوک په دې باور وي چې اودس مې کړی دی، خو فکر کوي چې
 ممکن بي اودسه شوی وي، د دې سړي اودس شته، مگر که په ياد يې وي چې دی بې
 اودسه و، خو ممکن له عادت سره سم ده اودس کړی وي، نو دا بې اودسه دی.

۲- د تلاوت سجده:

الف ـ د تلاوت د سجدې حکم: د تلاوت سجده کول واجب دي.

ب د تلاوت د سجدي اسباب

- د تلاوت سجده په لاندې درو سببونو باندې واجبېږي:
- تلاوت: د تلاوت سجده په تلاوت کوونکي باندې واجبېږي.
- اوريدل:د تلاوت سجده د سجدې د آيت په اوريدلو په اوريدونکي باندې هم واجبېږي.
- اقتداء: که امام د تلاوت د سجدې آیت ولوست په مقتدي باندې هم واجبېږي، که څه هم چې اوریدلي یې نه وي.

ج۔ د تلاوت سجدہ ادا کول

تكبير به وايي (خو لاسونه به غوږونو ته نه پورته كوي) او سجدې ته به ښكته كېږي، داسې سجده به كوي لكه څنگه چې د لمانځه سجده كوي او بيا به له سجدې څخه د پورته كېدو لپاره تكبير وايي، دا دواړه تكبيرونه ويل واجب دي، د تلاوت سجده كي تشهد او سلام نشته.

په سجدې کې به (سُبْحَانَ رَبِي الَاعْلَى) درې ځلې وايي، د تلاوت د سجدې آيتونه په لاندې جدول کې روښانه شوي دي او همدارنگه په قرآن کريم کې هم دغه ځايونه په نښه شوي دي.

د ـ - د تلاوت د سجدو شمېر

آیت	سورت	شمېره	آيت	سورت	شمېره
۲٦	النمل	٨	7.7	الاعراف	١
10	الم السجدة	٩	10	الرعد	۲
۲٤	ص	١.	٥٠	النحل	٣
٣٨	حم السجدة	11	1.9	الاسراء	٤
٦٢	النجم	١٢	٥٨	مريم	0
71	الانشقاق	۱۳	۱۸	الحج	٦
19	العلق	١٤	٦٠	الفرقان	٧

فعالیت فعالیت

• يو زده كوونكى دې د خپلو ملگرو په وړاندې د تلاوت سجده عملاً اداء كړي او هم دې د وجوب اسباب څرگند كړي.

ارزونه میکایی

الف ـ لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايئ:

- ١. د سهوې سجدې حکم څه دی؟ او سببونه يې په لنډ ډول يې بيان کړئ.
 - ۲. د تلاوت د سجدې اسباب څو او کوم دي؟
 - ۳. د تلاوت د سجدې د آيتونو شمېر څو دی؟
 - ٤. كه چېرې امام په لمانځه كې بې اودسه شي، څه بايد وكړي؟
 - ب ـ لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
 - ۱. د سنتو په پرېښودلو باندې د سهوې سجده......لازميږي.
 - ۲. د فرضو پرېښودل د سهوې په سجدې باندې.....کېږي.
- ٣. د تلاوت سجدې په دې سورتونو......کې دي.

پورتني سوالونه سره له ځوابونو په خپلو کتابچو کې وليکئ.

يو ويشتم لوست

ه ناروفی او مسافر لمونخ

د ناروغ لمونځ

د ناروغ لمونځ، ناروغۍ ته په کتلو په لاندې ډولونو دي:

١- كله چې ناروغ ته ودرېدل ناشوني شول؛ بيا به لمونځ په ناسته، ركوع او سجدې سره كوي.

۲ - که چېرې کوم ناروغ ته د رکوع او سجدې کول ناشوني شول؛ بيا به رکوع او سجده په د اسې حال په اشاره کوي چې د سجدې اشاره به د رکوع له اشارې څخه ټيټه وي،

خو د سجدې لپاره دې څه شي نه پورته کوي چې هلته ورباندې سجده وکړي.

٣- که چېرې څوک په ناسته هم قادر نه و، دا سرى به ستونى ستغ په داسې حال کې څملي چې پښې به يې د قبلې لور ته وي، د سر لاندې به يې د پورته کولو په خاطر، بالښت ايښى وي، مخ په قبلې به ملاست، رکوع او سجده به په اشاره باندې ترسره کوي.

٤- کله چې کوم ناروغ په دې قادر نه وي چې د سر په اشارې باندې لمونځ وکړي، له ده څخه لمونځ وروسته کېږي، د سترگو او وريځو په اشارې سره لمونځ کول ورته روا نه دي.

٢- د مسافر لمونځ

څرنگه چې سفر ستونزې لري، نو د دې لپاره ځانگړي احکام راغلي دي چې په لاندې ډول دي:

۱- د روژې په مبارکه مياشت کې مسافر ته روژه خوړل روا اما نيول يې غوره دي.

۲- مسافر ته د سفر په خاطر، په اغوستل شويو موزو باندی درې ورځې او شپې مسحه کول روا دي.
 ۳- په مسافر باندې د جمعې او اخترونو لمونځونه او قرباني نه شته.

٤- مسافر په سفر كې څلور ركعتي فرض لمونځونو كې قصر كوي.

۵ - د لمونځ وروسته کول هم ورته روا دي په هغه صورت کې چې له غلو او شوکمارو څخه وېره ولري.

٣- قصر

څلور رکعتیز فرض لمونځونه نیمایي کول او پر ځای یې دوه رکعته کول، قصر بلل کېږي، بناءً د سهار او ماښام لمانځه کې قصر نه کېږي.

- ۴- د قصر حکم: د لمانځه قصر په سفر کې لازم او په روژه کې (عزيمت) دی.
 - ۵- د قصر شرطونه: فقهاوو كرامو د قصر لپاره لاندې شرطونه ايښي دي:
 - ۱. د سفر اندازه او لياره به په عادي تگ سره درې ورځې او شپې وي. (۱)
- ۲. سفر د مسافر له خپل کلي يا قريې څخه د وتلو نه حسابېږي، يعنې کله چې مسافر
 له خپلې علاقې څخه بيرون شو، مسافر بلل کېږي.
 - ۳. د سفر نيت به کوي.
 - ا بايد كوم سفر چې نيت يې لري، له دريو ورځو څخه كم نه وي.
 - ٦. د سفر په هکله مسلې:

۱- يو سړى له خپل اصلي ټاټوبي څخه هغه چې پکې زېږېدلى او هستوگنه كوله؛ لاړ او بل ځاى كې يې هستوگنه غوره كړه، د ځينو اړتياوو له امله د څه وخت لپاره خپل ټاټوبي ته راغى، دا سړى به په خپل اصلي ټاټوبي كې قصر كوي، په دې شرط چې د دواړو تر منځ فاصله درې ورځې او يا له دې څخه زياته وي.

۲ - که له يو چا څخه په سفر کې لمونځونه قضاء شول او بياکور ته راستون شو، د سفر د لمانځه قضايي به دوه رکعته راوړي او که چېرې په کور کې ترې قضاء شوي وي او قضاء يې په سفر کې راوړي هم هغه څلور رکعته به پوره کوي.

ارزونه م کارونه

- ١- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وواياست:
- أ- د سفر ځانگړي احكام څو دي؟ په لنډ ډول يې بيان كړئ.
 - ب- قصر څه ته وايي او حکم يې څه دی؟
 - ج- قصر څو شرطونه لري؟ په لنډ ډول يې بيان کړئ.
- ۲- لاندې صحيحو جملوته (ص) او غلطو ته د (غ) نښه کېږدئ:
 - آ- د سفر اندازه په عادي تگ سره درې ورځې ده. ()
- ب- كه له يو چاڅخه په سفر كې لمونځونه قضا شول، په كور كې به يې پوره اداءكوي. (
 - ج- په مسافر باندې د جمعې، اخترونو لمونځونه او قرباني نشته. ()
 - د- كله چې ناروغ ته درېدل ناشوني شي بيا به لمونځ په ناسته كوي. ()

کورنی دنده می کا

پورتنيو سوالونو ته په خپلوكتابچوكې ځوابونه وليكئ.

⁽١) ځينو معاصرو علماوو د شرعي سفر اندازه تقريباً (٩ ٨) کيلومتره تعيين کړې ده.

دوه وبشتم لوست

ه سيرت النبي ارزښت

الله تعالى فرمايي: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللهِ أُسْوَةُ حَسَنَةٌ» [الاحزاب سورت(٢١)]. **ژباړه**: (په حقیقت کې ستاسو لپاره د الله په رسول کې یوه خورا غوره نمونه ده) الله تعالى په دې مبارک آیت کې، موږ د پیغمبر عَیْق پیروۍ او اطاعت ته هڅولي یو، له دې امله لازمه ده چې د نبي کریم عَیْق سیرت زده کړو تر څو وکولای شو هغه پسې اقتداء او د هغه لاره تعقیب کړو، د سنتو او طریقو پلټنه یې وکړو او په لارښوونو یې عمل وکړو، نو د اسلام په پوهیدو او پیژندو کې د سیرت څه اهمیت دی؟ د سیرت مفهوم او ځانگړتیاوې کومې دي؟ د سیرت د تدریس موخې څه دي؟

د سیرت تعریف

په لغت کې: د سنت، طريقې او تگلارې په معنا راغلي دي.

په اصطلاح کې: سيرت د يوه شخص د ژوند حالاتو، تاريخ او په هغه پورې اړوندو موضوعاتو ته ويل کېږي.

كله چې سيرت مطلق ذكر شي، نو د حضرت محمد عيات سيرت ور څخه مراد وي.

• د سيرت علم له كوم علم سره زيات ورته والى لري؟ د حديثو له علم سره، د تاريخ له علم سره او كه له كوم بل علم سره؟

هغه عمده موضوعات چې په سيرت کې څېړل کېږي عبارت دي له: د پيغمبر عياله د ميلاد له مهال څخه د نبوت مقدماتي نښې او نښانې، د حضرت محمد عياله وړوکتوب، رشد، ځواني، په مختلفو حالاتو کې د الله عاله ساتنه له خپل پیغمبرنه، پیغمبر الله باندې د وحې د نازلیدلو وخت، پټ او ښکاره دعوت، د قریشو له خوا د مسلمانانو ډول ډول رېړونې، د مسلمانانو هجرت حبشې ته، له مکې مکرمې څخه بهر د اسلام د مقدس دین خپرېدل، د یثرب (مدینې منورې) له خلکو سره تړون، هلته هجرت، په مدینه منوره کې د اسلامي ټولنې جوړول، قبائلو او گاونلیانو سره تړونونه، د مسلمانانو پر ضد د مشرکانو او یهودو توطیې او دسیسې، د هغوی په وړاندې د مسلمانانو دفاع او د پیغمبر اکرم الله غزاگانې، گاونډیو حاکمانو ته د دعوت د پیغمبر ایرل، د جزیرة العرب مختلفو سیمو ته د اسلام رسیدل، د پیغمبر ایرلی سفرونه، د هغه رحلت.

د سيرت النبي ځانګړتياوې

نبوي سيرت ډېرې ځانگړتياوې لري چې ځينې يې دا دي:

۱- د نبي کريم عليه سيرت د نورو انبياوو د سيرت په پرتله تر ټولو صحيح ترين سيرت دی، ځکه چې دغه سيرت د متصلو رواياتو، پېژندل شوو او موثقو شخصياتو له لارې نقل شوي او د ثبت او تدوين مرحلې ته رسيدلای دی.

د سيرت تدوين په (۱۰۱هجري) کال کې د عمر بن عبد العزيز د خلافت په دور کې پيل شو، نو ځکه د سيرت علماء په ډېرې آسانۍ سره کولای شي د پيغمبر اکرم (صلی الله عليه وسلم) صحيح سيرت له ناسمو اقوالو او ضعيفو کيسو څخه جلا کړي.

۲ - د سیرت لارښوونې هر اړخېزې او د ژوند ټولو حالاتو ته شاملې دي چې د هر
 چا لپاره په هر وخت او شیبه کې د ژوند غوره نمونه دي.

٣ - د پيغمبر عَيِّكُم سيرت روښانه سيرت دى چې د هغه د ژوند د حالاتو پړاوونه په څرگند ډول بيانوي: د پيغمبر عَيُّكُم د پلار عبد الله او مور بي بي آمنه بنت وهب د واده له وخت څخه پيل، د پيغمبر عَيُّكُم پيدايښت، بعثت، د دعوت پړاوونه، غزاگانې او د پيغمبر عَيُّكُم وفات په څرگند ډول بيانوي.

زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

د سيرت النبي د زده کړې ارزښت:

- ۱ د نبي كريم عَيْكُ سپيخلى سيرت له فضايلو، نيكو اخلاقو، نصيحتونو او عبرتونو څخه ډك دى چې انسان د خير په لور هڅوي.
- ۲- د پيغمبر عليه د سيرت زده کړه دا روښانه کوي چې د اسلام سپيڅلي دين د صبر، زغم، فکر، عقل، حکمت او بشريت ته د ښيگڼو او گټو رسولو دين دي.
- ٣- د پيغمبر عَيِّالَيْ سيرت مصلحينو او داعيانو ته د ټولنې د اصلاح بلنه او لارښوونه كوي.
- ٤- د پيغمبر عليه سيرت د اسلام د سپيڅلي دين لوړ مقام او بهتري د جاهليت د زمانې
 د ناوړو دودونو، بې عدالتيو او ظالمانه رسمونو په پرتله، موږ ته را په گوته کوي.
- ٥- د نبوي سيرت لوستل، د پيغمبر عَيْكُمُ او اصحابو كرامو له زيارونو او تكليفونو (چې د اسلام د دين لپاره يې گاللي) خبريدل، د انسان صبر، زغم او حوصله زياتوي.
- ٦- د سیرت د زده کړې له برکته کولای شو د دین په ډېرو مقاصدو پوه شو، د قرآن
 کریم د زیاتو آیاتونو په تفسیر او شأن نزول خبر شو.
- V- نبوي سيرت د اسلامي امت د وحدت څرگندونه کوي او دا را په گوته کوي چې اسلام څرنگه وکولای شو له مختلفو، يو بل ته له دښمنو او خپرو قومونو، ملتونو او قبائلو څخه يو واحد، قوي عزتمند او يو موټی ملت جوړ کړي، او ټول سره وروڼه کړي، د دوی مشران چې له تقوی، اخلاص او الهي وېرې څخه برخمن وو، د خپلو کشرانو او اتباعو په زړونو کې يې تر ټولو گران او عزتمند کړي دي.
- ۸- د سیرت لوستل او تدریس مسلمان ته، د اسلامي فرهنگ او پوهې د یوې مهمې
 برخې د غنامندۍ او بډاینې لامل گرځي.

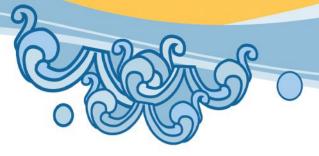
١ - نبوي سيرت په لغت او اصطلاح کې تعريف کړئ.

۲- د نبوي سيرت درې ځانگړتياوې څرگندې کړئ.

۳- د نبوي سيرت د زده کړې ارزښت، د مسلمانانو د ژوندانه په مختلفو اړخونو کې څرگند کرئ.

د دې لوست د مطالبو خلاصه، د يوې لنډې مقالې په لړ کې په خپلو الفاظو وليکئ.

درويشتم لوست

نبوي سيرت او تاريخ

د تاریخ تعریف

تاريخ په لغت کې د يوې پيښې د وخت او زمان تعيين ته وايي.

په اصطلاح کې د تیرو وختونو د مهمو پیښو او واقعاتو د وخت او زمانې ټاکل دي، لکه: د مهمو شخصیتونو، ډلو، د هغوی د ژوند او مرگ له حالاتو، له تمدنونو، ښارونو، دودونو، رواجونو، عاداتو، کړنو، صنعتونو او انسابو څخه بحث کوي.

سیرت د تاریخ اساس او بنسټ دی

د پيغمبر عَيْكُ سيرت د تاريخ اساس او بڼسټ دی چې مسلمانان پرې وياړي، ځکه لومړنۍ تاريخي پيښې وې، بيا د وروستنيو حوادثو تدوين تر نن ورځې پورې د هماغه سيرت لړۍ ده.

د سيرت او تاريخ د سند د نقلولوطريقه:

د روایت په سلسله د تاریخي پیښو نقلول او صحیح روایتونه له غلطو روایتونو څخه جلا کول دا یوازې د عربو او مسلمانانو ځانگړتیا وه چې نور ورځنې بې برخې وو، ځکه چې مسلمانانو د سیرت لیکنه خپله دیني وجیبه گڼله، دوی زیار باسه تر څو په روایاتو کې کوم شک او شبهه پاتې نشي او سیرت له هر ډول دروغو څخه پاک وي. دغه تگلاره لومړۍ د حدیثو او سیرت په لیکنه کې رامنځته شوه، بیا د تاریخ په لیکنه کې ورڅخه کار واخیستل شو او تاریخ پورې اړوندوحقایقو د تمییز لپاره معیار وټاکل شو.

• د سيرت او د تاريخ د علم ترمنځ تفاوت واضح كړئ.

د نبوي سيرت مصادر

مونږ کولاي شو د نبوي سيرت مصادر په لاندې ډول خلاصه کړو:

۱ - قرآن کريم: د نبوي سيرت يوه پراخه برخه په قرانکريم کې په اجمالي توگه ذکر شوې ده.

۲ - نبوي سنت: دنبوي سيرت زياته برخه د احاديثو په کتابونو کې ذکر شوې ده، د احاديثو کتابونه عبارت دي له: کتب الصحاح، سنن، مسانيد، مستدرکات او معاجم او د سننو د کتابونو له قاموسونو څخه.

۳ - د محمدي صفاتو (شمايلو) كتابونه: د محمدي شمايلو كتابونه هغه كتابونه دي چې مؤلفينو يې د نبي كريم عياليه اخلاقو، عاداتو، فضايلو اوسلوكو ته ځانگړې توجه كړې وي.

٤ - د نبوي دلايلو کتابونه (محمدي معجزې): په دغو کتابونو کې د پيغمبر عليه معجزې او د نبوت دلائل ذکر شوی دي.

٥ - د محمدي خصائصو كتابونه: دغه كتابونه د پيغمبر عَيْكُم او د هغه د امت د خصائصو او ځانگرتياوو په هكله بحث كوي.

٦ - د غزآگانو کتابونه:

دغه کتابونه د اسلام په اول کې د مسلمانانو د دښمنانو له ساز شونو، دسيسو، د مسلمانانو له دفاع او د پيغمبر عيالي له غزواتو څخه بحث کوي.

٧_د سيرت ځانگړي كتابونه: دغه كتابونه د سيرت له علم پورې له اړوندو موضوعاتو څخه بحث كوي.

د سيرت د ليکني پيل او د سيرت مشهور کتابونه

۱- د صحابه وو دوره: د سیرت تدوین په ابتدایي بڼه له (۰۰-۲۰) هجري کلونو څخه پیل شو، چې حضرت عبد الله بن عباس خیشف به خپلو شاگردانو ته د پیغمبر آیش د نسب او د هغه د غزاگانو په هکله معلومات ورکول او هغوی به لیکل، همداراز عبدالله بن عمرو بن العاص او براء بن عازب حیسف به هم خپلو شاگردانو ته دسیرت د علم تدریس کاوه.

٢- د تابعينو دوره: د سيرت تاليف د تابعينو په زمانه کې پيل شو، عروه بن زبير
 بن عوام د رسول الله عيالية د غزاگانو کتاب وليکه.

د پيغمبر عَيِّكُ په سيرت او غزواتو كې تر ټولو مهم كتاب چې د تابعينو په زمانه كې وليكل شو، هغه د آبان بن عثمان (رحمه الله) كتاب و چې ليكل يې له (٨ ٣) هجري څخه دمخه بشپر شو.

له هغه څخه وروسته په دويمه درجه کې د وهب بن منبه چې په (۱۱۰) هجري کې وفات شوی، د سيرت وفات شوی، د سيرت کتابونه دی.

دغو کسانو د صحابه وو کرامو په زمانه کې ژوند کاوه او له هغوی څخه يې زده کړه کړې وه.

۳- د اتباع تابعينو دوره: په دغه دوره کې چې کوم کتابونه ليکل شوي دي، په لاندې ډول دي:

«السير والمغازي» د محمد بن اسحاق (المتوفى ١٥١هـ) ليكنه، «السيرة النبوية» د ابن هشام (المتوفى ٢١٣ هـ) ليكنه، پورتني دواړو مؤلفانو له تابعينو څخه زده كړې كړې وې.

همدارنگه (الموطأ) د امام مالک (رحمه الله) (المتوفی ۱۷۹ هـ) لیکنه، دا د احادیثو کتاب دی، خو زیاته برخه احادیث یې د پیغمبر الله په سیرت او اوصافو پورې اړه لري. (صحیح البخاري) د محمد بن اسماعیل البخاري (رحمه الله) (المتوفی ۲۵۲ هـ) لیکنه، او (صحیح مسلم) د امام مسلم (رحمه الله) (المتوفی ۲۵۲هـ) لیکنه، په دغو کتابونو کې د احادیثو ډېره برخه، د پیغمبر الله نبوت څخه مخکې او وروسته، د ژوند حالات، د هغه خصائص، فضائل، غزوات او د یارانو مناقب او فضیلتونه بیانوي.

وروسته بيا نور كتابونه هم وليكل شول چې ځينې يې دا دي:

1- عبد الملك بن هشام د محمد بن اسحاق كتاب (السير والمغازي) مختصر كړ، بيا د دغه (مختصر) لپاره، امام ابو القاسم عبد الرحمان اندلسي د (الروض الانف) په نوم شرحه وليكله.

۲- محمد بن سعد چې د واقدي شاگرد و، د (الطبقات الکبری) کتاب په اتو جلدونو کې ولیکه چې لومړی او دویم جلد یې یواځې د پیغمبر عیاله د سیرت او غزواتو د بحث لپاره ځا نگړی شوی دی.

په اوسني عصر کې د سيرت په مختلفو اړخونو کې ډېر کتابونه تأليف او تدقيق شوي دي چې ځينې يې لاندې ذکرشوي دي:

- سيرة النبي: د امام ابن كثير ليكنه.
- سيرة النبي: د علامه شبلي نعماني ليكنه.
 - الرحيق المختوم: د مباركپوري ليكنه.
 - فقه السيرة: د محمد الغزالي ليكنه.
- نبى الرحمة: د محمد بن مسعد ياقوت ليكنه.
- _تهذيب سيرة النبي ابن هشام د عبد السلام هارون ليكنه.(١)

زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

۱. د نبوي سيرت تاثير د تاريخ په تدوين كې بيان كړئ.

۲. د سيرت النبي عَيِّلِهُ تدوين په مستقله توگه څه وخت پيل شو؟ او د دوو کتابونو نومونه واخلئ چې په مستقيمه توگه د نبوي سيرت په هکله تاليف شوي وي.

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالي په لړکې وليکئ.

⁽۱) د (سيرت د ليکنې پيل او د سيرت د مشهورو کتابونو) بحث، اضافي معلومات دي، په امتحان کې شامل نه دي.

د شپږمې پيړۍ په دويمې نمايي کې د جزيرة العرب حالت

- په عربي جزيره كې حاكم دين كوم و؟ د بتانو عبادت څرنگه شروع شو؟
- بتان له كومه ځايه عربي جزيرې ته راوړل شول؟

د دین تعریف

دين په لغت كې: د شريعت، قانون، مذهب، ملت، لارې، جزا او حساب په معنا راغلي

په اصطلاح کې د انسانانو د ژوند هغه نظام دی چې اعتقادي، فکري، اخلاقي او عملي اړخونه يې په بر کې نيسي.

له اسلام څخه دمخه د عربانو دين

له هغه وخته چې په مکه مکرمه کې د ابراهيم الله ځوځات (نسل) ميشت شول او بيا د عربي جزيرې په نورو سيمو کې خپاره شول، عربان د ابراهيمي دين پيروان وو. د يو الله بنده گي يې کوله، خو د يوې اوږدې مودې له تيريدو وروسته هغوی هغه څه چې يې زده کړي وو، هغه يې هير کړل او پرته له ځينو ديني شعائرو څخه نور هيڅ شي هم په هغوی کې پاتې نه وو.

د بتانو د عبادت پیل

د لومړي ځل لپاره د نوح الناسي په زمانه کې د بتانو عبادت پيل شو. د نوح الني په له قوم څخه پنځه تنه د (ود، سواع، يغوث، يعوق او نسر) په نامه نيک، ښه او عبادت کوونکي خلک وو، د هغوی مرگ د خلکو د وېرې، غم او خپگان لامل وگرځيد، يوه سړي ورته وويل: آيا د دوی څيرې ستاسو لپاره له لرگي څخه جوړې کړم چې د هغو په ليدو سره تاسو ته آرامي حاصله شي؟ دوی وويل: هو! که کولای شې دا کار وکړه.

نو څیرې یې د هغوی د ژوندانه د حالت په شان د خلکو لپاره جوړې کړې، د هرې کورنۍ چې به کومه څیره خوښیده، هماغه به یې وړه او په خپلو کورونو کې یې کیښوده، هغې ته به یې کتل او څه اندازه غمونه او اندیښنې به یې کمیدلې، وخت په همدې توگه تیریده، دویمه او دریمه پیړۍ یو په بل پسې تیرې شوې، خو ټولو خلکو به د هغو څیرو سره د لومړنۍ پیړۍ په شان کړنه کوله تر څو څلورمه پیړۍ را ورسیده، خلکو وویل: که چېرې موږ د دغو نیکو او صالحو اشخاصو د څیرو عبادت وکړو، نو دا به الله که ته زموږ د نږدېوالي لامل و گرځي او دوی به د الله کاله په وړاندې زموږ شفاعت وکړي، بناء د دغو مجسمو او شکلونو عبادت یې پیل کړ او راتلونکو نسلونو هم دې کار ته دوام ورکړ.

د عربو پر ځمکه دبتانو د عبادت پیل

له دې څخه مخکې ټول عرب د ابراهيماليک د سپيڅلي دين پيروان وو.

يو كس چې عمرو بن لحى نوميده او د بني خزاعه د قبيلې مشر و، هغه يوه ورځ شام ته سفر وكړ، گوري چې د شام خلك د بتانو عبادت كوي، دا كار يې ډېر خوښ شو، له شام څخه يې يو بت چې (هبل) نوميده، له ځانه سره مكې ته راوړ او د كعبې شريفې په منځ كې يې كيښود. د مكې خلك يې د دغه بت بندگۍ ته راوبلل، د مكې خلكو د ده بلنه ومنله او د بتانو عبادت يې پيل كړ، لږه موده وروسته د ټول حجاز اوسيدونكو د مكې د خلكو لاره ونيوله.

د حجاز د خلکو د پخوانيو بتانو له جملې څخه (لات، منات او عزا) وو چې په مختلفو سيمو کې يې شتون درلود. له دې وروسته له الله څلا سره شريک نيول او بت پرستي په ټول حجاز کې خپره شو، په هر کلي او بيا په هر کور کې د بتانو عبادت پيل شو، مسجد الحرام يې له بتانو څخه ډک کړ، په دې توگه بت پرستي د جاهليت د دين يو مظهر وگرځيده.

د بت پرستۍ مراسم

دبت پرستۍ مراسم دا رنگه وو:

خلکو به د بتانو عبادت کاوه، هغوی ته به یې پناه وړه، په ستونزو کې به یې بتانو ته فریاد او زارۍ کولې، خپل ضرورتونه او اړتیاوې به یې له بتانو غوښتلې، داسې عقیده یې درلوده چې بتان د الله ﷺ په وړاندې زموږ سپارښتنه کوي، د هغو په شا او خوا به یې طوافونه کول، هغو ته به یې سجدې کولې او د بتانو لپاره او د هغو په نامه به یې قربانۍ کولې.

خپل هر شي (خير او شر) به يې په غشو معلومول، د كاهنانو، منجمانو او غيب ويونكو په خبرو يې باور درلود، فال اچونه په هغو كې مروجه وه.

دا دين چې پر شرک، بت پرستۍ، وهمياتو او خرافاتو ولاړ و، د ډيرو عربانو دين و.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کري.

- ١. دين په لغت او اصطلاح كې څه ته وايي؟ تعريف يې كړئ.
- ٢. د كعبې شريفې په چاپيريال كې خلكو څه وخت د بتانو عبادت پيل كړ؟
- ۳. مشرکان په بت پرستۍ کې د يو شمير مراسمو پابند وو، ځينې له هغو څخه شرحه کړئ.

د لوست مطالب په مختصر ډول د يوې مقالې په ترڅ کې په خپله ژبه وليکئ.

بنځه وېشتم لوست

له اسلام څخه د مخه د عربو حالت ردپني، اخلاقي، ټولنيز ، سياسي او اقتصادي حالت

د اسلام د ځلانده لمر له څرک وهلو نه وړاندې عربو څرنگه اخلاق درلودل؟ د هغوی ټولنيز او سياسي حالت څرنگه و؟

ديني حالت

کله چې د اسلام سپیڅلی دین څرگند شو، عربانو چې د ابراهیم الکیالا د دین د پیروۍ دعوا یې درلوده، د هغه د شریعت له اوامرو او نواهیو څخه ډېر لرې پاتې وو، د گڼ شمیر بتانو عبادت یې کاوه او د ابراهیمي دین ټول اخلاقي مکارم یې پریښې وو. له همدې امله د وخت په تېریدو سره په دوی کې ناوړو تقلیدونو او دودونو وده وکړه، چې په پایله کې بت پرستي منځ ته راغله، دغو کارونو د دوی په دیني، ټولنیز او سیاسي ژوند باندې د پام وړ اغیزې وکړې.

اخلاقي او ټولنيزحالت

پرته له شکه د عربو د جاهلیت په دور کې داسې ناوړو، ټیټو او ناکارو اخلاقو شتون درلود چې سلیم عقل نشو منلی او بیداره وجدان نشو قبلولی، خو د دې ترڅنگ د دوی په منځ کې ځینې ستایل شوي اخلاق او غوره عادتونه هم وو چې د عربو مشرانو او شاعرانو به پرې ویاړ کاوه، لکه: سخاوت، ځوانمردي، په وعدو وفا، میړانه، عزت النفس او داسې نور.

عربي ټولنه په بېلا بېلو طبقو ويشل شوې وه چې د هرې طبقې ژوند به د بلې طبقې له ژوند سره توپير درلود.

نارينه به د کورنۍ مشر او د پوره واک خاوند و، د سړي او ښځې اړيکه د واده د مراسمو په ترڅ کې د ښځې د اولياوو د نظر لاندې سرته رسيده، خو په ځينو طبقاتو کې به د سړو او ښځو ترمنځ ډول، ډول ناروا اړيکو شتون درلود چې موږ هغې ته له بدکارۍ، فساد او بې پتۍ پرته بل تعبير نه شو ورکولای. د جاهليت په زمانه کې به د ډېرو ښځو لرل، د يوه کس لپاره په ميړانې، وياړ او نيکۍ دلالت کاوه، د پلرونو ښځې (ميرې) به يې له طلاقيدو يا د پلار له مړينې څخه وروسته، زامنو په نکاح کولې.

پلرونو به له خپلو اولادونو سره جلا، جلا چلند درلود، ځينو به ويل: زامن زموږ د ځيگر ټوټې دي چې د ځمکې په سر گرځي او ځينو به خپلې لورگانې د ننگ، عار، فقر او لوږې له امله ژوندۍ خښولې، د زوی په زيږيدلو به خوشحاله کيدل، د لوڼو په زيږيدنه به خورا زيات خپه کيدل او د ډېر غم او قهر له کبله به يې د مخونو رنگونه توريدل، له خلکو څخه به پټيدل، گواکې چې په کور کې ورته کوم لوی غم پيښ شوی دی. خرافات د دوی ترمنځ دومره اوج ته رسيدلي وو چې کله ناکله به يې خپل مقصد ته د رسيدو په موخه زامن نذر او قرباني کول اوخلکو به د څارويو په څير ژوند

ښځې به يې د خرڅلاو لپاره بازار ته وړاندې كولې او كله به هم ورسره د كاڼو، لرگيو او نورو جماداتو په څير معامله كيده.

سياسي حالت

د اسلام د ظهور په وخت کې د عربي جزيرې حاکمان په دوه ډوله وو: ١ - تاجداره پاچاهان: چې دا ډول حاکمان په حقيقت کې له خپلواکۍ او بشپړې آزادۍ څخه برخمن وو. ۲ – د قبايلو او پرگنو مشران: ددغو مشرانو حاكميت او امتياز د تاجدارو پاچاهانو په څېر و، ډېرو يې بشپړه آزادي درلوده، خو ځينو نورو يې د تاجدارو پاچاهانو پيروي كوله.

هغو خلکو به د قبيلو مشري په غاړه اخيسته چې دنورو په پرتله به يې ډېره پانگه او طاقت درلود.

قبیله د یوه واړه حکومت په څیر وه چې د قومي یووالي، متقابلې گټې، د خپلې خاورې د ساتنی او د دښمن د ځپلو پر بنسټ تشکیلیده.

د حجاز حکومت د ټولو عربانو لپاره د احترام وړ و، هغه يې د ديني مرکز لارښود، ساتونکی او خادم گڼلو، د اوسني پارلمان په څيرد ادارو او تشکيلاتو خاوند و، خو دا حکومت ډېر کمزوری او ناتوانه و.

اقتصادي حالت

اقتصادي حالت د ټولنيز او امنيتي حالت تابع وي، دا قضيه هغه وخت په سمه توگه روښانه کېږي چې د عربو د ژوندانه بڼې اوحالت ته نظر وکړو، تجارت چې د ژوندانه د اړتياوو د پوره کولو تر ټولو لويه وسيله ده، يوازې د سولې او امن په سيوري کې وده کولای شي سوله او امن په جزيرة العرب کې يوازې په حرامو مياشتو (اشهر الحرم) کې شتون درلود او د عربو مشهور بازارونه به په همدې مياشتو کې گرميدل.

د څارويو ساتنې په جزيرة العرب کې رواج درلود، په ځينو سيمو کې به کړنه او زراعت هم ترسترگو کيده، د عربو ډېرې ښځې به په وړيو وريشلو اخته وې خو دا ټول شيان به په جگړه کې له منځه تلل، بې وزلي، لوږه او بربنډتوب د ټولنې په ټولو برخو کې څرگند وو.

دښمني، د قوم او قبيلې پلوي کول د دوى په منځ کې عامه وه،خلک په ډلو او گروپونو ويشل شوي وو او هرې ډلې به يوازې د خپلې قبيلې او خپل ټولي لپاره کار کاوه. د شخړې او جگړې پر مهال به هیچا هم دا لټه نه کوله چې حق له کومې ډلې سره دی، بلکې د هغوی کوښښ به دا و چې څرنگه بل لوری زیانمن، ناتوانه او کمزوری کړي.

• زده کوونکي دې، پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقه تکرار کري

۱- د جاهلیت په زمانه کې د عربو دیني او اخلاقي حالت بیان کړئ.۲- د جاهلیت په زمانه کې د عربو سیاسي او اقتصادي حالت بیان کړئ.

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالې په لړ کې وليکئ.

شپږ وېشتم لوست

ه پیغمبر اکرم رصلی الله علیه وسلم نسب

د نبي كريم عَلِيْكُم د نسب سلسله چېرته رسېږي؟ نبوي كورنۍ كومه ده؟ د پيغمبر اكرم يَئِكُم نسب

نوم يې محمد بن عبد الله بن عبدالمطلب بن هاشم قريشي دى، د نسب سلسله يې عدنان او له هغه څخه پورته اسماعيل بن ابراهيم (عليهما الصلاة والسلام) ته رسېږي. **نبوى كورني**:

نبوي كورنۍ په هاشمي كورنۍ مشهوره ده چې نسبت يې د نبي اكرم عَلِيْكُم نيكه هاشم بن عبد مناف ته كيږي، لدې امله بايد د هاشم او له هغه څخه وروسته امورو او حالاتو ته يوه كتنه وكړو.

هاشم:

هاشم چې نوم يې عمرو و، د بني عبد مناف د ځوځات نه يوازنی کس و چې د الله د کور زايرينو ته يې اوبه ورکولې او د هغوی خدمت يې په غاړه درلود، بډای شخص و او د خلکو په منځ کې له زيات شرافت او عزت څخه برخمن و.

عبدالمطلب:

عبد المطلب به د هاشم په څیر د الله کال د کور میلمنو ته اوبه ورکولې، د هغوی خدمت به یې کاوه او د خپل قوم په منځ کې داسې شرف، عزت او مرتبې ته ورسید چې هیڅ یو له نیکونو څخه یې دې مقام ته نه و رسیدلی.

د عبدالمطلب په زمانه کې د کعبې شريفې په هکله دوه مهمې پيښې واقع شوې:

۱ - د زمزم د څاه کيندل.

۲ - د فيل پېښه.

۱- د زمزم د څاه د کيندلو لنډه کيسه

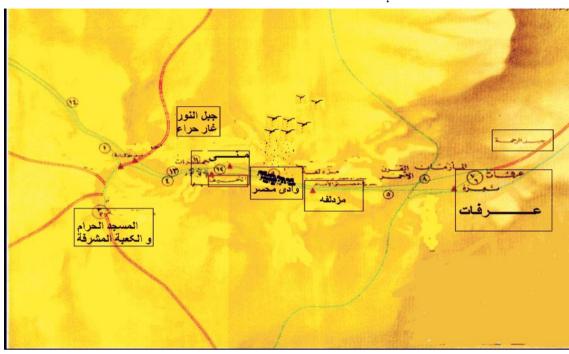
عبدالمطلب ته په خوب کې د زمزم د څاه ځای ور په گوته شو، بیا یې د څاه په کیندلو پیل وکړ، په څاه کې یې قیمتي شیان، لکه: تورې، زغرې او دوه د سرو زرو هوسۍ و موندلې چې (جرهمیانو) د خپلو وتلو په وخت هلته خښې کړې وې. له تورو څخه یې کعبې ته دروازه جوړه کړه او دواړه د سرو زرو هوسۍ یې په دروازه کې کیښودلې او حاجیانو ته یې د زم زم د اوبو ورکول پیل کړ.

کله چې د زمزم څاه ښکاره شوه، نو قريشو له عبدالمطلب سره جنجال او منازعه پيل کړه، هغه ته يې وويل: مونږ ته هم په هغې کې برخه راکړه.

عبدالمطلب وويل: زه داسي كار نه كوم.

له قريشو سره د همدې منازعې په پايله كې عبدالمطلب پر خپل ځان نذر كيښود چې كه قريشو كه چېرې الله ﷺ ده ته لس زامن وركړل او په هغه څه كې بريا ته ورسېږي چې له قريشو سره په كې ښكيل دى، نو له خپلو زامنو څخه به يو تن په كعبه كې قرباني كړي.

۲ - د فيل د پېښې لنډيز

کله چې (حبشي ابرهه) چې په يمن کې د حبشې د پاچا والي و، په کعبه شريفه کې د عربو د زيارت کول او راټوليدل وليدل، نو لوى معبد يې د (صنعا) په ښار کې جوړ کړ، او غوښتل يې چې خلک د مکې په ځاى هلته لاړ شي، له شپيته زريز لښکر سره د مکې په لوري روان شو، تر څو کعبه ورانه کړي او د ځان لپاره يې لوى فيل غوره کړ، خپل حرکت ته يې دوام ورکړ، کله چې لوى فيل د (محسر) وادي ته (چې د منی او مزدلفې تر منځ پرته ده) ورسيد، فيل يې خپله سينه پر ځمکه کيښوده او جگ نشو، د کعبې په لورې له ورتگ څخه يې ډډه وکړه.

عبدالمطلب د ابرهه په وړاندې

عبدالمطلب له څو زامنو سره د ابرهه د پوځيانو د مرکز په لوري حرکت وکړ، کله چې د ابرهه دروازې ته ورسيدل، ابرهه ته وويل شوه، عبدالمطلب ستا د دروازې مخې ته راغلي دي.

هغه وويل: عبدالمطلب څوک دى؟

هغه ته وويل شوه: هغه د قريشو مشر او د مكې د كاروان څښتن دى، هغه خلكو ته په هواره ځمكه او هوايي مرغانو ته د غرونو په لوړو څوكو كې خواړه وركوي.

ابرهه ورته د داخليدو اجازه وركره.

بيا يې خپل ژباړونکي ته وويل: له هغه څخه يې پوښتنه وکړه چې څه اړتيا لري؟ ژباړونکي د حاجت پوښتنه وکړه.

هغه وویل: حاجت مې دا دی چې دوه سوه اوښان مو زما نیولي دي، هغه ماته بیرته راکړه. ابرهه خپل ژباړونکي ته وویل: کله مې چې ته ولیدې په حیرت کې شوم، خو کله مې چې ستا خبرې واورېدې، نو ډېر بې اعتنا او بې پروا شوم. زه راغلی یم څو کعبه ونړوم، هغه کعبه چې ستا دین او ستا د پلرونو دین دی، ته د دوو سوو اوښانو په هکله زما سره خبرې کوې؟ او د کعبې په هکله هیڅ نه وایې؟

عبدالمطلب وويل: (أنا ربُّ الإبل، وللبيتِ ربُّ يَحْمِيهِ): زه د اوښانو څښتن يم، كعبه خپل څښتن لري، هغه به يې ساتي.

ابرهه د عبدالمطلب د خبرو په ځواب کې وويل: هیڅوک نشي کولای چې زما د پرمختگ خنډ شي.

عبدالمطلب ورته وويل: نور دا ستاكار دي.

نو هغه دوه سوه اوښان يې چې نيولې وو، عبدالمطلب ته واپس کړل. عبدالمطلب راستون شو او قريش يې له کيسې څخه خبر کړل، بيا يې د کعبې د دروازې په کړۍ او پردو پورې خپل ځان په ډير عجز، ويرې او زارۍ و ځړاوه، عبدالمطلب او قريشو الله تعالى ته پناه يوړه او له هغه څخه د مرستې او ساتنې غوښتونکي شول. بيا له مکې څخه ووتل څو په درو، غارونو او د غرونو په څوکو کې پناه واخلي او په دې انتظار وو چې قادر او توانا خداى څه وخت د ظالمو سرکښانو ټغر ټولوي.

کله به چې د ابرهه لښکر د سهيل، شمال يا ختيځ په لورې روانيده، نو فيل به په چابکۍ سره مخکې کيده او کله به يې چې د کعبې په لوري مخ کاوه فيل به په گونډو کيده او خپله سينه به يې په ځمکې کېښوده، په همدې حالت کې وو چې الله تعالى

پر هغوى باندې د وادي محسر په سيمه كې ډلې، ډلې مرغان را ولېږل او هغوى يې د سجيل په كاڼو وويشتل، په پايله كې هغوى د خوړل شوو وښو په څير و گرځيدل، الله تعالى ابرهه په داسې رنځ اخته كړ چې غړي يې بند، بند جدا كېدل، صنعا ته په لار كې و چې زړه يې وچاوديد، سينه يې څيرې شوه او هلاك شو.

دا واقعه د محرم په مياشت کې پنځه پنځوس ورځې مخکې د نبي کريم عَيْسَهُ له زيږيدنې څخه، منځ ته راغله.

څو تنه زده کوونکي دې د ښوونکي په مرسته د پورتني لوست ځينې مهمې برخې
 د ټولگيوالو په وړاندې بيان کړي.

عبدالله د پيغمبريا الله پلار

د نبي كريم عَلَيْكُ د پلار نوم عبدالله و، عبدالله د عبدالمطلب تر ټولو ښه زوى او دى هماغه ذبيح دى.

کله چې د عبدالمطلب زامن لسو تنو ته ورسیدل او پوه شو چې هغوی کولای شي د قریشو مخه ونیسي، نو زامنو ته یې د خپل نذر خبره وکړه او دوی فرمانبرداري ښکاره کړه، نومونه یې په غشو ولیکل او هغه یې د (هبل) ساتونکي ته ورکړل څو په غشو فال ونیسي، غشی د عبدالله په نامه راووت. عبدالمطلب عبدالله او چاړه له ځان سره واخیستل او د کعبې په لور یې منډه کړه تر څو عبدالله حلا ل کړي، قریشو او په ځانگړې توگه ابو طالب او ماماکانو یې د عبدالله د حلالولو مخ نیوی کاوه.

بیا یې غشی د عبدالله او سلو اوښانو تر منځ واچوه، غشی د اوښانو په نامه راووت، عبدالمطلب سل اوښان د عبدالله په ځای حلال کړل.

د ييغمبر الله مور آمنه

عبدالمطلب د خپل زوى عبدالله لپاره يوه نجلى د آمنې بنت وهب بن عبد مناف په نامه غوره كړه، هغه په خپل وخت كې د مرتبې او نسب له حيثه د قريشو بهترينه نجلى وه، پلار يې د بني زهره د قبيلې سردار و، عبدالله په مكې كې له هغې سره واده وكړ. بيا وروسته د تجارت په مقصد شام ته ولاړ، په لاره كې ناروغ شو، د ناروغتيا په حالت كى مدينى ته ورسيد او هلته د (٢٥) كلنى په عمر وفات شو.

د لوست ځينې مهم ټکي

- ١ د كعبي شريفي عظمت او لويي.
- ۲ د بيت الله او قريشو په مقابل کې د ابر هه کينه او حسد.
- ٤ پدې اړوند کلک او راسخ ايمان درلودل، چې پاک الله ﷺ د خپل کور دفاع او ساتنه په خپله کوي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

Picceis October 1

- ۱. نبوي كورنۍ په هاشمي كورنۍ مشهوره ده، هاشم څوك دي؟
- ۲. د الله د کور په هکله عبدالمطلب ته دوه مهمې واقعې پیښې شوې، هغه څه وې؟
 څرگندې یې کړئ.
 - ٣. د نبي كريم ﷺ پلار څه وخت وفات شو؟

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالې په لړ کې وليکئ.

اووه وبشتم لوست

ه نبي کريم ناله پيدايښت

د نبي كريم ﷺ ميلاد په ټول انساني تاريخ كې يوه لويه پيښه وه چې د تاريخ او بشري ژوند مجرا ته يې بدلون وركړ.

نو د ميلاد پيښه يې څنگه وه؟ د ماشومتوب دوره يې څنگه تېره شوه؟

مولد النبي الله

پیغمبراکرم الله د دوشنبې په سهار چې د ربیع الاول دولسمه وه، د ابو طالب په کور کې د بني هاشم له ځوځاته دنیا ته تشریف راوړ. دا میلاد د عام الفیل چې د (۷۱)م کال د اپریل د میاشتې له شلمې یا دوه ویشتمې نیټې سره برابره ده، منځ ته راغی. کله چې محمد المطلب ته راغی، مور یې هغه خپل نیکه عبد المطلب ته ولیږه او همداراز هغه ته یې د خپل لمسي د زیږېدنې په هکله زیری ورکړ، عبدالمطلب خوشحاله شو او لمسی یې د کعبې شریفې داخل ته یووړ، د الله تعالی شکر یې اداء کړ او هغه ته یې د (محمد) نوم غوره کړ په داسې حال کې چې دا سې نوم په عربو کې نا اشنا و او هغه یې په اوومه ورځ سنت کړ. لومړنۍ ښځې چې محمد الله ته یې د هغه له مور څخه وروسته شیدې ورکړې، ثویبه د ابولهب وینځه وه.

د بني سعد په قبيله کې

د عربو ښاريانو عادت درلود چې د خپلو ماشومانو لپاره به يې شيدې ورکوونکې ښځې (مرضعې) کتلې تر څو د هغوی ماشوم د ښار له ناروغيو څخه لرې خپل ژوند تېرکړي، قوي جسمونه او اعصاب ولري او د عربي فصيحه ژبه په اصلي ټاټوبي کې په سمه توگه زده کړي.

عبدالمطلب هم د بني سعد بن بكر له قبيلې څخه يوه ښځه د (حليمه سعديه) په نامه، د خپل ماشوم د شدو وركولو لپاره غوره كره.

د پيغمبر عليه رضاعي وروڼه - (حمزه بن عبد المطلب، عبد الله بن حارث، ابو سفيان بن حارث) او رضاعي خويندې يې (انيسه بنت الحارث او شيما بنت الحارث) دي.

د مهرباني مور په غیږ کې

حليمې سعديې د شيدو د مودې له پوره کيدو څخه وروسته محمد الله خپلې مور ته وسپاره، تر شپږ کلنۍ پورې يې د خپلې مور په څنگ کې ژوند کاوه، آمنې بي بي هوډ وکړ چې د خپل ميړه په ياد په يثرب کې د هغه د قبر زيارت وکړي.

آمنه له خپل يتيم زوى محمد على الله ، خادمې ام ايمن او پالونكي عبدالمطلب سره له مكې څخه روانه شوه او د پنځو سوو كيلو مترو فاصلې له وهلو وروسته يثرب ته ورسيده. يوه مياشت يې هلته تېره كړه، د بېرته را ستنيدو پر مهال آمنه ناروغه شوه او د لارې په اوږدو كې يې ناروغي سختيده چې بالاخره د (ابواء) په سيمه كې چې د مكې او مدينې تر منځ پرته وه، وفات شوه او هم هغلته دفن شوه.

له زړه سواندي او خواخوږي نيکه سره

عبدالمطلب له محمد المطلب و خای مکې ته راستون شو، د عبد المطلب زړه سوی، مهرباني او شفقت پر خپل يتيم لمسي باندې ورځ په ورځ زياتېده، ځکه په داسې ازميښت کې ولويد چې د ده تېر پرهرونه يې بيا را تازه کړل، په محمد يا يې زړه سوی او نرمي دومره زياته شوه چې په هېڅ يو زوی يې دومره نه وه زياته شوې، هغه به ويل: «په الله قسم چې د ده په وجود کې لويي او دبدبه نغښتې ده»، نو له هغه سره به په يوه فرش کيناسته، د هغه په سر به يې لاس را کاږه او د هغه هر کار د عبد المطلب د خوشحالۍ لامل گرځيده.

لنډه دا چې اته کاله يې د خپل ارزښتناک عمر تېر کړل چې نيکه يې (عبدالمطلب) په مکه کې وفات شو او له وفات څخه مخکې يې ابو طالب چې د محمد عَيْقُ تره و، د خپل لمسي د سرپرستۍ او پالنې لپاره وگماره.

د خپل تره د سيوري لاندې

ابو طالب د خپل وراره محمد الله حق لکه څنگه چې لازم و، اداء کړ. پيغمبر الله يې له خپل زوى سره يو ځاى کړ هغه ته به يې ځانگړى درناوى او عزت ورکاوه او د تل لپاره يې ملاتړ و.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه ټوگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

- ١. پيغمبر عَيْكُمْ خه وخت پيدا شو؟
- ٢. د محمد عُلِيقً د مور د وفات پېښه شرحه کړئ.
- ٣. د رسول الله عَلِيَّةُ د مور له مړينې وروسته د هغه نيکه له رسول الله عَلِيَّةُ سره څرنگه کړنه کوله؟

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالې په لړ کې وليکئ.

الوست معمد کے دخوانی په درشل کي معمد کے دخوانی په درشل کي

محمد علیه د وړوکتوب دوران تیر کړ څو د بلوغ مرحلې ته ورسید په میړانه، امانت، صبر او استقامت کې ېې ساری و، همیشه یې رښتیا ویل او له ناوړو کارونو څخه یې ځان ژغوره تر دې چې د خلکو په منځ کې په (امین) مشهور شو.

علي بن ابي طالب وايي: پيغمبر آلي د ښه خوی، نرم مزاج او ورين تندي خاوند و، هيڅکله هم بدخويه، زړه سختی، بد ويونکی او عيب پلټونکی نه و... نو د ده د وړوکتوب او د ځوانۍ پر مهال څه نښې ښکاره شوې چې ځينو يې د ده پر نبوت گواهي ورکوله، دغه پېښې چې را منځ ته شوې، کومې دي؟

بحير ا راهب

کله چې پيغمبر عُرِيني دولس کلنۍ ته ورسيد، کاکا يې ابو طالب هغه د تجارت په نيت له ځان سره شام ته بوتلو، تردې چې بصرې ته چې په شام کې د عربو يوه سيمه گڼل کيده او د يونانيانو له سلطې لاندې وه؛ ورسيدل. په دې ښار کې يو راهب د (جرجيس) په نامه چې په (بحيرا) مشهور و، ژوند کاوه، کله چې قافله ورسيده؛ بحيرا د دې قافلې خواته ورغى او په پوښتنو او پلټنو يې پيل وکړ ترڅو د پيغمبر عُراني حضور ته ورغى او هغه يې له لاسه ونيوه او وه يې ويل: دا (کس) د عالميانو سردار او د پروردگار راليږل شوى پيغمبر دى، دا هغه څوک دى چې پاک الله به يې د عالميانو د رحمت لپاره غوره کوي.

بيا يې دوى ته ډېره درنه ميلمستيا وكړه، د دوى اكرام او عزت يې وكړ، له ابوطالب څخه يې وغوښتل چې هغه بيرته مكې ته بوځي او په راتلونكي كې يې هم د شام له راتگ څخه وساتي، هسې نه چې يونانيان او يهوديان ده ته تاوان ورسوي. ابوطالب د راهب خبره ومنله او دى يې له خپلو زامنو سره مكې ته ولېږه.

د فجار جگړه

نبي كريم الله شل كلن و چې د عكاظ په بازار كې د قريشو چې بني كنانه هم ورسره ملگرې وو، او د قيس غيلان د قبيلې تر منځ جگړه پيښه شوه، دا جگړه د (فجار) په نامه مشهوره ده. ددې جگړې لامل دا و چې د بني كنانه قبيلې د قيس له قبيلې څخه درې سړي ووژل، سمدستي داخبره د عكاظ په بازار كې خپره شوه، دواړه خواوې د جنگ لپاره

راولاړې شوې او يو له بل څخه يې د ديت غوښتنه کوله، په دې جنگ کې د قريشو او بني کنانه سرمشري د حرب بن اميه په غاړه وه، د جنگ په لومړۍ ورځ د قيس قبيله پر بني کنانه بر لاسې وه، خو د ورځې په پای کې جگړه دقريشو په گټه تمامه شوه. د جگړې پر مهال د قريشو ځينو وگړو دواړه خواوې سولې ته را وبللې، په دې توگه چې دواړه خواوې دې خپل مړي وشميري هر لوري چې ډېر مړي درلودل، د هغو ديت دې واخلي، سوله په همدې توگه تر سره شوه، کومه دښمني او کرکه چې د دوی تر منځ وه، له منځه لاړه او دا جگړه د (فجار) په نامه له دې کبله ونومول شوه چې په دې جگړه کې د حرامو مياشتو حرمت او عزت له منځه تللې و.

د فضول تړون (حلف الفضول)

د فضول ترون له هغه عزتمن ترون څخه عبارت و چې د بيوزلو او غريبانو د حقوقو د دفاع او ساتنې لپاره تر سره شوی و، کله چې قريش د فجار له جگړې څخه راستانه شول، نو هغوی دا تړون په مکه کې د عبدالله بن جدعان په کور کې وکړ.

په دې تړون کې ټولو ژمنه وکړه چې په مکه مکرمه کې، که د مکې آوسیدونکی وي یا د کوم بل ځای، په هر چا چې تیری او ظلم وشو، نو د مظلوم په څنگ کې به ودرېږو او له هغه څخه به ملاتړ کوو تر څو مظلوم ته د هغه حق ورکړل شي. قریشو دا تړون د (حلف الفضول) په نامه ونوماوه.

دې تړون د قريشو مرتبه د نورو قبايلو په منځ کې لوړه کړه، کله چې پيغمبر عَيْكَ په دې تړون کې برخه واخيسته، په دغه وخت کې شل کلن و.

داتړون د (حلف الفضول) په نامه ځکه ونومول شو چې دې تړون د (جرهم) د قبيلې (حلف الفضول) له تړون سره ورته والي اومشابهت درلود کومه چې پخوا په مکه مکرمه کې ميشته وه. هغه تړون د داسې کسانو په زيار شوی و چې د هغوی د نومونو پيل د (فضل) په لفظ سره، شوی و، لکه: (فضل بن حارث، فضل بن وداعه، فضل بن فضاله)، له دې امله په (حلف الفضول) مشهور شو. د دې دواړو تړونونو ترمنځ يو بل ورته والي په دې کې و چې ددواړو تړونونو اساس اوبنسټ يو شان و، لکه: د دوو جگړه مارو ډلو ترمنځ عدالت او انصاف تامينول، د مظلوم حق له ظالم څخه اخيستل، دلارويو او مسافرو حق له استوگنو څخه اخيستل دغه لوی انساني تړون پر محمد عيا باندې ډېره ژوره اغيزه وکړه ځکه چې دغه تړون خلک د خير او ښيگڼې لوري ته را وبلل نبي کريم عيالي په دې تړون کې تشريف درلود، وروسته له دې چې په پيغمبرۍ عزتمن شو ويې فرمايل: د عبد تړون کې تشريف درلود، وروسته له دې چې په پيغمبرۍ عزتمن شو ويې فرمايل: د عبد الله بن جدعان په کور کې چې په کوم تړون کې حاضر وم، هغه ماته له سرو اوښانو څخه زيات ارزښتناک و، که په اسلام کې هم يوه داسې کار ته وبلل شم، نو وبه يې منم.

ستونزمن او له هڅو ډک ژوند

پيغمبر ﷺ د ځوانۍ په پيل کې د بني سعد په قبيله کې مېږې څرولې، همدارنگه يې په مکه مکرمه کې د څو (قيراطونو) په بدل کې د مکې د خلکو مېږې څرولي دي. کله يې چې د ځوانۍ په درشل پښه کيښوده، نو تجارت ته يې مخه کړه، نبي کريم ﷺ له سائب مخزومي سره گله تجارت کاوه چې د هغه بې ساری شريک و، کله چې مکه فتحه شوه، سائب مخزومي پيغمبر اکرم ﷺ ته هر کلی وويلو او ورته يې وويل: زما گرانه وروره او د تجارت ملگريه په خير راغلې.

په پنځه ویشت کلنۍ کې د خدیجه الکبری د مال په اړوند، شام ته د تجارت لپاره لاړ، خدیجه بنت خویلد یوه شریفه، بډایه او تاجره ښځه وه په خپل مال کې د تجارت لپاره به یې ځینې نارینه استخدامول او هغه ته به یې یوه ټاکلې برخه ورکوله. قریشو د تجارت دنده درلوده، کله چې خدیجه د نبي کریم عیاله له رښتینولی، اخلاص، امانت دارۍ، ځوانمردۍ او نورو لوړو اخلاقو څخه خبره شوه، نو یو سړی یې هغه ته ولیږه او له انحضرت عیاله څخه یې وغوښتل چې د دې پانگه د تجارت لپاره د دې د مریي میسره په ملتیا شام ته یوسي، پیغمبر عیاله د هغې وړاندیز ومانه او له میسره سره شام ته روان شو.

 زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه ټوگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

له خديجي (﴿ الله واده

کله چې نبي کريم عَيْالِيَّه له شام څخه مکې ته را ستون شو؛ خديجې الله په خپل مال کې داسې امانت او برکت وليد چې هيڅکله يې هم نه و ليدلى، همدا رنگه کله چې ميسره خپل د سترگو ليدلى حال (د نبي کريم عَيِّلَ صفتونه، روغ فکر او ريښتينولى) خديجې ته بيان کړه، خديجې خپل ورک شوى گوهر بياموند.

د قريشو مشرانو او مخورو خلکو له خديجې سره نکاح کول غوښتل، خو خديجې دې کار ته غاړه نه ايښوده. خديجې خپله د زړه خبره خپلې د راز ملگرې نفيسې بنت منبه سره شريکه کړه، نو نفيسه د نبي کريم الله حضور ته ورغله او د خديجې د نکاح خبره يې ورسره وکړه، هغه قبوله کړه، بيا يې له خپل کاکا سره مجلس وکړ، هغوی د خديجې کاکا ته ورغلل او خديجه يې د نبي کريم الله لپاره وغوښته. د هغه له رضا وروسته نکاح وتړل شوه، د نکاح په مراسمو کې د بني هاشم اوبني مضرد قبيلو مشران حاضر وو، د نکاح مهر

شل اوښې وټاکل شوې دا نکاح د شام له سفر څخه دوه مياشتې وروسته ترسره شوه. يندونه او نصيحتونه:

۱-عدالت په هر وخت او د هر چا له خوا چې يې وړانديز وشي، د ستاينې او منلو وړ دى.
۲- د فضول تړون د جاهليت د تيارو په وړاندې د يو روښان څراغ په څير و، دا خبره په دې دلالت کوي چې په يوه ټولنه يا يو نظام کې د فساد خپريدل د ټولو فضليتونو د منتفي کېدو په معنا نه ده.
۳- ظلم په هره بڼه چې وي مردود دى، که څه هم په ډېر لږ شمير خلکوباندې واقع شي، اسلام له ظلم سره په جگړه کې دى او د مظلوم په څنگ کې پرته له رنگ، دين، وطن او جنس څخه ولاړ دى.

٤- د خير او نيكو كارونو لپاره د تړون جواز، مسلمانانو ته جائز دى چې د حلف الفضول په شان تړونونه له كفارو سره لاسليك كړي، په دې شرط چې د اسلام له مقاصدو سره مطابقت ولري.

 ٥- مسلمان بايد په ټولنه كې هميشه فعاله ونډه واخلي او د چاپيريال په حوادثو كې بايد هيڅكله هم بې پروا پاتې نشي.

۱۳- الله تعالى خپل پيغمبر ته مناسبه ميرمنه غوره کړه، ترڅو د هغه مرسته وکړي غمونه يې کم کاندي او د رسالت د کړاوونو په زغملو کې يې مرستياله وي.

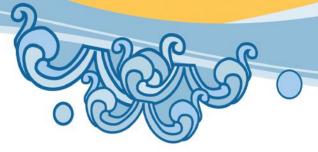
 زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه ټوگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

ارزونه و کیسکی

۱- د پيغمبر عَيْكُ اخلاق د ځوانۍ پر مهال او له پيغمبرۍ څخه د مخه څرنگه وو؟
 ۲- آيا نبي کريم عَيْكُ د ځوانۍ پرمهال کوم ټاکلی کسب او کار درلود؟ څرگند يې کړئ.
 ۳- له حلف الفضول څخه څه پندونه او نصيحتونه اخيستلای شو؟ څرگند يې کړئ.
 ٤- بحيرا راهب پيغمبر عَيْكُ څرنگه وپيژنده؟

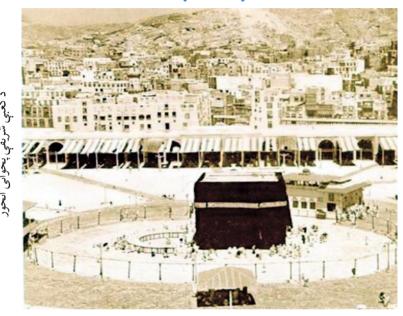

د لوست مهم مطالب په مختصر ډول په خپله ژبه د يوې مقالي په لړکې وليکئ.

نهه وبشتم لوست

ه کعبي شریفي جوړول

د كعبى شريفي ودانول:

نبي كريم الله فرده (۳۵) كلونو په عمر كې و چې قريش د كعبې جوړولو لپاره راغونډ شول، د كعبې د چت جوړول هغوى ته زيات ارزښت درلود، خو د كعبې له ړنگولو يې وېره درلوده. قريشو د كعبې د چت د جوړولو لپاره مناسب لرگي برابر كړل، د كعبې كوټه د اسماعيل الله وخته تر دغه دمه چت نه درلود او د تيږو يو ديوال و، په همدې كال كې پر مسجد الحرام باندې سيلاب راغى، نږدې وه چې كعبه ورانه او ويجاړه شي، قريش دې ته اړشول چې كعبه شريفه له سره جوړه كړي.

قريشو پرېکړه وکړه چې د کعبي په جوړولو کې له حلال او پاکيزه مال څخه پرته بل مال مصرف نه کړي او هغه پيسې چې له ناروا لارو، لکه سود او قمار څخه په لاس راغلې وي د کعبې په جوړولو کې ورڅخه استفاده ونه کړي.

وليد بن مغيره مخزومي د كعبې په ورانولو پيل وكړ، كولنگ يې را واخيست او ويې ويل: (اې پروردگاره اله نيكۍ نه پرته بله هيڅ اراده نه لرم د ركنينو برخه يې ورانه كړه، كله چې هغه ته په لومړۍ ورځ كومه ستونزه پيښه نه شوه؛ نو په دويمه ورځيې خلكو په ورانولو كې ملاتړ او پيروي وكړه او هغو بنسټونو ته ورسيدل چې د ابراهيم انگيا په لاس جوړ شوي وو.

له هغه وروسته يې د کعبې په جوړولو پيل وکړ، داسې چې کعبه يې په څو برخو وويشله او د هرې برخې جوړول يې يوې قبيلې ته وسپارل. هرې قبيلې د کاڼو په راوړلو او په جوړولو پيل وکړ، د کعبې شريفې د جوړولو دنده د يو رومي معمار په غاړه وه.

کله چې دیوال د حجرالاسود د ایښودلو تر ځایه پورته شو؛ نو دا چې د حجر الاسود د کاڼي دکیښودلو ویاړ به د چا په برخه شي، د دوی تر منځ اختلاف پیدا شو او تر څلورو یا پنځو ورځو پورې یې دوام وکړ، نږدې و چې دا اختلاف د حرم شریف په منځ کې په یوې خونړۍ جگړې بدل شي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

په حجر اسود کې د تحکيم وا قعه

حجر اسود پرته له غلاف څخه

حجر اسود د سپينو زرو له غلاف سره

ابو اميه بن مغيره وړاندېز وكړ: د دې جنجال د اوارولو په هكله به هغه لومړنى سړى چې سهار مهال د جومات په دروازه راننوځي؛ حَكم ټاكو، ټولو ومنله. الله غوښتل چې لومړنى سړى كوم چې د جومات په دروازه را ننوځي؛ هغه به رسول الله عَيْنَ وي كله چې خلكو هغه وليد؛ نو د خوښۍ غږونه يې پورته شول او ويې ويل: دا هماغه امين دى، دا محمد عَيْنَ دى؛ موږ د ده پريكړه منو هغه ته يې د شخړې په هكله معلومات وركړل. محمد عَيْنَ يو څادر راوغوښت، حجرالاسود يې په څادر كې كيښود، د جنجال كوونكو قامونو له مشرانو څخه يې وغوښتل چې هغوى ټول د څادر پيڅكې ونيسي او هغه پورته كړي او ځاى ته يې ورسوي، بيا يې په خپله د حجرالاسود تيږه راواخيسته او په خپل مبارك لاس يې په خپل ځاى كې كيښوده. دا د جنجال د اوارولو يوه مناسبه طريقه وه چې ټول خلك پرې راضي شول.

د کعبې د جوړولو پر مهال د قريشو مال کم شو، نو سهيلي برخه يې پريښوده چې تر اوسه پاتې ده او د حجر يا (حطيم) په نامه ياديږي همدارنگه د کعبې دروازه يې هم له ځمکي څخه لوړه کړه.

د كعبې د جوړولو پر مهال پيغمبر عَيْسَهُ ته دوه ځانگړي وياړونه ور په برخه شول: يو د مكې د قبيلو ترمنځ د احتمالي جنگ مخنيوى و او بل په خپلو مباركو لاسونو د حجر الاسود ايښودل په ټاكلي ځاى كې و.

له بعثت څخه وړاندې د نبوي سيرت لنډه پيژندنه

پیغمبر عَلَیْهٔ د ډېرو نیکو صفاتو خاوند و، لکه: له خلکو سره ښیگڼه، تواضع او عاجزي، میرانه، ریښتینولي، میلمه پالنه، امانتداري، سخاوت، په وعده وفا، انصاف، شفقت پاک نفسي، کلکه او مظبوطه اراده او داسې نور.

هغه شراب نه څښل، د بتانو نذرانې يې نه خوړلې، په هغو مرا سموکې چې د بتانو د لمانځنې لپاره به تياريدل؛ گډون نه کاوه، د ژوند له لومړنيو شيبو څخه يې له بتانو څخه کرکه درلوده، بلکې د ځمکې په سر يې هغه تر ټولو موجوداتو بدگاڼه او نه يې

پر بتانو قسم زغملای شو.

محمد على د خلكو تر منځ په ښو خويونو او غوره خصلتونو شهرت درلود. هغه تر ټولو ښه كاونډى، تر هر چا د او چتو اخلاقو څښتن، د ډېر لوى زغم خاوند، په خبرو كې تر ټولو ريښتينى، زيات مهربان، نرم خويه او په وعدو ولاړ شخص و. لنډه دا چې د انسانيت او د كمال ټول صفتونه پر هغه عليا تمام شوي وو.

د کعبې شريفې د جوړولو تاريخ:

۱- د کعبې شريفې د جوړولو په اړوند ډول، ډول روايتونه راغلي دي.

ځينو مؤرخينو د کعبې تاريخ حتى د آدم السي له زمانې څخه ډېر مخکې په گوته کړى وه. او وايي: د آدم السي له زيږيدنې څخه لا ډېر مخکې ملائکو کعبه شريفه جوړه کړى وه. خو بله ډله په دې نظر ده چې: لومړنى هغه کس چې کعبه يې جوړه کړه آدم و او کله چې يې د کعبې ودانۍ سرته ورسوله الله کاله ورته وحې وکړه چې له کعبې څخه طواف وکړي او ورته يې وويل: (ته لومړنى انسان او دا لومړنى کور او ودانۍ ده).

له هغه څخه وروسته ډېرې پيړۍ تېرې شوې او د نوح شخ زمانه راورسيده، نوح شخ د كعبې د حج مراسم اداء كړل. د څو پيړيو په تيريدو سره د ابراهيم شخ زمانه راغله هغه هم د كعبې بنيادونه او چت كړل.

په هر حال هغه څه چې د قرآن کريم په قطعي دليل ثابت دي هغه دادي: يوازيني هغه دوه سړي چې د بيت الحرام بنيادونه يې ودرول هغه ابراهيم او د هغه زوى اسماعيل اعليهما السلام) و.

۲- کعبه شریفه څلور ځله جوړه شوې او یو ځل په پاخه شان ترمیم او رغول شوې ده: لومړي ځل: د لومړي ځل لپاره کعبه ابرا هیم علام جوړه او اسماعیل هم ورسره مرسته کوله.

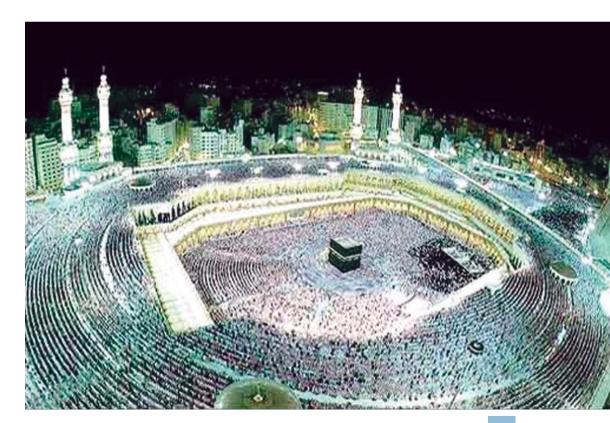
دويم ځل: د پيغمبر عَيْكَ له بعثت څخه دمخه قريشو كعبه له سره جوړه كړه چې پيغمبر عَيْكَ هم په كې شريك و.

دريم ځل: د يزيد بن معاويه په زمانه كې، كله چې د عبد الله بن زبير هيئت د محاصرې پر وخت يزيديانو كعبه په منجنيقو وويشتله او اور يې واخيست، عبدالله بن زبير هيئت هغه له سره آباده كره.

څلورم ځل: د عبد الملک بن مروان په زمانه کې، کله چې عبد الله بن زبير خيشنه ووژل شو عبد الملک بن مروان کعبه په هغه نقشه جوړه کړه څرنگه چې د پيغمبر عيالي په زمانه کې وه.

پنځم ځل: د کعبې ترميم او رغونه:

د سعودي پاچا خادم الحرمين الشريفين ملك فهد بن عبد العزيز آل سعود كعبه د مسجد الحرام په شمول دننه او بهر ټوله په اساسي توگه ترميم او ورغوله.

زده کوونکي دې د لوست مطلبونه په ډله ييزه توگه د پوښتنې او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

- ۱- د هغې شخړې لامل چې د حجرالاسود د کېښودلو پر مهال د قبايلو تر منځ پيښه شوه، څه و؟
- ۲- د نبي كريم عَيْالِيْ د تحكيم قضيه څنگه منځ ته راغله؟ په لناډه توگه يې شرحه
 كړئ.
- ٣- هغه نيک صفتونه چې له بعثت څخه وړاندې په نبي کريم ﷺ کې را غونډ شوي وو؛ ځينې له هغو څخه بيان کړئ.
- ٤- له بعثت څخه د مخه د پيغمبر اله عوره اخلاق چې له خلكو سره يې كول وارزوئ.

کورنۍ دنده

د لوست مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او هم ورته مناسب عنوان غوره کړئ.

وروسته له دې چې الله تعالى پيغمبر عَلَيْ ته د نبوت او رسالت عزت ور په برخه كړ؛ نو ژوند يې په دوو برخو ويشل كېږي چې هره يوه برخه يې خپلې ځانگړتياوې لري. دا دوه برخې له مكي او مدني دورو څخه عبارت دي، نو دا دوه دورې څه ځانگړتياوې لري؟ كومو مرحلو ته شامليداى شي؟

مکی دور

دواړو دورو گڼې مرحلې تيرې کړې دي او هره مرحله يې خپلې ځانگړتياوې لري. که چيرې هغو حالاتو ته ښه ځير شو چې له دغو پړاوونو تير شوي دي؛ موږ کولای شو مکي دوران چې تقريباً (ديارلس کاله) و په دريو برخو وويشو:

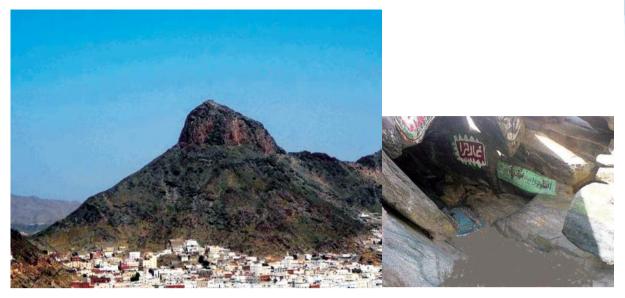
۱- د پټې بلنې مرحله چې درې کلونه وه.

۲ - مکنې والو ته ډاگيزه او ښکاره بلنه چې د بعثت له څلورم کال څخه پيل او د بعثت
 د لسم کال تر آخره پورې يې دوام وکړ.

٣- له مكې څخه بهر د دعوت د خپريدو مرحله چې د بعثت لسم كال له وروستيو څخه پيل او مدينې منورې ته تر هجرت پورې دوام وكړ.

زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييزه توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

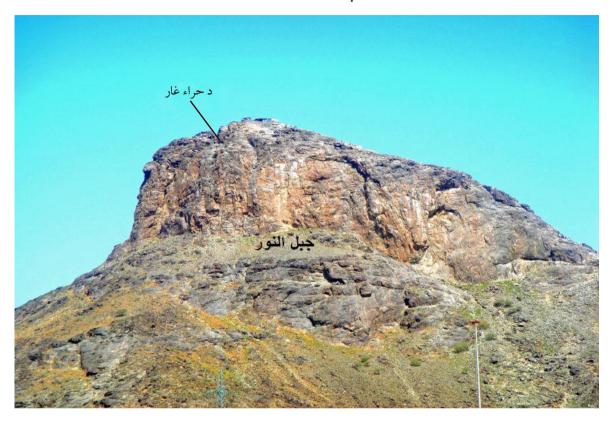
د حراء غار قبلې ته مخامخ

د حرا غار (جبل النور)

کله چې د نبي کريم عَلِي عمر خلويښتو کلونو ته نږدې شو، نو گوښه والی او خلوت يې اختيار کړ، اوبه او خواړه به يې له ځان سره واخيستل او د حراء د غار په لور چې په (جبل النور) کې موقعيت لري؛ روان شو. که چېرې تاسې له مکې مکرمې څخه د سهيل په لور د يوه ساعت په واټن لار ووهئ؛ نو هلته به تاسې يو غر ووبنئ دا غر همغه د جبل النور غر دی چې د حراء غار پکې شتون لري او نبي کريم علي به د روژې (رمضان) مياشت په دغه غار کې تيروله، خپل وخت به يې په عبادت، د کايناتو په ننداره او د هغه قدرت په سوچ او فکر کې تېراوه چې د کايناتو تر شا وجود لري، هغه شرکي عقايد چې د ده قوم پرې اخته و، ده ته د منلو وړنه وو او د روښنايي هغه لار چې د ده هغه شرکي عقايد و نو له و رضا پرې حاصليدای شوه له ده څخه ورکه وه، نو له دې امله به هر وخت پريشانه و.

دغه خلوت اوعزلت د دې لپاره و؛ ترڅو دي ﷺ د هغه لوي مسئووليت او امانت لپاره چې د ده په انتظار کې و، تيار شي.

جبرائيل عليه السلام له وحي سره

کله چې د پیغمبر علیه عمر پوره څلویښت کاله شو؛ نو د نبوت وړانگو یې په ځلیدو پیل وکړ، داسې چې د مکې هر یوه کاڼي به ورته سلامونه کول، هر خوب به یې چې لیده حقیقت به یې د روڼ سهار په څېر څرگندیده په همدې توگه شپږ میاشتې تیرې شوی.

د رمضان مياشت په داسې وخت کې را ورسيده چې پيغمبر ياله د دريم کال په رمضان کې د حراء په غار کې گوښه ناست و، الله تعالى وغوښتل تر څو د ځمکې خلک له خپل رحمت څخه برخمن کړي؛ نو محمد ياله يې په نبوت عزتمن کړ او جبرائيل (عليه السلام) يې د قرآن کريم له څو آيتونو سره د ده حضور ته ورولېږه.

وحي څه وخت نازله شوه؟

د دوشنبې په ورځ د رمضان المبارک يوويشتمه چې د (٦١٠) ميلادي کال د آگست له لسمې نيټې سره سمون خوري، کله چې پيغمبر عياله د څلويښت کلنۍ په عمر کې و؛ وحې پرې نازله شوه.

عائشه صديقه (رضي الله عنها) پدې هكله داسې روايت كوي: د رسول الله عياله د وحې پيل له نيكو او ښو خوبونو څخه شوى و، د حرا په غاركې به يې له خلكو گوښه ژوند كاوه، پرته له دې چې كورته ولاړ شي، څو مسلسلې شپې به په عبادت مشغول و او د هغو شپو لپاره به يې توښه ورسره وړله، بيا به خديجې ته راستون شو او همغومره نوره توښه به يې له ځان سره واخيستله.

د حرا په غارکې و چې وحې پرې نازله شوه. ملائکه ورته راغله او ورته يې وويل: «ولوله»، ده وويل: «زه لوستل نشم کولای»، رسول الله على وويل: «بيا ملائکې زه تهنگ ونيولم او زور يې کړم، بيا يې پريښودم»، بيا يې وويل: «ولوله»، ما وويل: «زه لوستونکی نه يم»، بيا يې دويم ځلې ونيولم او ډېر زيات يې زور کړم او ډېر په تکليف شوم، بيا يې پريښودم او ويې ويل: ولوله! ما وويل: «زه لوستونکی نه يم»، دريم ځلې ونيولم او را ټينگ يې کړم او بيا يې پريښودم او راته يې وويل:

﴿ ٱقْرَأْ بِٱسْمِهِ رَبِّكِ ٱلَّذِى خَلَقَ ۞ خَلَقَ ٱلْإِنسَىٰنَ مِنْ عَلَقٍ ۞ ٱقْرَأْ وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَءُ ۞ ٱلَّذِى عَلَمَ بِٱلْقَلَمِ ۞ عَلَمَ ٱلْإِنسَىٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمُ ۞ ﴾ (')

ژباړه: ولوله (ای پیغمبره)! د خپل رب په نوم چې هغه پیداکړل، پیدا یې کړ انسان د کلکې شوې وینې له ټوټې څخه، ولوله او ستا رب ډېر مهربان دی چې هغه د قلم په مرسته علم وښوده، انسان ته یې د هغه څه علم ورکړ چې هغه پرې نه پوهېده.

پيغمبر عَيْكَ دحراله غاره راستون شو ، زړه يې درزيده او خديجې رضي الله غاره راستون شو ، زړه يې درزيده او خديجې رضي الله عنه ونغاړه » ، هغه يې په څادر کې و نغاړه تر څو يې وېره ورکه شوه ، خديجې رضي الله عنها

⁽١) العلق: ١ - ٥.

ته يې وويل: «په ما څه شوي دي؟» خديجه (رضى الله عنها) يې له هغې پيښې څخه چې په ده تيره شوې وه، خبره کړه. خديجې (رضى الله عنها) وويل: «هيڅکله داسې نده، په الله قسم دى چې پاک الله به تا نه رسوا کوي ځکه چې ته خپلوي پالې، د بيوزلانو مرسته کوې، پريوتي خلک تر منزله رسوې، د ميلمه عزت او پالنه کوې او د حق په لاره کې د ستونزو د لرې کولو لپاره ملا تړې».

خديجې (رضى الله عنها) ورته وويل: «اې د تره زويه! د خپل وراره خبرې دې واوره»، ورقه ورته وويل: «اې وراره! څه شوي دي»؟ پيغمبر على هغه ته ټوله كيسه بيان كړه. «ورقه وويل دا هماغه ملائكه ده چې الله تعالى موسى (عليه السلام) ته هم را ليږلې وه، اې كاشكې زه ځوان او غښتلى واى (تر څو ستا مرسته مې كړې واى) او كاشكې چې زه هغه وخت ژوندى واى كله چې تا خپل قوم له كور او وطنه وباسي». كاشكې چې زه هغه وخت ژوندى واى كله چې تا خپل قوم له كور او وطنه وباسي». پيغمبر على وويل: «هو! هر چا پيغمبر على وويل: «آيا هغوى به ما له مكې څخه وباسي» ؟ ده وويل: «هو! هر چا چې ستا په څير پيغام راوړى دى، دښمني ورسره شوې ده، نو كه زه چېرته هغه وخت ژوندى وم؛ په ټول توان او طاقت سره به ستا ملاتړ وكړم». له دې پيښي وروسته ورقه ډېر ژر وفات شو او وحي هم بنده شوه.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

- ١. مكي دور په دوو پړاوونو ويشل كيږي، نومونه يې واخلئ.
- ٢. ولې نبي كريم الله له پيغمبرۍ مخكې د حرا غار ته تشريف وړلو؟
- ٣. كله چې پيغمبر عَلِي ورقه بن نوفل د وحې له نازليدو خبركړ؛ د هغه عكس العمل څه و ؟

کورنۍ دنده

د لوست مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او هم ورته مناسب عنوان غوره کړئ.

يو دېرشم لوست

د وحي د نزول ادامه

د وحې ډولونه

د وحې ډولونه او مرتبې په لاندې ډول دي:

۱ - رښتيني خوبونه: دا خوبونه د پيغمبر ﷺ لپاره د وحې پيل و.

۲ - هغه څه چې ملايکې د ده په ذهن او زړه کې تلقينول، پرته له دې چې ملايکه وويني.

۳ - کله به ملایکه د یوه سړي په څیره کې نبي کریم الله ترڅو هغه څه چې ورته وایي، ښه پرې پوه شي، په دغسی حالت کې به صحابه وو هم جبرائیل الیک لیده.

ع - پرښته به د زنگ د کړنگار په څير ورته راتله او د دې ډول وحې زغمل به ورته سخت

تمامیدل، حتی په سخته یخنۍ کې به د ده په مبارکې ټنډې د خولو څاڅکي معلومیدل، او که په دغه حالت کې پر سپرلۍ سپور و نوسپرلۍ به پر ځمکه گونډې لگولې.

٥- پيغمبر اکرم عَلِيَّهُ به کله ملائکه په خپل اصلي شکل کې ليدله او د الله کاله کې ليدله او د الله کاله خوا راليږل شوى فرمان به يې ورته سپارلو. دا ډول وحې دوه ځله پېښه شوې ده چې د (النجم) په سورت کې يې بيان راغلى دى.

٦ - آسمان ته د تللو پر و خت هم الله على پر هغه على وحي نازله كړه، لكه د معراج په شپه چې په پيغمبر على وحي نازله شوه.

۷ - د الله تعالى كلام به د پرښتې له واسطې پرته نبي كريم عَلَيْه ته وحې كيده، لكه څنگه چې الله تعالى د موسى التَكِيْنَ الله تعالى د موسى بن عمران (عليه السلام) سره خبرې كړې وې چې دغه وحې د موسى التَكِيْنَ لپاره د قرآن په نص او د پيغمبر عَيَّنِيْهُ لپاره د اسراء او معراج په حديث كې ثابته ده.

. جبرائيل عليه السلام دويم ځلې وحې راوړي

وحې څو ورځې ځنډ شوه، نبي کريم اله د وحې د نازليدو په انتظار کې و چې الله تعالى دويم ځلې په وحې مشرف کړ، پيغمبر اله غرمايي: يوه مياشت د حرا په غار کې معتکف شوم، کله چې زما اعتکاف پاى ته ورسيد؛ د حرا له غاره راکوز شوم، يو آواز مې واوريد، نو ښي، کيڼ، مخې او شاته مې وکتل، څه مې ونه ليدل، کله چې مې پورته خواته وکتل؛ همغه ملايکه مې وليده چې د حراء په غار کې ماته راغلې وه،

پر هغه کرسۍ چې د آسمان او ځمکې تر منځ يې شتون درلود؛ ناسته وه، نو ډېر زيات وويريدم او د هغې د ليدو له ويرې پر ځمکه پريوتم.

خديجې ته راغلم او ومې ويل: ما و نغاړه! ما و نغاړه! هغې زه و نغاړلم، بيا دا آيتو نه نازل شول:
﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلْمُدَّيِّرُ ۞ وَرُ نَكَ فَكَيِرُ ۞ وَيُيَابِكَ فَطَهِرُ ۞ وَالرُّجْزَ فَاهُجُرُ ۞ ﴿ الله وَيَابَكَ فَطَهِرُ ۞ وَالرُّجْزَ فَاهُجُرُ ۞ ﴾ ﴿ الله و الله على الله و خبر داري وركړه او د خپل رب لويي اعلان كړه او خپلې جامي پاكې وساته او له چټلې څخه په څنگ اوسه. د دې څخه وروسته پيغمبر عَيُّ شل كاله د ارامي خوب اوراحت پر ځان او پر خپله كورنۍ بند كړ او د الله على رسالت د تبليغ دروند پيټي يې په غاړه واخيست، د ظلم، تيري او له جهالت سره د كلكې مبارزې دروند باريې په اوږو كيښود، نو ځكه يې د شلو كلونو څخه زياته موده په مختلفو برخو كې هلې ځلې او كوښښونه كول او په دې لاره كې يې بې ساري زحمتونه وگالل.

زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

کله يې چې آسماني آواز تر غوږو شو او د دعوت په رسولو مامور شو؛ نو د دنيا هيڅ

ډول خنډونو او ستونزو ونشواي کړاي د ده د لوړې موخې د لارې خنډ واقع شي.

١. د وحبي ډولونه په لنډه توگه بيان کړئ.

۲. جبرائيل امين د دويم ځل لپاره د څرنگه وحي سره راغي؟

د لوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

⁽١) المدثر: ١ – ٥.

دوه دېرشم لوست

مالت مناب

خديجه الله خوک ده؟ څرنگه يې د پيغمبر آيا ها ملاتر وکړ؟ له پيغمبر آيا هم د هغې نکاح د دعوت په نشراوخپرولو کې څه اغيزه درلوده؟

خديجه الله څوک ده؟

خديجه بنت خويلد بن اسد ده چې د پيغمبر اكرم الله سره په دريم نيكه كې شريكيږي. هغه واشك د (طاهرې) په نامه هم ياديدله، له عام الفيل څخه پنځلس كاله د مخه زيږيدلى وه. په ټولو ښځو كې د حسب او نسب له مخې كامله او د ښو اخلاقو څښتنه وه، پيغمبر الله فرمايي: (د جنت په ښځو كې تر ټولو غوره خديجه بنت خويلد، فاطمه بنت محمد، مريم بنت عمران او آسيه بنت مزاحم د فرعون ښځه ده).

خديجه الله المرنۍ ښځه ده چې په نبي کريم الله يې ايمان راوړي دي.

خديجه و نبي كريم عَيْكَ لُومُرنى آسِځه وه چې كونډه وه او د رسول الله عَيْكَ لُومُرنى الله عَيْكَ لُهُ الله عَلَيْكُمُ الله عَلَيْكُمُ الله عَلَيْكُمُ الله و بيغمبر اكرم عَيْكُمُ (٢٥) كلن و چې له خديجې و اده وكړ. دوى وروسته له واده (٢٥) كاله گډ ژوند درلود.

خديجه د رسول اكرم يَنْكُ ملاتړې

کله به چې د پيغمبر آيالي په وړاندې ستونزې راتللې؛ ام المؤمنين خديجه الله به د هغه تر څنگ ولاړه وه، د هغه آيالي کړاوونه به يې کمول، هغه ته به يې ارزښتناکې مشورې ورکولې، په خپله پانگه يې له هغه سره همدردي کوله او په خبرو سره يې هغه ته تسلي ورکوله.

د پيغمبر عليه ماشومان

د پيغمبر عَيِّكُم ټول ماشومان له خديجې هِ څخه وو، يوازې ابراهيم له ماريې څخه و، هغه ماشومان چې له خديجې هِ څخه وو عبارت دي له: قاسم، عبدالله او څلور لورگانې يې هره يوه زينب، رقيه، ام کلثوم او فاطمه ده.

قاسم او عبدالله به وركتوبكي وفات شوي دي.

د خديجي شيخ مړينه

له بنديز او محاصرې څخه ډېر وخت نه و تېر شوى چې خديجې هيئ د پاک الله د لوري اجل بلونكي ته لبيك وويل او له هجرت څخه درې كاله دمخه وفات شوه، نبي كريم يَالِيَّهُ يې قبر ته ښكته نبي كريم يَالِيَّهُ يې قبر ته ښكته

شو او په خپلو مبارکو لاسونو يې په قبر کې کېښوده. خديجه المخه د روژې په لسمه د (٦٥) کلونو په عمر له فاني دنيا سترگې پټې کړې.

دا کال په " عام الحزن " یعنې د غم په کال ونومول شو، ځکه په دې کال کې نبي کريم الله وه مهم شخصيتونه له لاسه ورکړل چې خديجه او ابو طالب وو. ځکه چې دا دوه شخصيتونه د هميش لپاره د پيغمبر الله ملاتړي وو، له پيغمبر الله سره يې بې کچې مينه درلوده او پر هغه زيات مهربانه وو. د دوی په مرگ پيغمبر الله يوازې پاتې شو او په کورنۍ کې يې بل مرستندوی او ملاتړی نه درلود. پيغمبر الله د خديجې الله په زړه کې د وفات څخه وروسته واده وکړ، مگر د خديجې الله مينه د پيغمبر اله په زړه کې د ژوند تر اخرنيو شيبو پورې ځای نيولای و او تل به يې د هغې يادونه کوله.

فعالیت فعالیت

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

امهات المؤمنين

(امهات المؤمنين) هغه كنيه ده چې قرآن كريم د نبي كريم عَلَيْ ميرمنې په هغې عزتمنې كړي دي، الله عَلَيْ فرمايې: { وازواجه أمهاتهم } [الاحزاب: ٦].

د دې کنيې له اطلاق څخه موخه د نبي کريم ﷺ له رحلت وروسته، د دغو بيبيانو سره د نکاح د حرمت اعلان و . دا کُنيه د هغې وياړمنې امتيازي نښې په څير وه چې دوی ته د احترام، درناوي او د دعوت په لار کې د نه ستړې کېدونکو هلو ځلو لپاره ورکړل شوه.

ارزونه م کیکیکی

١. خديجه هيسنف خوك وه؟

۲. هغه لاملونه چې له پيغمبر آلگي سره د خديجې شخ د واده د ترغيب باعث شوی؛ څه و؟ بيان يې کړئ.

٣. خديجې لَيْسَفُ به نبي كريم عَلَيْكُ سره همدردي كوله، هغه ته به يې تسلي وركوله، دا موضوع شرحه كړئ.

که امهات المؤمنین څخه مراد څه دی؟ او دا ځانگړتیا چې الله تعالى هغوى ته ورپه برخه کړه، څه مطلب افاده کوي؟

د لوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

دري دېرشم لوست

پټه بلنه رسرِّي دعوت

پيغمبر عَيْكُ د رسالت په رسولو، د توحيد او د يو الله عَلَيْ د عبادت په لور د خلكو په رابللو مامور شو، نو رسول الله عَيْكُ د خپل رسالت تبليغ څرنگه او له كومه ځايه پيل كړ؟ د خلكو غبرگون د دې نوې بلنې په وړاندې څرنگه و؟

د پټې بلنې پيل: د مدثر سورت د څو آيتونو له نازليدو وروسته نبي کريم عَلَيْكُ خپل دعوت او بلنه د يو الله په لوري پيل کړه.

ولې د دعوت پيل په پټه وشو؟

رسول الله عَيْكَ به داسې قوم كې ژوند كاوه چې پرته له بت پرستۍ يې بل كوم دين نه درلود، د دوى دليل د بتانو په عبادت كې دا و چې د دوى پلرونو د بتانو عبادت كاوه. د ستونزو او شخړو په حل كې يې پرته له تورې بله لاره نه پيژندله. له دې سره، سره يې په عربي جزيره كې ديني زعامت او مشري درلوده.

په داسې شرايطو كې د حكمت غوښتنه دا وه چې بلنه بايد په پټه مخكې لاړه شي، څو د مكې خلك په يو ځلي او ناڅاپي توگه له يو پاروونكي كار سره مخامخ نشي، نو لدې امله به پيغمبر عَيْاللَّهُ خلك په پټه او سري توگه اسلام ته رابلل.

 زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

بلنه له كوم حًايه شروع شوه؟

رسول الله عَلِيْكُهُ به لومړى هغه چاته دعوت وړاندې كولو چې له ده سره ډېر نژدې او د كورنۍ غړي او دوستان به يې وو. رسول الله عَلِيُكُهُ هغه كسان اسلام ته رابلل چې په نيكو صفاتو پيژندل شوي وو، لكه: د حق طرفداران، د خير او اصلاح خاوندان، ريښتيني او داسې نور.

داسي خلكو به ضرور د پيغمبر عَيْكُم بلنه منله او د پيغمبر عَيْكُم په خبرو به يې باور كاوه،

دوى اسلام او د اسلام پيغمبر ته پوره اخلاص درلود او د ژوند تر آخري سلگۍ پورې له بې سارې قربانۍ او سرښندنې سره د اسلام په خدمت کې وو.

دوی د اسلام په تاریخ کې د اسلام په لومړیو مخکښانو (السابقون الاولون) وپیژندل شول. د دې ډلې په سر کې د پیغمبر عملی بی بی ام المؤمنین حضرت خدیجه بنت خویلد، ابو بکر صدیق، علی بن ابی طالب او زید بن حارثه رضی الدیم، وو. دا ډله د دعوت په لومړنۍ ورځ په اسلام مشرفه شوه. حضرت ابو بکر صدیق د دعوت په کار کې فعاله ونله واخیسته او د خپل قوم په منځ کې یې دعوت پیل کړ، خپل ډېر نږدې او د باور وړ کسان یې اسلام ته را وبلل، لکه: عثمان بن عفان، زبیر بن عوام، عبدالرحمن بن عوف، سعد بن ابی وقاص او طلحه بن عبید الله رضی الدیم، د ابو بکر صدیق په بلنه په اسلام مشرف شول چې دوی هم د اسلام له لومړنیو مخکښانو څخه شمېرل کیږي. له هغه وروسته ابو عبیده، عامر بن جراح، ابو سلمه بن عبدالاسد، ام المؤمنین ام سلمه، ارقم بن ابی ارقم، عبیده، عامر بن جراح، ابو سلمه بن عبدالاسد، ام المؤمنین ام سلمه، ارقم بن ابی ارقم، مسعود، مسعود بن ربیعه، بلال بن رباح حبشی، صهیب بن سنان رومی، عمار بن یاسر مسعود، مسعود بن ربیعه، بلال بن رباح حبشی، صهیب بن سنان رومی، عمار بن یاسر و د هغه پلار یاسر، مور یې سمیه او عامر بن فهیره «ضی الدیم». له یادو شوو ښځو څخه پرته د اسلام په مخکښو ښځو کې ام ایمن، ام الفضل لبابه بنت حارث او اسماء بنت ابی د اسلام په مخکښو بنځو کې ام ایمن، ام الفضل لبابه بنت حارث او اسماء بنت ابی بکر صدیق «ضی اله عینه» وی.

فعالیت فعالیت

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

ارزونه محکمی

١- رسول الله عَيْظَة پټ دعوت خرنگه پيل کړ او څومره موده يې دوام وکړ؟
 ٢- داسلام له لومړنيو او مخکښو له جملې څخه د پنځو کسانو نومونه واخلئ.

د لوست عمده مطالب په خپل تعبير سره وليکئ او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

څلور دېرشم لوست

دار الارقم (د رهبرۍ مرکز)

د پټې بلنې مركز: د ارقم (رضى الله عنه) كور د پټې بلنې مركز و چې مسلمانان به هلته را ټوليدل. هره نوې وحې به يې له پيغمبر على څخه اوريدله، رسول الله على به هغوى ته د قرآن كريم تلاوت كاوه او د الله على صفات به يې ورته بيانول. احكام، اخلاق او د اسلام د مقدس دين آداب يې هغوى ته ښودل. د هغوى پوښتنې به يې ځوابولې او د خپل نظر لاندې يې د اسلامي لار ښوونو سره سم تربيه كول.

په دار الارقم كې به اصحابو د اسلام د اساسي ارزښتونو، لكه: توحيد، تقوى، صبر، زغم، تېرېدنې، تحمل، ثبات، ورورگلوۍ، صدق، وفاء، امانت، ايثار، يو له بل سره مرستې او يووالي په اړه درسونه زده كول.

 زده کوونکي دې پورتني مطالب په ډله ييز توگه د سوال او ځواب په طريقې سره تکرار کړي.

ولي د ارقم کور؟

د مشرتابه د مرکز لپاره د ارقم د کور په غوره کولو کې گڼ لاملونه وو چې ځینې یې دا دي: ۱. د ارقم د مسلمانیدو په هکله خلکو معلومات نه درلود. له دې امله د هیچا په خیال کې دا خبره نه تیریده چې محمد الله د خپلو یارانو سره د ارقم په کورکې غونډې جوړوي.

۲ . ارقم بن ابي الارقم د مخزوم له قبيلې څخه و او هغه داسې قبيله وه چې د بني هاشمو
 په وړاندې يې د جگړې او سيالۍ بيرغ پورته کړی و.

۳. ارقم بن ابي الارقم يو شپاړس کلن ځوان و چې په اسلام مشرف شو او د عربو عادت دا و چې دوی به عموما خپلې غونډې د مشرانو په کورونوکې کولې، له همدې کبله هيڅکله

دا تصور او گمان نه کیده چې محمد علیه به داسې غونډې د یو ځوان په کور کې و کړي. پټې بلنې څو کاله دوام وکړ؟

درې کاله په همدې توگه تير شول، دعوت په پټه چليده او دعوت په افرادو پورې منحصر و، د دې مودې په اوږدو کې يوه مؤمنه ډله منځ ته راغله چې يو بل ته يې د ورورۍ لاسونه وركړل، يو د بل ملاتړ او هلې ځلې يې كولې چې د اسلام پيغام خلكو ته ورسوي. پيغمبر عَلِي خپل دعوت د خلكو په منځ كنې په ښكاره ډول اعلان نه كړ، خو په قريشو كې

مشهور شوي و او د اسلام پاک نوم د مکې مکرمې په گوډ گوډ کې خپور شوي و. خلکو هر ځاي د دې دعوت په هکله خبرې کولنې، ځينو خلکو، لکه: ابوجهل او ابو لهب په يو شمير مؤمنانو ظلم كاوه، خو سره له دې هم مشركانو دې كار ته ډېره پاملرنه نه كوله، ځكه چې پيغمبر ﷺ لا تردې دمه د اسلام دعوت نه و ښکاره کړي، تر څو وحې نازله شوه او نبي كريم عليه يه باطلوعقيدو سره دمقابلې او د بتانو په ړنگولو مكلف كړ.

١. ارقم بن ابي ارقم څوک و؟

٢. اصحابو په دار الارقم كې څه زده كول؟

٣. ولي دارالارقم د غوندو لپاره مركز وټاكل شو؟

د لوست مهم ټکي په خپل تعبير سره وليکئ او يو مناسب عنوان ورته وټاکئ.

پنځه دېرشم لوست

ایمان او ثبات

عنِ سفيان بن عبد الله الله قالَ: قُلْتُ: يَا رَسُول الله! قُلْ لِي فِي الإِسْلامِ قَولاً لاَ أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَداً غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ آمَنْتُ بِاللهِ، ثُمَّ استَقِمْ». [رواه مسلم] دراوي پيژندنه

د کلمو معنا

١- لا أَسْأَلُ: پوښتنه ونه کرم.

٢- قَولاً: خبره

٣- قُلُّ: ووايه

٤- ثُمَّ استَقِمْ: بيا په همدغه مستقيمه لاره ټينگ اوسه.

د حدیث شریف معنا

له حضرت سفيان بن عبدالله شخخه روايت دى چې پيغمبر الله ته مې عرض وكړ: اى د الله پيغمبره! د اسلام په باره كې راته يوه داسې خبره وكړه چې په دې اړه له تا څخه وروسته له بل چا څخه د پوښتنې ضرورت پاتې نشي. نو يې وفرمايل: ووايه په الله ايمان لرم او بيا پرې ټينگ اوسه.

د حدیث شریف حکمت

مؤمن د ايمان له بركته هېڅكله نه پرېشانه كېږي، ځكه چې دى پر هغه پروردگار ايمان او عقيده لري چې د ټولو كايناتو مالك او متصرف دى، هر څه د هغه په لاس كې دي، مؤمن په دې هم پوهېږي چې يوازې ماديات د انسان ټول مشكلات نشي حل كولاى او د ده اړتياوې نه پوره كوي، په همدې اساس د خپل پروردگار په بنده كۍ او اطاعت كلك ولاړ وي.

په نتیجه کې هغه مؤمن چې د ایمان په غوښتنو ثابت ولاړ وي؛ د ده د ذهن او فکر څخه هر ډول تشویشونه او غمونه لرې کوي. صبر، حوصله او زغم ورپه برخه کوي، ځکه چې د بریالیتوب راز یوازې په استقامت کې نغښتی دی.

فعالیت فعالیت

• زده کونکي دې په ټولنيز، اقتصادي او امنيتي اړخونو کې په الله تعالى د ايمان مثبتې اغيزې له غير اسلامي ټولنو سره په مقايسه کولو بيان کړي.

له استقامت څخه هدف: له استقامت څخه هدف بې له کمي او زياتي څخه د اسلام پر سمې لارې تلل، په پوره ډول د الله ﷺ له ټولو اوامرو څخه پيروي کول او له نواهيو څخه يې ځان ساتل دي.

د استقامت گټه: استقامت له مسلمان سره د الله تعالى په بنده كۍ كې كومك كوي، د شيطاني وسوسو او نفسي خواهشاتو په مقابل كې يې سر لوړى كوي، د هغه د سعيې او كوښښ د ضايع كېدلو مخه نيسي، د دنيا او آخرت د نېكمرغۍ لامل گرځي.

د حديث شريف گتي

۱. په الله تعالى باندې د ايمان ارزښت: په الله تعالى ايمان درلودل دومره مهم او ارزښتناک کار دى چې پيغمبر يولځ د سوال په ځواب کې لوى عنوان وټاکه.

۲. د استفامت لزوم: انسان د خپل برياليتوب لپاره دوو ارزښتناكو قوي قوو ته اړتيا لري چې يوه يې باطني او بله يې خارجي ده، باطني قوه يې په الله تعالى باندې كامل ايمان دى او خارجى قوه يې په ايمان باندې استقامت دى.

دى او خارجي قوه يې په ايمان باندې استقامت دى. خده معلومېږي چې هر مسلمان بايد د دين ۲۰ دين زده کړه: د دغه صحابي له پوښتنې څخه معلومېږي چې هر مسلمان بايد د دين د زده کړې لپاره د علم او پوهې له خاوندانو څخه پوښتنې وکړي.

ارزونه و کیکیات

١- له ثبات او استقامت څخه مراد څه دی؟

۲- د استقامتگټې څه دي؟

٣- لاندې كلمې معناكړئ.

أ- قُلْ آمَنْتُ بِاللهِ:........ ب- ثُمَّ استَقِمْ:.....

کورنۍ دنده

د ايمان د اهميت او پر هغه د استقامت د حتميوالي په باره کې يوه مقاله وليکئ.

شپږ دېرشم لوست

ه يتيم يالنه

عن سَهْلِ بْنَ سَعْدِ ﴿ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ﴿ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيم كَهَاتَيْنِ فِي الْجُنَّةِ وَقَرَنَ بَيْنَ أُصْبُعَيْهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ ﴾. [رواه ابو داود] دراوي پېژندنه

نوم يې سهل د پلار نوم يې سعد الساعدي دی، د جاهليت په زمانه کې يې نوم حزن (غم) و، پيغمبر يَالِكُه په سهل (ايماني) باندې ونوماوه په ډېرو غزاگانو کې يې گلړون کړی و او د هجرت په (۸۸) کال د (۹۶) کلونو په عمر وفات شوی دی.

د کلمو معنا

١- كَافِلَ: پالونكى.

۱- الْيَتِيم: هغه ماشوم چې پلار يا مور او پلار دواړه يې مړه وي.

٣- كَهَاتَيْنِ: م لكه دغه دوه (گوتې).

٤- قَرَنَ بَيْنَ أُصْبُعَيْهِ: دواړه گوتې يې سره يو ځاى کړې.

د حدیث شریف معنا:

حضرت سهل هنسف له پيغمبر عَيْلِهُم څخه روايت كوي چې ويې فرمايل: زه او د يتيم پالونكى به په جنت كې يو د بل تر څنگ داسې نېږدې يو لكه د يو لاس دا دوه گوتې. راوي وايي چې خپله منځنۍ او د شهادت گوته يې سره نيږدې كړې.

• زده کونکي دې يتيم ته د نه پاملرنې زيانونه په ډله ييز ډول بيان کړي.

د حدیث شریف حکمت

په هره ټولنه کې لکه څرنگه چې پانگوال او سرمايه دار ژوند کوي، فقيران، بې وزله او بې کسه يتيمان هم ژوند کوي. د اسلام مقدس دين موږ دې ته هڅوي چې د هغوي

سرپرستي وکړو او دوی پرې نږدو چې په دغه حالت کې د يوازې والي احساس وکړي، که چېرې د دوی اړتياوې او ضرورتونه پوره نه کړل شي؛ نو تجربې دا ثابته کړې ده چې دغسې خلک لوی شي، زړونه يې سخت وي، کينه او خطرناک فکرونه لري او بيا د اسلام دښمنان ورڅخه د خپلو سترو اهدافو ته د رسېدلو لپاره کار اخلي او په ورانکارۍ پيل کوي، د راحت فضا خړه پړه او ژوندون په يو تريخ حقيقت بدلوي، نو په همدې اساس د شتمنو او بډايو خلکو دا وظيفه ده چې د دوی تعليم او سالم تربيت په خپله غاړه واخلي او خپله ديني وجيبه ترسره کړي او هم د لوی اجر او ثواب خاوندان شي.

• څنگه کولای شو له یتیمانو سره مرسته وکړو؟ په دې اړه خپل نظریات په ډله ییز ډول څرگند کرئ.

د حديث شريف گټې:

۱- د يتيم د پالونکي مفام: پيغمبر عَلِيَّهُ د يتيم پالونکي ته دا زېري ورکړي دي چې هغه به د قيامت په ورځ د پيغمبر عَلِيَّهُ ترڅنگ ولاړ وي.

۲- په ښوونه کې له تعليمي وسايلو څخه استفاده: د دې لپاره چې مطلب د مخاطب په ذهن کې ښه ځای ونيسي پيغمبر سُلِيَّ د خپلو مبارکو گوتو له اشارو څخه کار واخيست.

ارزونه و کیکیسی

۱- يتيم چا ته ويل كېږي او د هغه پالنه د چا په غاړه ده؟

٢- ديتيم د پالونكي مقام څه دى؟ واضح يې كړئ.

۳- د پورتني حديث شريفگټې ذکر کړئ.

په دې اړوند چې يتيم دې له كومه حيثه د پاملرنې وړ وگرځي يوه لنډه مقاله وليكئ.

اووه دېرشم لوست

مرسته او کومک

عَنْ عَبِدِ اللهِ بِنِ عُمرَ (رضي الله عنهما) أَنَّ رسولَ اللهِ (صلى الله عليه وسلم) قال: «اَلله لِمُ أُخُو المُسْلِم، لا يَظْلِمُهُ، ولا يُسْلِمُهُ، و مَنْ كَانَ فيْ حَاجَةِ أَخِيْهِ، كَانَ اللهُ فِيْ حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِم كُرْبَةً، فَرَّجَ اللهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَومِ اللهُ فَيْ حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِم كُرْبَةً، فَرَّجَ اللهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَومِ القِيامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِماً سَتَرَهُ الله يؤم القِيامَةِ». [رواه البخاري].

دراوي پيژندنه

نوم يې عبدالله، د پلار نوم يې عمر او په قوم قريشي دى، په مکه مکرمه کې په اسلام مشرف او بيا يې مدينې منورې ته هجرت وکړ. په صحابه کرامو کې د فقهاوو له جملې څخه و، له نبي کريم عيلي څخه يې زيات شمير احاديث روايت کړي دي او د هجرت په (۳۷) کال وفات شوى دى.

د کلمو معنا

١- كُرْبَةً: كراو اوستونزه.

٢- فَرَّجَ: ليرې يې كړي.

۳- سَتُر: عيب يې پټکړ.

د حدیث شریف معنا

له عبدالله بن عمر هيئنه څخه روايت دی چې پيغمبر الله وفرمايل: مسلمان د مسلمان و مسلمان و ولورور دی، نه تيری ورباندې کوي او نه يې تيري کوونکو ته سپاري. هر څوک چې د خپل ورور اړتيا پوره کړي. هر څوک چې د يو مسلمان خپل ورور اړتيا پوره کړي. هر څوک چې د يو مسلمان

مشکل حل کړي، الله تعالى به يې د قيامت په ورځ مشکلات اسانه کړي. هر چا چې پر يو مسلمان پرده واچوله، الله تعالى به يې د قيامت په ورځ پرده وساتي.

 په پورتني حديث شريف کې، د مرستې او کومک ښې اغېزې په ډله ييز ډول بيان کړئ.

د حدیث شریف حکمت

الله تعالى دوه وروڼه يا خويندې اويا د يوې كورنۍ غړي فطرتا داسې پيداكړي دي چې ځانگړې مينه او محبت يې تر منځ وي او د تل لپاره د يو بل د سعادت او هوساينې په فكر كې وي، كه اړتيا ورپيښه شي او يا له كومې ستونزې سره مخامخ شي د حل لپاره يې د خپل توان مطابق هلې ځلې كوي، هېڅكله هم پر يو بل تيرى نه كوي او نه يو بل غليم ته سپاري، نو ځكه پيغمبر يو په دې حديث شريف كې ټول مسلمانان د يوې كورنۍ د غړو او په خپلو كې د خويندو او وروڼو په څير بللي دي او له داسې اعمالو څخه چې دغه اړيكې پرې كوي او له منځه يې وړي، منع كړي دي، لكه: ظلم، تېرى او داسې نور.

د يوې ديني دندې په توگه يې د يو بل د غم خوړلو، د ستونزو د حل کولو او د نورو له عيبونو څخه سترگو پټولو ته خپل پيروان را دعوت کړي دي.

 زده کونکي دې پـه خپل گروپ کې د دې لوسـت حديث شـريف په صحيحو الفاظو سره ووايي.

د حدیث شریف گټي:

- ۱- مسلمانان په خپلو کې خويندې او وروڼه دي. بايد چې د يوې کورنۍ د غړو په څير سره ژوند وکړي.
 - ٢- مسلمان پر مسلمان ظلم نه كوي او ظلم كول په هيچا هم روا نه دي.
 - ٣- مسلمان خپل مسلمان ورور دښمن ته نه سپاري.
 - ٤- مسلمان د خپل مسلمان ورور د اړتياوو د پوره کولو په فکرکې وي.
- ٥- يو مسلمان د بل مسلمان عيب پټوي. بې عيبه انسان نشته ريښتيني مسلمان د خلکو ښه صفتونه بيانوي او بدۍ يې پټوي.
- ٦- د دې ټولو کارونو په بدله کې الله تعالى له خپل بنده سره همدغه شان مرسته او کومک کوي.

ارزونه م کیکیات

- ۱- يو مسلمان د بل مسلمان په باره کې بايد څرنگه احساس ولري؟
 - ۲- د څه لپاره د نورو په عيبونو پرده اچوو؟
 - ٣- د لاندې کلمو معنا څه ده؟

 الف - لا يَظْلِمُهُ:
 ب ـ ولا يُسْلِمُهُ:
 ج ـ فَرَّجَ د ـ كُرْ بَةً:
 ه _ سَتَرَ مُسْلِماً:
 و _ سَنَرَهُ اللهُ:

څرنگه کولای شو د خپلو ټولگيوالو او گاونډيانو سره مرسته وکړو؟ تر دې عنوان لاندې يوه لنډه مقاله وليکئ.

د مسلمان پیژندنه

عن عبدِالله بنِ عَمرو (رضى الله عنه). عن النبي (صلى الله عليه و سلم) قال: «اَلمُسلِمُ مَن سَلِمَ المُسلِمُونَ مِن لِسَانِه وَيَدِهِ والمُهاجِرُ مَن هَجَرَ مَا نَهَى اللهُ عنه الرواه البخاري].

د راوي پيژندنه

اته دبرشم لوست

دغه راوي په اووه ديرشم لوست كي پېژندل شوى دى.

د کلمو معنا

١. مِن لِسَانِه: دهغه له ژبي.

٢. وَيَدِهِ: دهغه له لاسه.

٣. المهاجرُ: پريښودونكي.

٤. مَن هَجَرَ: چا چې پرې اېښي وي.

٥. مَا نَهَى اللهُ: هغه څه چې الله تعالى منع كړي دي.

د حدیث شریف معنا

له حضرت عبدالله هم څخه روايت دى چې پيغمبر الله وفرمايل: مسلمان هغه څوک دى چې نور مسلمانان يې د ژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي او مهاجر هغه څوک دى چې له گناهونو څخه ځان ساتي.

زده كونكي دې په ډله ييزه توگه د ژبې او لاس د ضررونو په هكله خپل معلومات وړاندې كړي.

د حدیث شریف حکمت

انسان ته له دوو لوريو ضرر رسيدلای شي، يو جسمي او فزيکي او بل معنوي او روحي. بناءً په دې حديث شريف کې مسلمانان نورو ته د ژبې او لاس له هر ډول ضرر رسولو څخه منع شوي دي، تر څو مسلمانان يو بل ته د متقابل احترام په فضا کې د عزت ژوند وکړي او له هر ډول تيري، بهتان، تمسخر او ازار څخه خوندي وي.

د حديث شريف گټي:

۱- د ژبې سپېڅلتيا: مسلمان په غور او سوچ سره خبرې کوي او له بدو الفاظو او کنځلو څخه ځان ساتي.

۲ - د مسلمان له لاسه هېچا ته ضرر نه رسېږي.

۳- د گناه له مجلسونو څخه لرې والي: مسلمان بايد د گناهونو له مجلسونو څخه خپل ځان لرې وساتي او په پاک چاپيريال کې ژوند وکړي.

۱- پدې حديث شريف کې له مهاجر څخه څوک مراد دی؟ ۲- ولې يوازې د لاس او ژبې په ساتنه ټينگار شوي دي؟

پورتني حديث شريف له معنا سره په خپلو کتابچو کې وليکئ.

نهه دېرشم لوست

ه اسلام پنځه بناوي

عَنِ ابنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما)، قَالَ: قال رَسُول اللهِ (صلى الله عليه وسلم): بُنِيَ الإسْلامُ عَلَى خُسِ: شَهَادَةِ أَنْ لاَ إِلهَ إلاَّ اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً رِّسُولُ اللهِ، وَإِنَّا مُحَمَّداً رِّسُولُ اللهِ، وَإِيَّا اللهَ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَصَوْم رَمَضَانَ، وَحَجِّ البَيْتِ. [رواه البخاري].

د راوي پيژندنه

دا راوي په اوه دېرشم لوست کې معرفي شوي دي.

د کلمو معنا

١_ بُنيَ: بنا شوى دى.

٢_ خمس: پنځه.

٣_ إِقَامً الصَّلاَةِ: دلمانحه اداء كول.

٤- إِيتَاءِ الزَّكَاةِ: زكات وركول.

د حدیث شریف معنا

حضرت عبدالله بن عمر هِ فَيَنْ وايي: چې پيغمبر عَيْكُ وفرمايل: اسلام پر پنځو ستنو ولاړ دى:

۱_ په دې گواهي وركول چې پرته له الله ﷺ څخه بل معبود نشته (هيڅوك د عبادت او بندگۍ وړ نه دى.

٢_ د لمانځه اداء كول.

٣_ د زکات ورکول.

٤_ د حج د فريضي اداء كول

٥ _ د رمضان د مباركې مياشتې روژه نيول.

د حدیث شریف حکمت

اسلام د سلم (صلح) او سلامتۍ له مادې څخه اخیستل شوی او الله تعالٰی ته د غاړې اېښودلو په معنا دی چې بنده به د الله تعالی ټول امرونه مني او له نواهیو څخه به یې ځان ژغوري. په دې حدیث شریف کې د اسلام مقدس دین له داسې تعمیر سره تشبیه شوی دی چې په پنځو محکمو ستنو ولاړ دی.

دغه پنځه ستنې دا دي:

د شهادت د کلمې لوستل: د اسلام بنسټ د الله تعالٰی په یووالي ایمان لرل دي چې یواځې همدغه ذات د کایناتو پیدا کوونکی او د عبادت او بندگۍ وړ دی او حضرت محمد علیا یې بنده او پیغمبر دی او د هغه پېغامونه یې انسانانو ته رسولي او د ژوند کولو او بندگۍ لارې یې ورته ښودلې دي.

لمونځ: له کلمې وروسته د اسلام مهم رکن لمونځ دی چې د ورځې پنځه وخته پر هر نارینه او ښځه فرض دی. لمونځ مؤمن ته قوت ورکوي، لکه څنگه چې په قرآن عظیم الشان کې ویل شوي دي: (وَاسْتَعِینُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَقِ ژباره: ((اې مؤمنانو! په صبر او لمانځه سره مرسته وغواړئ)) (۱) د الله تعالٰی د یاد تر ټولو ستره وسیله لمونځ دی په دې باره کې قرآن عظیم الشان فرمایي: (وَأَقِم الصَّلاَةَ لِذِكْرِي) (۲) ژباړه: ((زما د یاد لپاره لمونځ وکړه)). لمونځ د مؤمن ژوند منظموي، له فحشا او منکراتو څخه یې منع کوي او زړه ته ډاډ ورکوي.

لمونځ يو ټولنيز عبادت دي خلكو ته د الله تعالٰي د احكامو په وړاندې د ټولو انسانانو د برابرۍ پېغام وركوي.

زكات: زكات بله هغه ستنه ده چې اسلام ورباندې ولاړ او د پاكۍ او ودې په معنا دى. زكات يواځې مالي مرسته نه ده، بلكې د لمانځه، روژې او حج په څېر يو عبادت دى. د زكات په وركولو مؤمن د خپل رب امر پر ځاى كوي او په پاى كې يې د ثواب

⁽۱) د البقره سورت، ۱۵۳ آیت.

⁽٢) طه سورت، ١٤ آيت.

مستحق گرځي او همدغه ثواب دی چې د انسان اخروي ژوند جوړوي او که په ښه طريقه ورکړل شي د ټولنې د ټولو افرادو د ژوند سطحه لوړوي.

روژه: روژه هم د اسلام د بنا په حيث انسانان له گناه څخه ژغوري، انسان ته د صبر، شکر او نظم درس ورکوي، د فقيرانو له حال څخه يې خبروي او د جسم د آرامۍ لامل گرځي.

حج: ډېر فردي او ټولنيز حکمتونه لري، د حج په کولو سره د انسان گناه بښل کېږي او زړه يې پاکېږي، انسان عبادت او بندگۍ ته هڅوي، ايمان قوي کوي، د اسلام تېر برم را يادوي او د اسلام په لار کې د رسول الله عليه او يارانو سرښندنې او قهرمانۍ يې را ژوندۍ کوي.

حج په میلیونونو انسانان بې له دې چې د رنگ، ژبې، قومیت، دولت، فرهنگ، مقام او منصب توپیریې په نظر کې ونیول شي؛ د یو گډ هدف او موخې لپاره په یو ځای را ټولوي او دا څرگندوي چې په مسلمانانو کې د ورور گلوۍ او برابرۍ اړیکې څومره کلکې او غښتلې دي، نو دغه دین یواځینی دین دی چې ټول خلک په یوه محور راټولوي او د دنیا او آخرت د نېکبختۍ په لوریې بیایي.

د حديث شريف گټي:

١_ اسلام پر پنځو بناوو ولاړ دي.

٢_ لمونځ فرض دى.

٣_ روژه فرض ده.

٤_ زكات په بدايه او شتمنو مسلمانانو څوك چې د نصاب خاوندان وي؛ فرض دى.

٥_ حج فرض دى.

• زده کوونکي دې په ډله ييز ډول د اسلام د ارکانو په باره کې سره خبرې وکړي.

١_ اسلام څو بناوې لري؟

۲_ د لمانځه د اهميت او ارزښت په باره کې مو څه زده دي؟

٣_ د حج ځينې حکمتونه ذکر کړئ.

د دې لوست حديث شريف حفظ کړئ او له معنا سره يې وليکئ.

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةً بْن عَمْرو (رَضَى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَح فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ». [رواه البخاري].

د راوي پېژندنه

نوم يې عقبه، کڼيه يې ابو مسعود او په کوفه کې زېږېدلي دي. د هجرت په (٤٠) کال د حضٰرٰت عليﷺ د خلافت په دور کې وفات شوي دي.

هغه څه چې خلکو له مخکينيو څخه زده کړي دي.

هغه څه چې د ټولو انبياوو (عليهم السلام)

شريعتونو ورباندې اتفاق كړى دى.

کله دې چې حيا نه لرله.

د کلمو معنا

١- مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ:

٢- مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ الْأُولَى:

٣- إِذًا لَمْ تَسْتَح:

٤- فَاصْنَعْ:

د حدیث شریف معنا

له ابو مسعود الله خخه روايت دى، چې پيغمبر عَلِكُم وفرمايل: د تېرو شوو پيغمبرانو له ويناوو څخه چې خلکو زده کړې، يوه دا خبره مهمه ده چې کله دې حياء نه لرله، نو څه چې دې خوښ وي؛ کوه يې.

فعاليت

 آيا په زده کړه او ښوونه کې حيا کول ښه دي؟
 د حديث شريف حکمت: حيا د هغه انساني کيفيت نوم دی چې سړی له هرې غير مناسبي خبرې او ناوړه کار څخه کرکجن کوي، انسان بايد د هر چا څخه زيات له الله تعالى څخه حياء ولري. كوم شي چې ټولنه فاسدوي، اخلاقي فساد دي او حيا داسې يو نېک صفت دی چې اُنسان له ِ ټولو بديو او ناوړو کارونو څخه منع کوي، ځکه خُو اسلام حيا د ايمان ارزښتناکه څانگه بللې ده او سپارښتنه يې کړې ده چې مسلمانان دې دغه خوى په ځان كې پيداكړي، خپله ټولنه دې له بربنډتوب او بې حيايي څخه چې د ډول ډول ناروغيو لامل کېږي؛ وساتي او د خلکو د تشويش مخنيوي دې وکړي.

د حيا ثمره

دِ حيا پايلې هميشه گټورې وي، لکه څنگه چې پيغمبر ﷺ فرمايلي دي «اَلحَياهُ لَايَاتِي إلابِخَير » حيا يواځي خير او ښېگڼه زېږوي. په بل حديث شريف كې فرمايي: ((حيا او ايمان تل ملگري وي. كله چې يو له دوى دواړو څخه نه وي؛ بل به يې هم نه وي)).

فعاليت

زده کوونکي دې د حیا په باره کې سره خبرې وکړي.

- د حديث شريف ګټې: ۱- حيا د ټولو پيغمبرانو له لارښوونو څخه ده.
- ٢- د حيا اهميت: حيا انسان له فحشا، منكراتو او خپل سريو څخه منع كوي.
 - ٣- حيا انسان ته قدر ارزښت او عزت ور يه برخه كوي.

- ١- حيا تعريف كړئ.
- ۲- د حيا حكمت بيان كرئ.
- ٣- انسان تر ټولو زيات بايد له چا څخه حيا ولري؟

د حيا د ارزښت او گټو په هکله يوه لنډه مقاله وليکئ.

عَنْ أُم سَلَمَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: (نَهَى رَسُولُ الله عَيْكُمْ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُفْتِرٍ). [رواه ابو داود]

د راوي پېژندنه

نوم يې حضرت ام سلمة هد د بنو مغيره قبيلې ته منسوبه ده. له لومړنيو مسلمانانو څخه ده، ام سلمة د هغو مهاجرينو له جملې څخه ده چې حبشې او مدينې ته يې هجرت کړى دى. هغه د خپل ميړه ابو سلمة له وفات څخه وروسته د هجرت په څلورم کال د شوال په مياشت کې د پيغمبر آيا په نکاح کې راغله او د امهات المؤمنين په صف کې داخله شوه له (۳۰۰) څخه زيات احاديث يې له پيغمبر آيا څخه روايت کړي دي او بالاخره د هجرت په ديارلسم کال د (۸٤) کالو په عمر وفات شوه.

د کلمو معنا

١- مُسْكِر: نېشه كوونكى، د عقل له منځه وړونكى.

٢- مُفْتِرٍ: سستوونكي.

د حدیث شریف معنا

حضرت ام سلمه هو روايت کړی چې پيغمبر عَلِيْكُ د هر هغه څه له استعمال څخه منع کړې ده چې نېشه راولي او عقل خرابوي او يا عقل كمزورى كوي.

د حدیث شریف حکمت

د اسلام له مهمو هدفونو څخه يو هم د عقل، ځان او مال ساتنه او د الله تعالٰى له نعمتونو څه د گټې اخيستلو د ښو لارو ښودنه ده، الله تعالٰى انسان ته د عقل په واسطه له حېواناتو څخه غوره والى ورکړى دى، څرنگه چې انسان د خپل عقل په وسيله ښه له بدو او گټه له زيان څخه توپير کولاى شي او د خپل عقل په پراختيا کولاى شي، د ترقۍ او پرمختگ لارې هوارې کړي.

لدې كبله د اسلام مقدس دين، د عقل د ساتنې لپاره ټول نېشه يي توكي چې په لومړي سر كې يې شراب ځاى لري، حرام كړي دي، ځكه چې د دغو توكو استعمال د مختلفو جرمونو، لكه: ځان وژنه، غلا، تېري، بد امنۍ د صحت خرابوالي او داسې نورو لامل گرځي.

د حدیث شریف گټی:

۱- ټول مستي راوستونکي او سستوونکي، لکه شراب او د نېشه يي توکو مختلف ډولونه حرام دي.

٢- نېشه كوونكي توكي كه لږوي او كه ډېروي؛ حرام دي.

٣- له نېشه يي توكو څخه هر ډول گټه اخيستل حرام دي.

٤- د اسلام مقدس دين، انسان د ځان او عقل د ساتنې مسؤول گڼي.

ارزونه و کیکیات

۱- په اسلام کې د نېشه يي توکو حکم څه دی؟

۲- د شرابو او نېشه يي توکو زيانونه بيان کړئ.

۳- د درس مفهوم په لنډ ډول بيان کرئ.

کورنۍ دنده

د نېشه يي توکو د زيانونو په اړه يوه مقاله وليکئ.

دوه څلوېښتم لوست

ه جماعت لمونخ

۱. د جماعت د لمانځه حکم

د جماعت لمونځ مؤكد سنت دى.

٢. څوک د امامت حق لري؟

په امامت کې د لومړيتوب حق په ترتيب سره لاندې کسان لري:

۱- لومړی د امامت حقدار هغه څوک دی چې عالم وي، يعنې په شرعي مسايلو او خاصتاً د لمانځه په احکامو پوهېږي.

۲ - که چېرې داسې څوک نه وي بيا هغه څوک دي چې د قرآن کريم قاري او يا چې قرآن کريم قاري او يا چې قرآن ښه تلاوت وکړاي شي.

۳- که عالم او قاري هم پيدا نه شي بيا به متقي او پرهېزگار سړى مخکې کېږي.

٤- او که په تقوی کې ټول سره يوشان وي بيا به هغه څوک مخکې کېږي چې په عمر
 کې تر نورو مشر وي.

۳- د اقتداء احکام

۱. د فرض کوونکي لمونځ په فرض کوونکي پسې په داسې حالت کې روا دی چې دواړه يو فرض له غاړې څخه ساقطوي، يعنې دواړه د ماسپښين فرض کوي، خو که يو د مازديگر او بل د ماسپښين لمونځ کوي، بيا يو بل پسې نيت کول صحيح نه دی.

۲. تيمم کوونکي د اودس کوونکي امام کېدي شي.

۳. پښې وينځونکي د مسحې کوونکي مقتدي کېدي شي.

٤. په ناست پسې ولاړ دريدې شي.

٥. څوک چې رکوع او سجده کوي په اشاره کوونکي پسې يې اقتداء صحيح نه ده.

٦. د نفل كوونكي اقتداء په فرض كوونكي پسې صحيح ده.

- ٧. د غير معذور لمونځ په معذور پسې روا نه دي.
- ۸. په جامه پټ سړی د لوځ سړي مقتدي کېدای نه شي.
 - ٩ . قارى دې په امي پسې اقتدا نه كوي.

۴. په جماعت سره د فرض لمونځ موندل

کله چې يو چا پر سنتو، فرضو يا قضايي لمونځ ځانته پيل وکړ، بيا جماعت ودريد، خپل لمونځ دې په ولاړه باندې په سلام گرځولو پرېږدي او په جماعت کې دې شريک شي.

٥. په يو جومات کې د جماعت د تکرار حکم

د کلي په جومات کې په يو آذان او اقامت د جماعت تکرار مکروه دی. مخصوصا چې دغه کار د يوې ډلې له خوا هميشه تکرار شي، ځکه دا د تفرقې لامل گرځي. د کلي جومات: هغه مسجد دي چې امام او مقتديان يې معلوم وي.

۲. په لاندې ځايونو کې د جماعت تکرارول روا دي

۱. د لارې په جومات کې.

۲. په هغه جومات کې چې ټاکلی امام او مؤذن ونه لري او هر وخت بېل بېل خلک
 راځی او لمونځ پکې کوي.

ارزونه ارزونه

ا- د جماعت لمونځ څه حکم لري او په امامت کې د لومړيتوب حق په ترتيب سره بيان کړئ.

ب- د اقتداء ځينې احکام په لنډ ډول بيان کړئ.

ج-په کومو ځايونو کې د جماعت تکرارول روا دي؟

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د جمعي لمونځ

- ۱ د جُمعې د لمانځه حکم
- د ځمعې لمونځ فرض عين دي.
- ۲ د جُمعې لمانځه د وجوب شرطونه
- د جمعې د لمانځه د وجوب شرطونه دا دي:
- ۱. نارينتوب: په ښځو باندې د جُمعې لمونځ فرض نه دی.
- ۲. مقيم توب: په مسافر باندې د جُمعې لمونځ فرض نه دي.
- ۳. امنیت: په هغه چا باندې چې امنیت یې تر گواښ لاندې وي، د جُمعې لمونځ فرض نه دی.
 - ٤. د سترگو روغوالي: په ځاي ناست ړوند باندې د جُمعې لمونځ فرض نه دي.
 - ۳ د جمعي د لمانځه د صحت شرطونه
- ١. د جُمعي لمونځ په ښار يا په هر هغه ځاى كې چې امير او قاضي ولري صحيح دى.
- ٢. د جُمعي لمانځه امام بايد خپله د سيمې واکمن وي او يا خو د هغه استازي وي.
- ٣. د جُمعې لمونځ به د ماسپښين په وخت کې اداء کېږي، نو له ماسپښين څخه مخکې او وروسته د جمعې لمونځ نه صحيح کېږي.
 - جومات ته به هر څوک ننوتلای شي او هېڅوک به ترې نه منع کېږي.
- ٥. په جماعت به ادا کېږي او پرته له جماعت څخه يوازې نه کېږي او د جماعت کمه اندازه درې تنه دي او د دوی لپاره خطبې ته حاضريدل شرط نه دي. ځينې وايي که درې تنه د امام په شمول حاضر شي د جُمعې لمونځ ورسره کېږي.
 - ٦. خُطبه له عربي څخه پرته په بله ژبه هم جواز لري.
 - ٧. بايد خطبه د لمانځه څخه مخکې ووايي.

فعالیت فعالیت

یو زده کوونکی دې، عملاً د جُمعې لمونځ د خپلو ملگرو په وړاندې په لنډه توگه تمثیل کړي.

د اخترونو لمونځونه

د اخترونو د لمانځه حکم

په ټولو هغو خلکو چې د جُمعې لمونځ پرې فرض دی، د اختر لمونځ ورباندې واجب دي.

د اخترونو د لمانځه د وجوب شرطونه

د اخترونو د لمانځه د وجوب شرطونه، کټ مټ د جُمعې د لمانځه د وجوب شرطونه دي.

د اخترونو د لمانځه د صحت شرطونه

د اخترونو د لمانځه د صحت شرطونه، کټ مټ د جُمعې د لمانځه د صحت شرطونه دي، خو د جُمعې په خلاف د اخترونو په لمانځه کې خطبه له لمانځه څخه وروسته سنت ده.

۴. د اخترونو د لمانځه لپاره سنتونه

- ١. په اخترونو كې غسل سنت دى د ټولو مسلمانانو لپاره كه لمانځه ته ځي او يا نه ځي.
 - ٢. خوشبويي لگول، غوره او پاکې جامې اغوستل،
 - ٣. له چا سره د مباركۍ په وختكې ځان خوشحاله ښودل،
- ٤. د اخترونو په ورځ زيات خيرات او صدقه کول، همدا راز د سرسايې ورکول پر چاچې واجب وي.
 - ٥. د لارې بدلول، يعنې تگ په يوه لار او راتگ په بله لار،
 - ٦. د اخترونو له لمانځه څخه مخکې او وروسته نفل نه کول.

۵. د اخترونو د لمانځه ادا کولو کیفیت

۱. امام او مقتدي به په شريکه د اختر د لمانځه نيت په ژبه باندې په داسې حال کې
 کوي چې امام به د امامت او مقتدي به د اقتداء لفظ ورسره زياتوي.

- ٢. امام او مقتدي دواړه به ثناء (سبحانك اللهم...) په پټه وايي.
- ٣. له ثناء څخه وروسته به امام او مقتدي درې تکبيره په داسې حال کې وايي چې لاسونه به تر غوږو پورې پورته کوي او ترمنځ به يې لږ چوپ پاتې کېږي.
- ٤. بيا به امام (اعوذ بالله او بسم الله) په پټه او وريسې فاتحه د سورت په ملتيا په جهر وايي.
 - ٥. بيا به ركوع ته د ښكته كيدو تكبير وايي او ركوع به كوي.
- ٦. له قومې او سجدو څخه وروسته به دوهم رکعت ته د پورته کیدو لپاره تکبیر وایي.
 - ٧. كله چي دوهم ركعت ته پورته شو (بسم الله الرحمن الرحيم) به په پته وايي.
 - ٨. له (بسم الله) څخه وروسته به فاتحه له سورت سره يوځاي وايي.
- ٩. له سورت څخه وروسته او له رکوع څخه وړاندې به بيا درې تکبيره په داسې حال
 کې وايي چې لاسونه به غوږونو ته پورته کوي.
 - · . بيا به وروسته په څلورم تكبير ركوع ته ښكته كېږي. ركوع او سجده به كوي.
 - ١١. له تشهد، درود او دعاء څخه وروسته به سلام اړوي.
- ۱۲. له سلام څخه وروسته به امام پورته کېږي او دوه خطبې به وايي، که چېرې کوچنی اختر وي په لومړۍ خطبه کې به د سرسایې او که لوی اختر وي د قربانۍ او د تشریق د تکبیراتو احکام بیانوي.
- ۱۳. د دواړو خطبو ترمنځ به لږ ساعت کښېني او بيا به دويمې خطبې ته پورته کېږي.
 - ۲ د تشریق تکبیرونه
 - اَللَّهُ اَكْبَرُ اَللَّهُ اَكْبَرُ لَا إِلَّهُ إِلاللَّهُ و اَللَّهُ اَكْبَرُ اَللَّهُ اَكْبَرُ و لِلهِ الْحَمْدُ.
 - ۷. د تشريق د تکبيرونو حکم
 - د تشريق تكبيرونه په هر بالغ مسلمان واجب دي.
 - ۸. د تشریق د تکبیرونو وخت
- د عرفې د سهار له لمانځه څخه وروسته پيل او د تشريق د ورځو په اخري مازديگر پاي ته رسېږي (د اختر په څلورمه ورځ د مازديگر له لمانځه وروسته د تکبيرونو په

ويلو سره پاي مومي).

• له شاگردانو څخه دې يو کس د اختر لمونځ په عملي بڼه تمثيل کړي.

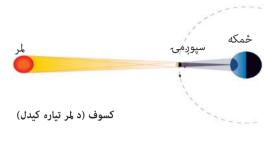
- ١- لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايئ:
- أ- د تشريق ورځې څو دي په لنډ ډول يې بيان کړئ؟
- ب- د جمعي او اخترونو لمونځونه څه حکم لري؟
- ج- د جمعي د لمانځه د صحت او و جوب شرطونه څو او کوم دي؟
- د- د اختر د لمانځه له پاره د لمونځ کوونکي سنتونه په لنډ ډول بيان کړئ؟
 - ٢- لاندې صحيحو جملو ته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږدئ:
 - أ- د تشريق تكبيرونه په هر بالغ او نابالغ مسلمان واجب دي. ()
- ب- د اختر د لمانځه د صحت شرطونه کټ مټ د جمعې د لمانځه د صحت شرطونه دی. ()
- ج- د تشريق تكبيرونه د عرفې د سهار له لمانځه څخه وروسته پيل او د ذى الحجې په ديارلسم پاى مومي. ()

کورنۍ دنده

• د اختر د لمانځه د اداء کولو طريقه په ترتيب سره په خپلو کتابچو کې وليکئ.

ه کسوف، خسوف او استسقا لمونځونه

د كسوف لمونځ

۱. د کسوف معنا

(كسوف) د لمر توروالي او يا يې د روښنايۍ كموالي ته وايي.

کله چې سپوږمۍ د ځمکې او لمر ترمنځ واقع شي او د لمر د وړانگو مخه ونيسي، نو کسوف (يا د لمر تياره کيدل) منځ ته راځي.

د کسوف د لمانځه حکم

د كسوف لمونځ مؤكد سنت دى.

د کسوف د لمانځه کیفیت

د كسوف لمونځ دوه ركعته دى، په داسې شكل به كېږي لكه څنگه چې نور لمونځونه كېږي. خطبه، اذان او اقامت نه لري. امام به پكې په پټه قرائت لولي او د هغه چا په امامت به ادا كېږي چې كوم د جُمعې امامت كوي، خو كه چېرې څوك امامت ته حاضر نه شو؛ بيا به هر سړى په خپل كور كې ځانته دوه يا څلور ركعته لمونځ كوي.

د خسوف لمونځ

د خسوف معنا: د سپوږمۍ د سترگې توروالي او يا يې د روښنايۍ کموالي ته خسوف وايي. کله چې ځمکه د سپوږمۍ او لمر ترمنځ راشي او د ځمکې سيورى د سپوږمۍ پر مخ ولويږي او د لمر د هغو وړانگو چې په سپوږمۍ به لويدلې ممانعت وشي نو خسوف (يا د سپوږمۍ تياره کيدل) منځ ته راځي.

د خسوف د لمانځه کيفيت

د خسوف لمونځ د تل لپاره کور کې کېږي. همدا راز لمونځونه د زلزلو او د ساري ناروغيو څخه د خلاصون په موخه هم کېږي.

٢. د استسقا لمونځ

استسقاء باران غوښتلو ته وايي. په استسقاء کې دوه رکعته لمونځ کېږي، بيا امام خطبه وايي او دعا کوي.

• مسایل:

- ۱. د استسقاء په لمانځه کې لازمه ده چې الله تعالى ته د خشوع، عذر او زاريو اظهار وشي او حتى څاروي هم له ځان سره صحرا ته يوړل شى.
- ۲. د ماشومانو او سپین بیرو ویستل د استسقاء د لمانځه لپاره هم په کار دي، ځکه چې د الله کال رحمت په داسې ضعیفو رانازلېږي.
 - ٣. د استسقاء په لمانځه کې به امام ډېر استغفار وايي.

فعالیت فعالیت

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

ارزونه و کیکی

- ۱- لاندې پوښتنو ته ځواب وواياست:
- أ- خسوف او كسوف څه معنا لري؟ تعريف يې كړئ.
- ب- د خسوف لمونځ په کوم ځای کې کېږي؟ او پرته له خسوفه دا لمونځ په نورو کومو ځایونو کې کېږي روښانه یې کړئ؟
 - ج- استسقاء خه معنا لري لغوي او اصطلاحي تعريف يې وكړئ؟
 - د- د استسقاء د لمانځه حکم وواياست.
 - ٢- لاندې صحيحو جملوته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږدئ:
 - أ- دكسوف او استسقاء لمونځونه مؤكد سنت دي. ()
 - ب-د کسوف د لمانځه امام به د جمعې امام وي.()

کورنۍ دنده می کوی

د پورتنيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه وليکئ.

د جنازې تعريف

کله چې مړی ښخولو ته برابر شي او د لمانځه او دفن لپاره وړل کېږي؛ نو دې ته جنازه وايي.

د ځنکدن د وخت آداب او سنتونه

د ځنکدن په حالت کې لاندې شيان سنت دي:

۱_ د ځنکدن په وختکې د شهادت کلمه ويل.

 Y_- د ناروغ د څو تنوخپلوانو اويا دوستانو حاضريدل د ناروغ د ځنکدن په وخت کې مستحب دي، په دې خاطر چې که څه وصيت کوي، نو هغوی دې واوري او د شهادت کلمه ورته ورياده او تلقين کړي (البته ناروغ باندې بايد امر ونه شي چې کلمه ووايه ځکه چې ناروغ په ځان نه پوهيږي اوکيدای شي منفي عکس العمل وښيي) Y_- کله چې روح له بدن څخه جدا شي، نو بيا لازمه ده چې د مړي بدن په داسي توگه لکه چې ويده وي، په ښکلي هيئت سره برابر شي، سترگې يې پټې، زنه يي راټوله، پښې او دواړه لاسونه يې اوار کړل شي او که کوم څادر وي؛ نو هغه دې پرې واچول شي.

۳. د میت حقوق

هغه معلوم قرضونه چې پر ميت باندې دي، د هغو خلاصول او يا يې پر غاړه اخيستل،

١_ غسل وركول،

۲_ د جنازې لمونځ ورباندې اداء کول،

٣ په هديره کې ښخول.

د حقيقي شهيد احكام

۱ ـ خَپلې جامې يې کفن دي او بل نوي کفن ورته نه ورکول کېږي.

٢ ـ هر هغه شي به ترې لرې كوي چې له كفن څخه زيات وي، لكه: چپن، ساعت او داسې نور...

٣_ غسل ورته نه وركول كېږي.

۴_ د جنازې لمونځ به ورباندې کوي.

د متوفي ماشوم حق

١ ـ د نوم ايښودل.

٢_ غسل وركول.

٣ـ د جنازې لمونځ ورباندې كول.

۴_ په هديره کې خښول.

د میت د تکفین او تجهیز مصارف

د ميت د تجهيز، تكفين او ښخولو مصارف به د ميت له خپل مال څخه وركول كېږي. كه چېرې كوم ميت خپل مال ونه لري بيا به يې هغه خپلوان مصارف گالي چې په كومو باندې يې نفقه واجبه ده او يا د ده نه ميراث وړي. خو كه څوك داسې خپلوان هم ونه لري بيا به له بيت المال څخه دا مصارف وركول كېږي.البته لازمه ده له هغو اضافي او ملاماتوونكو مصارفو څخه چې يواځې د تظاهر، ريا او د سيالۍ لپاره كېږي ډډه وشي، ځكه ډېر كله داسې كېږي چې د متوفى د كورنۍ د دوه چنده اذيت او تكليف لامل گرځى. (١)

 زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

ارزونه و کیکیاسی

لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايئ:

- ١. جنازه څه ته وايي؟
- ۲. د ځنکدن آداب او سنتونه کوم دي؟
- ٣. د ميت حقونه كوم دي؟ په لنلا ډول يې بيان كړئ.
 - ٤. د حقيقي شهيد احكام په لنډ ډول وليكئ.
- ٥. د ميت د تجهيز او تكفين مصارف له كوم ځاى څخه وركول كېږي؟

د پورتنيو سوالونو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

⁽١) پورتني معلومات اضافي دي او په امتحان کي شامل نه دي.

ه ميت لمبول او ورباندي د جنازي لمونځ كول

لومړی: د مړي د لمبولو طريقه:

 په يو مناسب او مستورځای کې به جامې ترې نه وکاږي او عورت به يې پټ کړي.

۲. د مړي حرمت دې وساتل شي او د عورت ځايونه دې په داسې شکل پريمنځل شي چې غسل ورکوونکی دې په خپلو لاسونو کې څه ونيسي تر څو لاسونه يې د مړي پر بدن ونه لگيږي او نه وليدل شي.

٣. اودس دې ورکړل شي، خو خوله او پوزه دې ورته نه پرېمينځي، بلکې خوله او پوزه به يې په يوه لمده ټوټه مسح کړي.

٤. بيا دې سر ورته پريمنځي.

٥. بيا دې په ټول بدن باندې اوبه ورواچوي، که صابون پرې ووهل شي بهتره ده.

٦. بيا دې ښي اړخ ورته پريمنځي او بيا دې چپ اړخ ورته پريمنځي ترڅو چې ټول بدن يې ومينځل شي.

څوک د ميت د لمبولو لپاره مناسب او غوره دي؟

دا بهتره ده چې ميت د ده نږدې خپلوان کوم چې په لمبولو پوهېږي ولمبوي، خو که داسې نه وي، نو بيا دې داسې پرهيزگاره سړى ورته غسل ورکړي چې په لمبولو پوهېږي.

البته مره ښځه به ښځه لمبوي، خو ښځه کولای شي خپل ميره ومينځي.

۲ـ میت ته کفن ورکول

* د كفن وركولو حكم: مړي ته كفن وركول فرض كفايي دي.

* د کفن ډولونه:

کفن په درې ډوله دي:مسنونه کفن، کفايي او د ضرورت کفن.

مسنونه کفن: په لاندې ډول دی:

قميص: له ورميږ څخه ترقدمونو پورې دمړي ټول ځان ورباندې پټېږي.

ازار: د مړي سر او ټول بدن پټوي د قميص له پاسه وراغوستل کېږي.

لفافه: دا هم له سر څخه تر قدمونو پورې ده، خو له ازار څخه يې اندازه زياته ده او له سر او پښو سره ترل کېږي.

البته د ښځې په کفن کې دوه ټوتې نورې هم اضافه کېږي: (خمار او خرقه)

خمار: ټکري د سر او د مخ لپاره

خرقه: يوه ټوټه د صدر (سينې) نه تر زنگونونو پورې

خمار او خرقه له لفافي نه مخكي وراغوستل كېږي.

کفن الکفایة: عبارت له ازار او لفافې څخه دی او قمیص پکې نشته، خو ښځې لپاره به یو څادر (ټیکری) زیاتېږي.

كفن الضرورة: هغه ټوټه چې د كفن د كفايت له اندازې څخه كمه وي او ميت د ضرورت لپاره پكې تكفين شي. (۱)

په مړي باندې د جنازې لمونځ

۱ د جنازې د لمانځه حکم: دجنازې لمونځ، لکه: د مړي تجهيز، تکفين اوخښول په مسلمانانو باندې فرض کفايي دي.

٢ ـ د جنازې د لمانځه اركان: د جنازې لمونځ دوه ركنه لري:

١. څلور تکبيره،

٢. ودريدل.

- نیت یعنی قصد او اراده د جنازې د لمانځه لپاره شرط دی.
- له څلورم تکبير څخه وروسته دواړو لوروته سلام گرځول واجب دي.

⁽۱) د دې درس پورتنۍ برخه اضافي معلومات دي او په امتحان کي شامل نه دي

د جنازې د لمانځه سنتونه

١- له لومري تكبير نه وروسته د حمد او ثنا ويل: (سُبحَانَكَ الَّلهُمَّ وَ بِحَمدِكَ وَ تَبَارَكُ اسمُكُ وَ تَعَالَى جَدُّكَ وَ جَلَّ ثَنَائُكَ وَ لَا إِلَهُ غَيرُكَ).

٢ ـ له دويم تكبير نه وروسته د درود ويل: (اَلَّلهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آَلِ مُحُمَّدٍ كَمَا صَلَّيتَ وَ سَلَّمتَ وَ بَارَكتَ وَ رَحِمتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَ عَلَى آَلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِدٌ).

٣- له دريم تكبير څخه وروسته، مړي ته دعاكول او هغه ته مغفرت غوښتل، په هر عبارت چي وي، خو بهتره دا ده چي په مأثوره الفاظو باندې دعا وشي، لكه:

- د بالغ مري لپاره نارينه وي او كه ښځينه: (اَلَّلهُمَّ اغفِر لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَخَائِبِنَا وَ صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ ذَكَرِنَا وَ أُنثَانَا، اَلَّلهَمَّ مَن احييَ ته مِنَّا فَاَحيِيهِ عَلى الاسلام و مَن تَوَفَّيَتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الاِيمَانِ).
- او كه مرى ماشوم وي؛ نو دا دعا به لولي: (اَلَّلهُمَّ اجعَلهُ لَنَا فَرَطاً وَ اجعَلهُ لَنَا أَجَلَهُ لَنَا أَجَلَهُ لَنَا شَافِعاً وَ مُشَفَعاً).
- او كه مرى ماشومه وي؛ نو دا دعا به لولي: (اَلَّلهُمَّ اجعَلهَا لَنَا فَرَطاً وَ اجعَلهَا لَنَا فَرَطاً وَ اجعَلهَا لَنَا أَجراً وَ دُرُخراً وَ اجعَلهَا لَنَا شَافِعةً وَ مُشَفَعةً).

د جنازې د لمانځه ادا کولو طريقه

پس له دې چې جنازه د لمانځه لپاره کیښودل شوه، امام د مړي د سینې په مقابل کې درېږي او د صفونو له ترتیبولو او د میت له تعیینولو (چې ماشوم دی او که لوی) وروسته لومړی تکبیر وایي.

له لومړي تکبير سره د جنازې لمونځ کوونکي لاسونه تر غوږو پورته کوي، تکبير وايي او بيا (سُبحَانکَ اَلَّهُمَّ...) وايي.

بيا امام دويم تكبير وايي او ورپسې (اللَّهُمَّ صَلِّ...) وايي.

بيا دريم تكبير وايي او ورپسې دعاكوي، څنگه چې مخكې په تفصيل سره بيان شوې، لكه: (اَلَّهُمَّ اغفِر لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا...)

له دعا څخه وروسته به څلورم تكبير وايي او ورپسې به سم د لاس ښي او كيڼ لورته سلام اړوي.

• يو زده کوونکي دې د خپلو ټولگيوالو په وړاندې عملاً د لويانو د جنازې لمونځ په جهر سره تمثيل کړي.

بل زده کوونکی دې د ماشوم د جنازې لمونځ په جهر سره تمثیل کړي. او بل زده کوونکی دې د ماشومې د جنازې لمونځ په جهر سره تمثیل کړي.

لاندې پوښتنو ته ځوابونه وواياست:

١. د جنازې د لمانځه دعاکانې ووايئ.

۲. كفن په څو ډوله دى؟

٣. د نارينه او ښځينه کفن څه توپير لري؟

زده کوونکي دې د جنازې لمونځ په يادو زده کړي او د جنازې کيفيت دې په خپلو کتابچو کې وليکي.

د زکات تعریف

زكات په لغت كې: پاكوالي، زياتوالي او بركت ته وايي.

په اصطلاح کې: مستحقینو ته د هغه مال د ټاکلې برخې ورکول دي چې نصاب ته رسیدلی وي.

د زکات حکم

زکات د اسلام له ارکانو څخه یو رکن دی او ورکول یې په هغه چا فرض دی چې د ورکولو شرطونه په کې وي.

د زکات د فرضیت دلایل

زكات په قرآن كريم، احاديثو او اجماع باندې ثابت دى:

١. قرآن كريم: (وَأُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) ١

ژباړه: تاسې لمونځونه قايم کړئ او زکات ورکړئ.

۲. حدیث: رسول اکرم عُرِین فرمایي: اسلام پنځه بناوې لري لومړۍ بنا یې د شهادت کلمه، دویمه بنا یې لمونځ، دریمه بنا یې زکات ورکول، څلورمه بنا یې د روژې نیول او پنځمه بنا یې د حج کول دي.

۳. اجماع: د ټول امت علماوو اجماع کړې چې زکات د اسلام له ارکانو څخه يو رکن دی.

د زكات د فرضيت كال: زكات د هجرت په دويم كال د روژې له فرضيت څخه مخكې فرض شوى دى.

۱ (د البقرې سورت، ۲۳ آيت)

د زکات د وجوب شرطونه

زکات ځانگړي شرطونه لري چې ځينې په مالک او نور يې په مال پورې اړه لري: **لومړی د مکلف يا مالک شرطونه**:

- ١. اسلام.
- ۲. عقل.
- ٣. بلوغ.
- ٤. اصيلوالي. يعني (مريي) نه وي.
- ٥. د نصاب مالک کيدل چې د کال په پيل او پاي کې د نصاب خاوند وي.

د زکات نصاب په نقدینو کې دوه سوه درهمه سپین زر او یا شل مثقاله سره زر دي. چې په اوسنیو گرامونو باندې د سرو زرو نصاب ۸۵ گرامه او د سپینو زرو نصاب ۵۹ گرامه کېږي (۲)

دويم: په مال پورې تړلي شرطونه

- ١. مال بايد د مالك په لاس كې وي، نو په ورك شوي مال باندې زكات نشته.
- ۲. د مال په خاوند باندې داسې پور نه وي چې ټول مال ورلاندې شي او يا دومره
 ترې پاتې شي چې نصاب نه کم وي.
- ۳. نصاب باید د اصلي حاجتونو څخه اضافه وي، لکه: کور، دکور اسباب او داسي نور.
- نصاب باید له هغو مالونو څخه پوره شوی وي چې شرعا د زکات قابلیت لری.
- ٥. يو كال بايد پرې تير شوى وي، يعنې پس له دې چې نصاب ته رسيدلاى وي له مالك سره يو كال پرې تير شوى وى.

(خو د فصلونو او مېوو په زکات کې د کال تېرېدل شرط نه دی، بلکې د فصل او مېوې د راټولېدو سره سم پکې زکات واجبېږي).

⁽٢) المكيال و الميزان فتاوي الازهرالشريف ٢٠٢/١

۵. د زکات د صحت شرطونه

فقهاوو كرامو د زكات د صحت لپاره لاندې شرطونه ښودلي دي:

- ۱. نیت، ځکه چې زکات ورکول عبادت دی او پرته له نیت څخه عبادت نه صحیح کېږي.
 - ۲. اسلام، ځکه چې له کافر څخه د نيت تصور نه شو کولي.
 - ٣. زكات به مستحق كس ته وركول كېږي، د مستحقينو بيان وروسته راځي.
 - ٤. د مستحق له لوري د زكات قبضول.
 - ٥. زكات له حلال مال څخه وركول.

٢. هغه مالونه چي زكات وركول پكي واجبېږي

- ۱. څاروي.
- ٢. تجارتي توكي.
- ٣. مېوې او فصلونه.
- ٤. سره او سپين زر.
- ٥. معدنونه او ښخ شوي مالونه.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

- لاندې پوښتنو ته ځواب وواياست:
- ١. زكات په لغت او اصطلاح كې تعريف كړئ.
- ۲. د زكات د فرضيت دليل له قرآن كريم څخه وواياست.

- ٣. د زكات د صحت شرطونه په لنډ ډول بيان كرئ.
 - ٤. د مال د خاوند شرطونه په لنډ ډول وليکئ.
 - لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
- ١. هغه مالونه چې زكات پكې واجبېږي عبارت دي له.....
- ٢. په د مال پورې تړلي شرطونه عبارت دی له.....
 - لاندې صحيح جملو ته (ص) او غلطو جملو ته (غ) نښه کېږدئ:
 - أ- د زكات د وجوب شرطونه اسلام، عقل او بلوغ دي. ()
 - ب- د فصلونو او مېوو په زكاتكي هم دكال تېرېدل شرط دي. ()

زده کوونکي دې د لوست مهم مطالب په خپلو کتابچو کې وليکي.

له څارويو څخه زموږ مطلب اوښه، اوښ، غوا، غوايان، ميښې، سنډاگان، پسونه، ميږې، وز او وزې دي، بناءً په وحشي څارويو کې زکات نشته.

۱. د اوښانو زکات

د اوښانو د زکات ترتيب په لاندې ډول دی:

- ـ په پنځو اوښانو کې يو پسه دي.
- ـ په لسو اوښانو کې دوه پسونه دي.
- ـ په پنځلس اوښانو کې دری پسونه دي.
- له شلو اوښانو څخه تر څلور ويشتو پورې، پکې څلور پسونه دي.
- ـ له ۲۵ اوښانو څخه تر ۳۵ اوښانو پورې، يوه کلنه جونگۍ ده، هغه چې په دويم کال کې يې قدم ايښي وي.
- له ۳۶ څخه تر ٤٥ اوښانو پورې، پکې يوه دوه کلنه جونگۍ چې دريم کال کې يې قدم ايښي وي.
- ۔ لُه ٤٦ څخه تر ٦٠ اوښانو پورې، پکې يوه حقه ده يعني دري کلنه جونگۍ چې څلورم کال کې يې قدم ايښي وي.
- له ۱ اً څخه تر ۷۵ اوښانو پورې، جذعه ده څلور کلنه جونگۍ چې په پنځم کال کې يې قدم ايښي وي.
- له ۲۷ څخه تر ۹۰ اوښانو پورې، دوه يو کلنې جونگۍ چې دويم کال کې يې قدم ايښي وي واجبېږي.
- له ۹۱ څخه تر ۱۲۰ اوښانو پورې، دوه دری کلنې جونگۍ چې څلورم کال کې يې قدم ايښي وي واجبېږي.

د زکات مقدار	د اوښانو تعداد	د زکات مقدار	د اوښانو تعداد
۱ دوه کلنه جونگۍ	٣٦ اوښانو کې	۱ پسه	٥ اوښانو کې
۱ دری کلنه جونگۍ	٤٦ اوښانو کې	۲ پسونه	۱۰ اوښانو کې
۱ څلورکلنه اوښه چې په پنځم کال يې قدم ايښي وي	۲۱ اوښانوکې	٣ پسونه	١٥ اوښانو کې
۲ يو کلنې جونگۍ	۲ ۷ اوښانو کې	۴ پسونه	۲۰ اوښانوکې
۲ دری کلنې جونگۍ	۹۱ اوښانوکې	۱ یوه کلنه جونگۍ	۲۵ اوښانو کې

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

۲. د غواگانو او غوایاْنُو زکات

د غواكانو او غوايانو نصاب دېرش غواكاني او غوايان دي.

د غوایانو او غواگانو د زکات اندازه:

√کله چې د غواگانو يا غوايانو شمېر دېرشو ته ورسېږي په هغو کې يوه کلنه خوسۍ چې په دويم کال کې يې قدم ايښي وي واجبيږي.

√کله چې يې شمېر څلويښتو ته ورسېږي بيا پکې يوه دوه کلنه خوسۍ چې دريم کال کې يې قدم ايښي وي، واجبېږي.

√ کله چې د غواگانو او يا غوايانو شمېر شپيتو ته ورسېږي بيا پکې دوه يو کلنې خوسکۍ چې په دويم کال کې يې پښه ايښي وي، واجبېږي.

√کله چې يي شمېر اوياوو ته ورسيږي بيا په کې يوه يوکلنه او بله دوه کلنه خوسۍ ورکول کېږي.

√کله چې د غوایانو او غواگانو شمېر اتیاوته ورسیږي بیا په کې دوه دوه کلني خوسکۍ ورکول کېږي.

د میښو او سنډاکانو زکات د غواکانو او غوايانو د زکات په شان دی.

• د غواکانو د زکات د اندازې لپاره يو جدول جوړ کړئ لکه څنگه چې اوښانو ته جوړ شوی دی.

۳. د میږو او وزو زکات

د میږو او وزو د زکات نصاب: د میږو، پسونو او وزو د زکات نصاب څلویښت مېږې یا وزې دي بناء په نهه دېرشو پسونو او وزو کې زکات نشته.

د میږو او وزو د زکات اندازه:

۱ کله چې د میږو یا وزو شمېر څلویښتو ته ورسېږي یو پسه به په زکات کې ورکوي.

۲ کله چې د میږو یا وزو شمېر ۱۲۱ ته ورسېږي بیا به دوه پسونه په زکات کې ورکوي.

٣-كله چې يې شمېر ۲۰۱ ته ورسېږي درې پسونه به زكات كې وركوي.

4 کله چې څلورسوو ته ورسیږي څلور پسونه به زکات کې ورکوي کله چې له څلوروسوو څخه د میږو او وزو شمېر زیات شي بیا په هرو سلو کې یو پسه یا وزه د زکات لپاره وباسي.

هسأله: د ميږو او وزو په زكات كې به يو كلن مال چې په دويم كال كې يې قدم ايښى وي وركوي يعنې له كال نه د لږ عمر مال په زكات كې نه وركول كېږي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او ياگروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کري.

ارزونه م

- لاندې صحيح جملو ته (√) او غلطو ته د (×) نښه کېږدئ:
 - ۱. په هرو پنځو اوښانو کې څلور پسونه لازمېږي. ()
- ۲. کله چې د غواگانو شمېر شپېتو ته ورسېږي دوه يو کلنې خوسۍ به زکات کې ورکوي. (
- ۳. د ميږو نصاب څلويښت ميږې دي او له دې څخه په کمو کې زکات نشته. ()
 - ٤. د غوآگانو نصاب څلويښت غوآگانې دي. (

د زكات دگتي په اړه يو مطلب چې پنځه كرښې وې وليكئ.

نهه څلوېښتم لوست

ه فصلونو او میووز کات

د میوو او فصلونو زکات ته (عشر) ویل کېږي.

د ميوو او فصلونو د زكات د وجوب دلايل

د مبوو او فصلونو زكات په قرآن كريم، احاديثو او اجماع ثابت دى.

١- قرآن كريم: الله ﷺ په خپل مبارك كتاب قرآن كريم كې فرمايي: (وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ) ١٠٠

ژباړه: تاسې د فصلونو زکات د لو په ورځ ورکړئ.

۲- حدیث: نبي اکرم ﷺ په یو مبارک حدیث کې د عبدالله بن عمر رضی الله عنهما په روایت فرمایي: ((هره هغه ځمکه چې د باران او سیلاب په اوبو خړوبېږي، لسم من به په زکات کې ورکوي او هغه چې په تکلیف او مشقت سره خړوبېږي شلم من به ترې په زکات کې اخیستل کېږي)).

۳- اجماع: ټول امت په دې اجماع کړې چې په ميوو او فصلونو کې عشر واجب دى.

د عشر د وجوب شرطونه:

۱- ځمکه به خراجي نه وي، ځکه عشر او خراج په يوه ځمکه باندې يو ځای کېدای نشی.

۲- د حاصلاتو له اخيستلو څخه به موخه د گټو ترلاسه کول وي، بناءً په لرگيو کې زکات نشته. زکات نشته.

۳- ځمکه به د باران، ويالې او سيند په اوبو خړوبېږي، خو که چېرې په تکليف
 او مشقت سره خړوبېده، بيا پکې عشر نشته، بلکې شلم من زکات دی.

١- (الانعام/١٤١)

هغه څه چې د ميوو او فصلونو په زکات کې شرط نه دي

- ۱- د کال تېرېدل ورته شرط نه دی.
- ۲- ټاکلی نصاب نه لري څومره ميوه او حاصلات چې ونه او ځمکه وکړي، لسمه برخه به پکې ورکوي.
- ٣- عقل او بلوغ ورته شرط نه دى، د لېوني او ماشوم په ځمکه کې هم عشر واجب دى.
- ٤- د ځمکې ملکیت هم ورته شرط نه دی، په دهقان او اجاره دار باندې هم عشر شته.
 - ٥- د قرض (دين) او پور وركول هم ورته شرط نه دى.
- ٦- پاتې کیدل او نه خرابیدل هم ورته شرط نه دی، بلکې په سبزیجاتو او مېوو کېهم عشر واجب دی.

• د خپل چاپېريال له هغو فصلونو څخه پنځه پنځه مثاله ورکړئ چې عشر په کې واجبېږي او دوه هغو ته ورکړئ چې شلم من په کې واجبېږي.

د سرو او سیینو نصاب

د سرو زرو نصاب شل مثقاله دی یعني ۸۵ گرامه او د سپینو زرو نصاب دوه سوه درهمه چې د ۹۵ گرامو سره مساوي کېږي.

په سرو اوسپينو کې د زکات اندازه

په سرو او سپينو زرو کې دوه نيم فيصده هغه وخت په زکات کې ورکول کېږي چې کله نصاب ته ورسېږي او کال ورباندې تېر شي، همدا راز څومره چې زياتېږي بيا په هرو څلوېښتو روپوکې يوه روپۍ زکات دی.

د بانک نوټونو زکات

په اوسنيو مروجو بانکي نوټونو کې زکات ورکول هغه وخت واجب دی چې نصاب ته ورسېږي او ددې د ارزښت ټاکل د سپينو او سرو زرو له لارې کېږي، معنا دا چې په څومره بانکي نوټونو باندې ٥ ٩ ٥ گرامه سپين زر او يا ٥ ٨ گرامه سره زر ترلاسه کېږي همدومره اندازه يې نصاب دی او دوه نيم فيصده به په زکات کې ورکوي. بياکه چېرې له دې څخه ډېرېدل، په هرو څلوېښتو روپو کې به يوه روپۍ ورکوي، ځکه اوسنيو مروجو بانکي نوټونو د سرو او سپينو زرو ځای نيولی او همدې بانکي نوټونو دا دواړه له چلند څخه غورځولي دي.

چاته به زكات وركول كېږي؟

هغه افراد چې زکات ورکول کېږي، اته ډلې دي، مالک کولای شي چې ټولو ډلو ته د خپل زکات برخې ورکړي او دا هم واک لري چې ټول زکات يوې ډلې يا يو تن ته ورکړي، دده غاړه خلاصېږي. علماوو له اتو ډلو څخه چې صحابه کرامو (رضوان الله عليه م اجمعين) پرې اجماع کړې وه يوه ډله چې (مولفة القلوب) ورته وايي د زکات د ورکړې څخه ويستلې ده، اوس دوی ته زکات ورکول روا نه دي پاتې لاندې اوو ډلو ته زکات ورکول کېږي:

- ۱- فقير: هغه چاته ويل کېږي چې لږ مال لري خو نه د ده بسيا پرې کېږي او نه نصاب ته رسېږي.
- ۲- مسكين: هغه څوك چې هيڅ نه لري او يا له فقير څخه كم مال ولري، مسكين
 دى
 - ٣- هغه مامورين چې د بيت المال له لوري د زكات ټولولو لپاره ټاكل شوي وي.
- ٤- غلامان: هغه چې مالک ورته ټاکلی مال ښودلی او له ورکولو څخه وروسته
 آزادېږي.
- ٥- في سبيل الله: هغه حقيقي مجاهدين چې د جهاد اراده لري، خود جهاد امكانات و نه لري.

٦- قرضداران: هغه قرضدار چې د خپل پور خلاصولو توان نه لري.

۷- مسافر: هغه چې د خپلې کورنۍ او مال څخه لرې وي. له زکات څخه به ده
 ته دومره څه ورکول کېږي چې خپل کور ته پرې ورسېږي.

مسأله: د جومات او لارې جوړولو لپاره د زكات وركول روا نه دي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

لاندنيو يوښتنو ته ځواب وواياست:

١- د مېوو او فصلونو زكات ته فقهاء كوم نوم اخلي؟ د وجوب د دلايلو بيان يې و كړئ.

۲- د سرو او سپينو زرو د زکات نصاب څومره دی او څومره زکات پکې واجېبري ؟

٣- څو ډلو ته زكات وركول كېږي په تفصيل سره يې بيان كړئ؟

لاندې صحيحو جملو ته (✓) او غلطوته د (×) نښه کېږدئ:

۱- د سرو زرو نصاب شل درهمه دي او د سپينو زرو نصاب دوه سوه مثقاله دي. (🌎

۲- هغه څوک چې هیڅ نه لري او یا د فقیر څخه کم مال ولري، مسکین دی. ()

د پورتنيو پوښتنو ځوابونه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د حج تعریف

حج په لغت کې: قصد ته وايي.

او په اصطلاح کې: د يو خاص ځاى زيارت كول، په خاص وخت او خاصو كړنو سره، حج بلل كېږي.

د حج حکم

د اسلام مبارک دين پنځم رکن حج دی، په هغه چا باندې چې استطاعت او قدرت د حج ولري فرض عين دي.

د حج د فرضیت دلائل

د حج فرضیت په قرآن کریم، احادیثو او دامت په اجماع ثابت دی.

١- قرآن كريم: الله عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)

د الله ﷺ د رضا پخاطر په هغو مسلمانانو باندې د حج کول فرض دي چې د لارې توښه ولري.

۲- حديث: په احاديثو کې د اسلام مبارک دين پنځم رکن حج ښودل شوی.

۳- اجماع: د اسلامي امت ټول مجتهدين د حج په فرضيت متفق دي.

١- (ال عمران/ ٧ ٩)

د حج د وجوب شرطونه

فقهاء کرامو رحمهم الله تعالى د حج د وجوب لپاره، لاندې شرطونه ښودلي دى:

- ١- اسلام: په كافر باندې حج نشته.
- ٢- عقل او بلوغ، نو په لېوني او ماشوم حج نشته.
- ٣- قدرت او استطاعت، قدرت او استطاعت په لاندې شيانو تحقق مومي:

الف: د بدن روغوالي (صحت)، يعنې داسې ناروغتيا ونه لري چې د سفر مانع گرځي.

- ب: د لارې د تگ راتگ او خوراک مصارف بايد ولري.
 - ج: د کور نه تر حج پورې لاره به په امن وي (امنيت).

د: که چېرې کومې ښځې د حج نيت کړي وي بايد يو مسلمان محرم ورسره وي. هـ: د حج کولو په وخت کې بايد د حج مصارف په لاس کې ولري.

د حج د صحت شرطونه

- ١. اسلام.
- ۲. تمييز او عقل.
 - ٣. احرام.
- په مخصوصو ځايونو کې د ښودل شويو عبادتونو ادا کول، يعنې په عرفات کې د عرفې په ورځ درېدل او د کعبې شريفې نه د زيارت طواف کول، داسې نه چې د يو پر ځای بل وکړي.
 - ٥. په خپل وخت کې د ښودل شويو عبادتونو کول.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او ياگروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

ارزونه میکایی

- ا ـ لاندى پوښتنو ته ځواب وواياست:
- ۱. د حج د وجوب شرطونه څو دي؟ په لنډ ډول يې بيان کړئ.
- ٢. استطاعت په څه شي تحقق مومي؟ په لنډ ډول يې وليکئ.
 - ٣. حج څه حکم لري؟ دليل سره يې وواياست.
 - ب ـ لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ:
- ١. حج په لغت كې او د فقهاوو په اصطلاح كې
- ۲. د حج د صحت شرطونه عبارت دي له.............

کورنۍ دنده

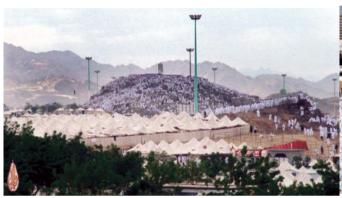

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وليکئ.

يو پنځوسم لوست

د حج فرایش او واجبات

د عرفات ميدان (جبل الرحمة)

بيت الله الحرام

د حج فرايض درې دي:

- ١- احرام،
- ۲- د زیارت طواف،
- ۳- د عرفې په ورځ عرفات کې دريدل.

د حج واجبات:

- ۱- له ميقات نه د احرام تړل،
- ۲- په عرفات کې د لمر تر پريوتلو پورې تم کيدل،
- ۳- په مزدلفه کې د رښتيني سبا له راختلو د لمر تر راختلو پورې تم کيدل،
 - ٤- دجمراتو ويشتل،
 - ٥- ذبح (د قارن او متمتع حاجي لپاره)،
 - ٦- د سر د ويښتانو حلق او يا تقصير په خپل وخت کې،
 - ٧- د جمراتو د ويشتلو تقديم په حلق باندي،
 - ۸- د اختر د ورځو نه د فرضي طواف نه تاخيرول،
 - ۹- د صفا او مروه ترمنځ سعې کول،

- ١٠- د سعې شروع له صفا نه،
 - ١١- طواف وداع كول،
- ۱۲- د حجر اسود نه د طواف شروع کول،
 - ۱۳- ښي خوا ته طواف کول،
 - ١٤- په اوداسه طواف کول،
 - ١٥- د عورت پټول،
- 17- په احرام کې له ممنوعه کارونو څخه ځان ساتل، لکه: دگڼډل شويو جامو اغوستل، د سر پټول (د نارينه لپاره)، د نوکانو غوڅول او د ويښتانو تراشل او کمه ل.

٣- په سعي کې بايد لاندې کارونه مراعات شي

- ١- سعى (تك) به له صفا څخه پيلوي.
 - ۲- صفا او مروه ته به پورته كېږي.
- ۳- د هرې سعې په پيل کې به لاسونه پورته کوي مخ به قبلې ته کوي اوتکبير به وايي.
 - ٤- د سعې پر مهال به دعاگاني، تكبيرات، تسبيحات او تهليلات وايي.
 - ٥- سعي به له طواف څخه وروسته كوي.
 - ٦ په او داسه سره سعي کول سنت دي.

۴- په مزدلفې کې بايد لاندې کارونه په پام کې ونيول شي:

- ۱- د اختر شپه تېرول په مزدلفه کې سنت دي.
- ۲- د ماښام او ماخوستن لمونځونه يوځاي کول په يو آذان او اقامت سره په مزدلفه کې سنت دي.
 - ٣- له مزدلفې څخه د لوبيا په اندازه کاڼي او گټې راټولول، سنت دي.
- ٤- زيات تكبير، تسبيح، تهليل، استغفار او په نبي اكرم صلى الله عليه وسلم درود
 ويل،
 - ٥- په آرام سره د مزدلفې نه منی ته تلل.

د جمرو ویشتل

ټولې جمرې درې دي:

۱- کبری یا د عقبی جمره،

٢- وسطى جمره،

۳- صغريٰ جمره.

د عقبي جمره ويشتل

د عقبې د جمرې موقعيت: د عقبي جمره له منيٰ څخه مکې لور ته دريمه جمره ده، او جمرة الکبري هم بلل کېږي.

د عقبې جمړې د ويشتلو وخت: د عقبې جمړې د ويشتلو وخت د لوى اختر ورځې د سهار راختلو څخه پيل او د يوولسمې ورځې د سپيده داغه پورې دوام مومي، که چېرې کوم حاجي له دې وخت څخه تاخير وکړ دم؛ ورباندې لازمېږي.

غوره وخت يې د لمر ختلو نه تر زواله پورې دي.

۲- د درې واړو جمرو ويشتل د ذي الحجې په ۱۱- ۱۲- ۱۳ ورځو کې:

د ويشتلو وخت: په يوولسمه او دولسمه ورځ باندې د لمر له زوال څخه تر غروبه پورې يې ويشتل سنت دي او له غروب څخه تر سهار ختلو پورې هم جواز لري مگرد كراهيت سره.

د اختر په څلورمه ورځ دجمراتو ويشتل اختياري دي او وخت يې د سبا له ختلو څخه تر لمر پريوتلو پورې خو د زوال نه مخکې يې ويشتل مکروه دي.

هسأله: په هر حاجي لازمه ده چې د اختر په دويمه او دريمه، دري واړه جمرات: (صغري، وسطي او کبري) وولي.

د جمرو ویشتلو د صحت شرطونه:

١- جمرې به په هغه شي باندې ولي چې د ځمکې له جنس څخه وي لکه کاڼي، لوټه.

۲- هره جمره به په بيلو بيلو اوو کاڼو ولي.

۳- کله چې دري واړه جمرې ولي؛ نو بايد په ويشتلو کې يې ترتيب مراعت کړي، يعنې لومړي به صغريٰ بيا به وسطيٰ او په پاي کې به کبريٰ جمره ولي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او يا گروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کري.

١- لاندې پوښتنو ته ځواب وواياست.

الف: د حج واجبات څو دى؟ په لنډ ډول يې بيان كړئ.

ب: په سعې کې کوم امور بايد مراعات شي؟

ج: په مزدلفې باندې د دريدلو سنتونه بيان کړئ.

د: د جمرو ويشتل څه وخت پيلېږي؟ او څه وخت پاى مومى؟ لناړه اشاره ورته وكړئ.

هـ: د يو پرځاي د بلې جمرې ويشتل څه حکم لري؟

۲- لاندې صحيحو جملو ته (ص) او غلطو ته د (×) علامه کېږدئ.

الف: حاجى به د صفا او مروه ترمنځ سعې د طواف څخه وړاندې کوي. ()

ب: ټولې جمرې درې دي.

کورنۍ دنده

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځوابونه وليکئ.

۱- حج په درې ډوله دی:

١- قـران.

٣- افرآد.

كوم يو پدې كې غوره دى؟

تر ټولو غوره قِران، وريسې تمتع او بيا افراد دي.

لومړى: د قران حج

د قران معنا: قران په لغت کې: د دوه شيانو نږدې کولو ته وايي.

او په اصطلاح کې: (د حج او عمرې يو ځای نيت کول او ادا کولو ته) د قـِران حج

د قران حج طريقه

كله چې قارن مكې شريفې ته ننوت، خپله عمره سرته رسوي، خو له احرام څخه ځان نه اوباسي بلکې په احرام کې پاتې کيږي، کله چې د حج مراسم د ذي الحجې په اتمه شروع شي؛ نو بيا به په همدې احرام کې منی ته روان شي او د فرضي حج مناسک به شروع کړي.

د قارن تكليف نسبتاً متمتع او مفرد ته زيات وي، ځكه له كومې ورځې نه چې عمره يي کړې ده تر اختر پورې بايد په احرام کې پاتې شي. په قارن باندې د شکر دم واجب دي، يعنې قارن به د الله ﷺ د شکر په خاطر يو څاروي حلالوي.

دويم- د تمتع حج

دحج په سفر کې د حج او عمرې ادا کولو ته چې په بيلا بيلو احرامونو باندې وي د تمتع حج وايي.

د قران او تمتع حج فرق

متمتع لومړی احرام صرف د عمرې لپاره تړي، کله يې چې عمره خلاصه کړه نو

خپل احرام لرې کوي او په عادي توگه خپل وخت تيروي، کله چې د حج وخت ورسيږي بيا د دويم ځل لپاره خپل احرام تړي.

خو قارن د عمرې او حج لپاره يو ځل احرام تړي، تر څو يې چې حج خلاص کړى نه وي تر هغه وخته پورې په احرام کې پاتې وي که مکې ته د حج د وخت نه يوه مياشت مخکې هم داخل شوى وي بيا هم د حج تر وخته پورې بايد په احرام کې پاتې شي. په متمتع باندې هم د شکر دم لازمېږي.

درييم د افراد حج

افراد په لغت کې: يواځې کولو ته وايي.

او په اصطلاح کې: هغه حج دی چې په هغه کې يواځې دحج کولو احرام وتړل شي او عمره ونه کړي.

په مفرد باندې د شکر دم نشته.

زده کوونکي دې دحج د اقسامو تفاوتونه په انفرادي او ياگروپي توگه بيان کړي.

الف ـ لاندې پوښتنو ته ځواب وواياست.

١- حج په څو ډوله دى؟

٢- قِران څه معنا لري؟ طريقه يې بيان کړئ.

٣- تُمتع څه معنا لري؟ طريقه يني بيان کړئ.

ب ـ الأندې صحيحو جملو ته د (ص) او غلطو ته د (غ) نښه کېږدئ.

۱- د شکر دم يواځې په متمتع حاجي واجب دی.

۲- قارن د عمرې او حج لپاره يو ځل احرام تړي ()

پورتنيو پوښتنو ته ځوابونه په خپلوکتابچوکې په ساده ژبه وواياست.

درې پنځوسم لوست

د حج متغرقه مسايل

د حلق معنا

د ويښتانو خريل ياکلول (حلق) بلل کېږي (يواځې د نارينه لپاره)

د تقصير معنا

د سرنه د ويښتانو كمول (تقصير) بلل كېږي.

طواف الوداع

دا هغه طواف دی چې حاجیان یې له مکې نه د وتلو په وخت کې د وداع (رخصتۍ) په نیت سره کوي.

دې ته طواف (صدر) هم وايي، دا طواف په هغه حاجي واجب دی چې له ميقاتو څخه بهر اوسيږي او د مکې په اوسيدونکي باندې نشته.

د طواف الوداع سقوط

طواف الوداع له معذورو ښځو څخه ساقطېږي.

• زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او ياگروپي شکل د سوال او ځواب په ميتود سره تکرار کړي.

ارزونه و کیکی

لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايئ:

١. حلق او تقصير څه معنا لري؟ تعريف يې كړئ.

٢. د طواف الوداع بل نوم څه دي، په چا واجب او کله ساقطېږي؟

پورتنيو پوښتنو ته په خپلوکتابچوکې ځوابونه وليکئ.